Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

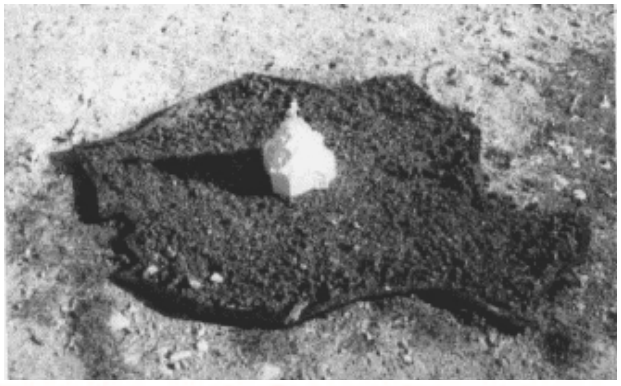
92 +

octombrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu

În acest număr: Retrospectivă 1955-2022

Alegerea României ca țară a venirii Domnului

... Eu nu te-am uitat, o, ţară a strălucirii, ţara Mea de la sfârşit de timp. M-am născut pe pământ între oameni odată cu naşterea ta, şi tu ai numele Meu pe creştetul tău, şi tu vei rămâne, că aşa te-am numit la sfârşit de timp, şi am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămaşa de creştin se va numi român. [...] Tu eşti vârful pământului, creştetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu eşti ţara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a aşezat masa nunţii şi Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, ţara Mea.

Pace ţie! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ţi cămăşuţa de botez! Ţi-am păstrat-o în Tatăl, şi acum iarăşi ţi-o dau, şi te voi numi cea aleasă, cea dulce, că mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară de Mine şi n-ai robit pe străin, şi Eu îţi dau plata pentru răbdarea ta şi-ţi dau frumuseţea cea dintâi şi te fac raiul venirii Mele, iubito, şi cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme! Şoapta Mea curge peste tine şi se face râu al vieţii peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire şi mireasă, ţara Mea, iubita Mea.

Eu sunt! Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, şi te vor iubi popoarele şi neamurile şi limbile şi împăraţii pământului pentru slava Mea care străluceşte din mijlocul tău luminându-te şi slăvindu-te, căci tu eşti cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârşit de timp şi de la început de timp, că Eu vin, şi tu vei fi a Mea şi vei fi slava Mea şi vei fi lumina lumii, precum Eu sunt, iubito. Amin. *8/21 noiembrie 2002*

din Cuvântul lui Dumnezeu – despre alegerea României

... Măi puişorii Mei, misiunea Mea de la Tatăl este să-Mi cresc un popor nou, un Israel nou în poporul român, căci poporul ales de Mine în trecut s-a stricat de tot. Pentru asta am venit în lume, am venit să-Mi aleg din lume nişte mieluşei blânzi şi ascultători, să-i pot hrăni cu hrană cerească.

1/14 iunie 1955

... O, copilaşii Mei iubiţi şi trudiţi, vă plac aceste plaiuri? Vă plac aceşti munţi? O, parcă ar fi munţii Sionului!

O, ţărişoară mică, dar frumoasă, ţărişoară împilată, Maica Mea te-a ales să fii grădina sa şi de aceea te voi pieptăna de toată mătreaţa ta.

O, Românie, Românie, care eşti plină de bogăţie, am să te scutur şi am să fac curat în tine, pentru că am multe moaşte de sfinţi în vatra ta.

2/15 august 1956

... Fericită ţara şi fericit poporul şi fericiţi sunt toţi nemuritorii care trăiesc prin poporul român, căci se vor bucura cu toţii de mila lui Dumnezeu pentru poporul român, pe care a vrut bunul Dumnezeu să-l aleagă dintre popoare poporul cel mai umilit, crunt încercat de vitregia celor puternici, exploatat, ameninţat, invadat, torturat, vândut şi cumpărat la fiecare război, pildă de asemănare a unui popor primitor, în care din aproape fiecare neam i s-a putut alătura şi vieţui, înfăţişând măreţie plăcută şi fiind făcut ca să fie pildă de contopire universală într-un singur popor, cu o dreaptă şi sfântă credinţă, fiind cel mai ridicat popor din lume spre a oferi găzduire tuturor popoarelor de pe faţa pământului.

... Aşa cum a ales Mântuitorul pe iubiţii Săi apostoli din Galileea, cea mai de seamă provincie din acea vreme cu cea mai dârză credinţă, care străluceşte în adevăr şi astăzi, aşa a ales poporul român şi ţara română ca să fie altar de viaţă pilduitoare, iar poporul român popor de jertfă mântuitoare, pus în slujba mântuirii tuturor.

11/24 aprilie 1957

... Pe vatra românească sunt trupurile sfinţilor, că de mult ar fi fost împărţită România, dar trupurile lor fiind în vatra României, Maica Mea s-a rugat să vă ocrotesc, că de nu s-ar fi rugat, de mult v-aş fi lăsat în bătaia vânturilor.

1/14 mai 1957

... Vine vremea să fiţi daţi afară din biserică. Voi în tot timpul şi în vremea aceea să nu vă pierdeţi curajul, şi mai mult să vă încurajaţi, şi cu toţii să cunoaşteţi venirea Mea, căci Domnul nu vine pe vreme bună, ci pe ploaie şi furtună.

7/20 ianuarie 1963

... Veniţi la Mine, creştinilor! Vino, fiule, la Mine, că Dumnezeu te-a chemat acum şi vrea să nu mai ai sfârşit niciodată în calea ta, căci pe Adam când l-am zidit l-am făcut să nu mai aibă sfârşit în toată calea sa, dar dacă a păcătuit a murit.

8/21 iulie 1965

... O, fiule, vom pune mâna pe lucruri cereşti dacă vei învăţa, şi vei zice atunci: *„Când s-a lucrat acest pământ? Când s-a lucrat cerul acesta?”*. Aşa se lucrează la sfârşit. Fiule, tu cu mâna ta vei încheia planul lui Dumnezeu de la sfârşit.

14/27 august 1965

... Credinţa să o păstraţi, căci multă credinţă este întinată. Crede în Dumnezeu, dar face şi păcat lumea.

O, astăzi nu i se mai spune român la nimeni, decât celui creştin. Poate să fie el german, indian, dar dacă este creştin este român. Pace poporului român! Pace ţie, poporul Meu!

25 decembrie 1965/7 ianuarie 1966

... Fiule, auzi tu cuvântul Meu? Eu îţi vor-

besc de aproape, că nici cu moşii şi strămoşii tăi n-am vorbit cum vorbesc cu tine. Nici cu Moise, nici cu Avraam şi nici cu Isaac n-am vorbit aşa de aproape. [...] Nici împăraţii nu au cinstea pe care ţi-am dat-o Eu, Domnul. Pe tine te aşteaptă cerul. Nu este făptură în cer, nici pe pământ ca să-ţi măsoare cinstea pe care ţi-am dat-o Eu, Domnul.

... Fiul Meu, crede întru Unul Dumnezeu, căci va pieri apa de pe pământ, şi tu vei fi stânca din care va curge apa din care vor bea toţi pentru a Mă cunoaşte pe Mine, Dumnezeu. [...] Vreau prin tine să scot omul de la supărare, adică pe aceia pe care i-am dat muncilor grele. Fiilor, strămoşii voştri s-au îmbogăţit prin lucrarea lui Dumnezeu, că, auzind glasul lui Dumnezeu şi împlinind cuvintele Lui cu putere, au ajuns bogaţi întru toate. Fiule, prin această lucrare dau iertare lui Pilat. Frate creştine, prin această lucrare dau iertare lui Caiafa, dau iertare lui Irod, voi da iertare mulţimii de morţi care au fost răpiţi din viaţă cu moarte năprasnică, şi miilor de copilaşi avortaţi le voi da mâna să iasă la lumină.

1/14 ianuarie 1966

... O, zic vouă că de ar fi fost această lucrare o şcoală pământească aţi fi ieşit la o treaptă înaltă, eraţi mulţime de împăraţi, dar lucrarea Mea este mai presus de şcolile pământeşti, şi cei ce vin în ea sunt îndărătnici, nu vor să se ridice la nici o treaptă, nu vor să fie nici împăraţi, nici învăţători, nici patriarhi, nici preoţi ca să lucreze în via Mea.

12/25 ianuarie 1966

... Fiilor, Eu am venit acum şi cu ceea ce nu este scris în Scriptură, că dacă se scriau toate nu avea loc cartea pe pământ.

14/27 septembrie 1967

... Fiilor, veţi vedea când vor suna toate clopotele în ţara aceasta. Toate bisericile şi toate

mănăstirile vor fi reînnoite şi pregătite. Se pregăteşte pământul românesc pentru porunca din planul dumnezeiesc. Bucură-te, popor român care eşti creştin! Vai de tine care stai pe acest pământ şi eşti străin de Mine!

... Se uită soarele să iasă din nor şi aşteaptă făgăduitul lui viitor.

22 februarie/6 martie 1968

... Adevăr vă spun că mulţi dintre voi nu veţi primi moartea, ci cu trupul veţi primi pe Domnul.

... Ce frumoasă e ziua sfârşitului când se vor întâlni cerul cu pământul şi se va face primirea unul altuia! Şi ce jale va fi când se vor despărţi neascultătorii de tine şi de Mine şi vor pune capetele în jos!

... Fiilor, ca această profeţie nu a mai fost şi nici nu va mai fi.

25 februarie/10 martie 1971

... Acum să taci, că în urmă ai să vorbeşti şi ai să tălmăceşti din anul 1955, totul ai să scoţi la iveală, toată profeţia Mea ai s-o scoţi la iveală, şi pe cea pe care n-ai înţeles-o.

13/26 februarie 1972

... Fiilor, un pescar a făcut o plasă şi vrea ca plasa aceea s-o bage în apă să scoată peştişori, şi iată că a băgat-o, şi plasa aceea s-a agăţat de marginile ţării româneşti. Cine a lucrat aşa, că în loc să prindă peşte, a scos ţara din cleşte? Dacă nu lucra aşa, România se scufunda. Şi iată; Acela cu plasa în mână cere ajutoare să ţină cu Sine de plasă. De pe pământ nu vine nimeni, că nu are cine. Dar cine crezi că vine? Vine un Ilie. Şi pe cine mai ia cu sine? Pe Enoh şi pe Ioan, şi ţin cu credinţă şi putere de această plasă, dar ţările celelalte se duc în adânc.

Caută să scrii, că vor părăsi toţi aleşii lui Dumnezeu ţările lor şi vor veni aici.

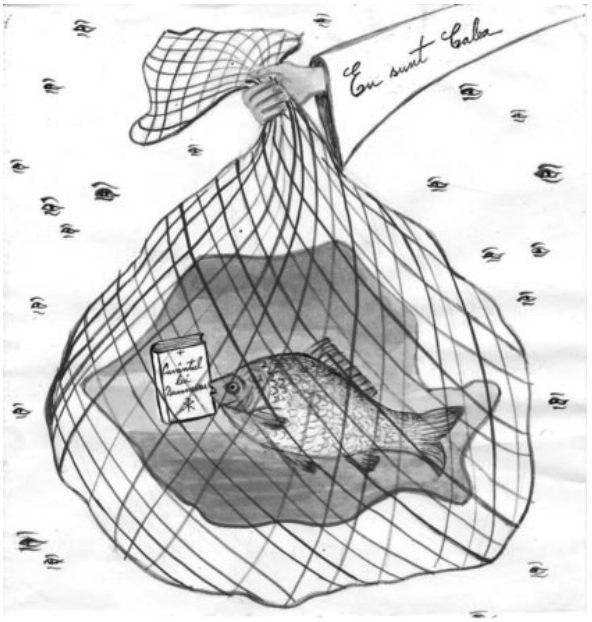
20 mai/2 iunie 1973

... Fiilor, uite, e gata să păşească pe pământul României Isaac Lachedem, şi când va intra pe pământul acesta, ce are să se întâmple? Va plânge de mila sa românul, dar Dumnezeu îl va alunga şi nu-l va primi pe nici un colţ al ţării româneşti până la judecată, şi atunci va fi iertat din mila Maicii Mele.

23 iunie/6 iulie 1973

... Copilaşii Mei, dacă aţi venit la Mine slujiţi-Mi! Fiţi desăvârşiţi şi nu vă ruşinaţi cu viaţa duhovnicească, nu vă ruşinaţi că zice lumea *„pocăitule”* sau *„înapoiatule”*. De când a căzut Oastea Domnului a căzut toată omenirea în păcate. Copilaşii Mei, erau preoţi în Oastea Domnului şi preoţii predicau şi slujeau. Acum, de când a căzut, nu mai e putere nici la împărat, nici la argat. Copilaşii Mei, credeţi? Ascultă la Mine, că dacă mai era Oastea Domnului nu era ţara românească aşa, cu portul acesta, şi ar fi fost o ţară de laudă cerească. Durerea este că s-a strivit, că nu era pe pământul românesc crucea dărâmată şi bisericuţe încuiate. Crezi?

2/15 septembrie 1974

... Această goliciune nu e de pe pământ, şi nici în carte nu scrie de ea, că n-ar fi avut loc, şi aceasta nu e de pe pământul ţării româneşti, ci din ţară foarte murdară, de la armatele care au fost pe aici.

17/30 ianuarie 1975

... Fiilor, pământul românesc era îmbrăcat în hăinuţă albă, dar acum e întinat, a făcut scoarţă de rahat. Păcat de acest pământ binecuvântat, că au venit la el oameni necuraţi.

... Fiilor, păstraţi-vă curate şi duhul, şi viaţa, că veţi sta la masă cu soli cereşti, şi Maica Domnului se va îmbrăca în haine trupeşti, şi cu toţi sfinţii va veni la masa ta şi în casa ta.

19 octombrie/1 noiembrie 1975

... Dacă Preasfânta Fecioară Maria n-ar fi plâns şi nu s-ar fi rugat pentru această ţară, care este în picioarele acestor puhoaie, care puhoaie au călcat orice legământ, o, tată, de mult ar fi fost nimicită. Dar dacă această ţară nu se va curăţi să ştiţi că nu va scăpa necurăţită şi nu va scăpa nespălată.

10/23 februarie 1976

... Veţi vedea în ţările apropiate cum stau numeroase trupe şi aşteaptă să intre în ţara românească. Nici cât vârful de ac nu va rămâne gunoi în ţara românească şi nu vor mai intra străinii că nu vor putea şi vor zice: *„Am pe fratele meu în această ţară şi vreau să merg la el. Am pe tata şi pe mama în această ţară şi vreau să merg la ei. Am pe fiul meu în această ţară şi vreau să merg la el”*. O, nu i se va îngădui, că nu vine curat, ci vine întinat.

24 februarie/9 martie 1977

... Fiule, mult am ţinut la ţara românească. Am copii şi trupuri jertfite. O, mult am apărat această ţară românească! Să ştiţi că mai e un grup de creştini, nu de aceia care beau ţuică. Mai e şi fără ţuică şi mai e şi fără vin. Vinul îl au numai când se împărtăşesc. Să le fie numele binecuvântat!

23 aprilie/6 mai 1977

... A venit necredinţa din ţări străine în casă la tine. Cine a adus-o? Sunt ţări, tată, la marginea pământului necredincioase, şi viaţa voastră a sosit în ţările lor, şi viaţa lor a sosit în ţară la voi. Cine a adus aceste lucruri? Tată, rugaţi pe cei ce au moaşte în ţara românească să vă fie casă de ocrotire. Dacă ei nimicesc biserica Domnului Iisus Hristos, să nimicească şi sfinţii cârciumile lor. Aşa să vă rugaţi, dar vedeţi să nu fiţi vânduţi.

25 mai/7 iunie 1977

... O, Românie, Românie, Românie pe care te-au dus să-ţi verşi sângele pe acest pământ când nu trebuia să faci aşa! Te-ai dus cu furca, te-ai dus cu coasa şi cu toporul asupra celui ce nu trebuia să-l ameninţi cu moartea, şi l-ai ucis, şi acum ţi se plăteşte tâlhăria de atunci. Ai luat casa, ai luat moşia care nu era a ta. Şi cui le-ai dat, că nici tu nu le ai? Ai făcut rău că ai luat viaţa fratelui tău. Unde sunt oamenii aceia care purtau credinţă multă şi multă frică de Dumnezeu? Le-ai pus nume de *„burghez”* şi de *„moşier”,* dar nu era curat acest nume. Această moşie era cumpărată, şi tu trăiai din ea, dar duminica şi în zi de sărbătoare nu lucrau.

30 iulie/12 august 1977

... Ţărăncuţă, unde este cânepa şi meliţa? Făceai cămăşuţă de câlţi şi costum alb ca zăpada. Şi Domnul poartă hăinuţă de in, cămăşuţă de in, şi îngerii poartă tot asemenea.

Eu nu vă înfrunt. Fiţi desăvârşiţi ca să puteţi trăi în vremurile friguroase.

15/28 septembrie 1977

... De unde a venit hăinuţa de petrol? O, tată, dacă s-au deschis porţile să vină străinii! O, n-a purtat românul ce poartă astăzi.

9/22 septembrie 1978

... Această ţară românească se evaporă. De ce? Pentru că această ţară e o ţară sfântă, e un popor creştin, dar la numărătoare a fost una, şi acum e alta.

11/24 decembrie 1978

... Ocrotim România. Ierusalimul cel vechi este acolo unde au fost patimile Mele cele mai crâncene, iar Ierusalimul cel nou, în curând îl veţi vedea unde e dacă vă pregătiţi. Ierusalimul cel nou este România. Judecata de apoi este în România.

14/27 mai 1986

... Scaunul de judecată va fi România, şi Ierusalimul cel nou se va clădi în România. Toţi conducătorii care au vizitat România abia aşteaptă moartea conducătorului României ca să întindă de ea ca de-o cârpă, dar voi ţine în mână soarta României, iar voi să Mă ajutaţi.

3/16 noiembrie 1986

... Mulţi vor să muşte din România, vor mulţi să-i las să intre, şi apoi nu vor ieşi cu mâna goală. Prietenii conducătorului ţării au văzut bogăţiile şi frumuseţile României şi vor să guste şi să muşte din ele. [...] Măicuţa Mea este stăpâna şi cumpănitoarea acestei încordări; şade cu mâinile întinse şi cu toată tăria ei strigă pentru România. Trebuie să-l muşte ceva, trebuie să-l muşte un şarpe pe conducătorul României. Se cere ocrotirea României şi el habar n-are de ea. O, ce va răspunde pentru ce a dărâmat? Ce au zidit conducătorii României din trecut, au zidit pentru fericirea sufletelor lor, dar conducătorul de astăzi a zidit pentru trupuri să aibă unde sta, şi a stricat bisericuţele ce s-au lucrat în trecut. Bisericuţele s-au lucrat în zilele în care trebuia să se lucreze, nu în zilele de sărbătoare, dar zidurile care s-au ridicat astăzi în locul celor dărâmate s-au făcut în zile de sărbătoare. Iată, şi-a făcut rost de judecată acest conducător.

15/28 august 1988

... Se duc oamenii să vadă ce e acolo, la Ierusalim, dar Ierusalimul cel nou aici e, tată, şi veţi vedea minuni. Lumea vede Ierusalimul patimilor Mele, dar Ierusalimul cel nou e aici.

25 octombrie/7 noiembrie 1988

... Preoţimea nu ştie că aici se clădeşte Ierusalimul cel nou. Acum el e ascuns; nu vreau să-l dau pe faţă. E aşa cum ai începe o casă, şi cei ce au început lucrul s-au îmbolnăvit şi am făcut rost de alţi lucrători şi tot îl termin.

23 noiembrie/6 decembrie 1988

... Cine a dărâmat bisericuţele, cine, că înainte se zideau? O, de asta grăbesc. Am Eu ac de acest cojoc care Mi-a adus pe satan în inima României. O să vedeţi anul viitor ce vine pentru umilirea la o parte din lume. Cine se grăbeşte nu suferă. Suferă cine este fără Mine. Din anul 1990 încolo va fi numai pentru durerile sfârşitului, câte una, câte una. Aveţi grijă să nu rămâneţi pentru dureri.

3/16 aprilie 1989

... Vine peste România ceva. Fiţi precauţi, că nu pentru voi dau dureri.

9/22 aprilie 1989

... Vă dau de ştire că s-au întins cursele să vă prindă, şi nu vreau. V-am ocrotit până acum, nu vreau să vă las în cursă, căci cursele ce s-au ivit sunt grele. Anul acesta, tată, anul ce vine, vine ceva şi pentru gurile răutăţii şi ale strâmbătăţii. Iată, pentru că ei vor să pună capăt la conducerea Mea cu care vin spre voi, fac prăpăd mare cu cei ce nu Mă lasă să lucrez.

10/23 aprilie 1989

... Să ştiţi că sunteţi urmăriţi pas cu pas, şi de aceea nu vreau să vă văd prinşi şi de aceea vă dau cuvânt de ştire că voi întoarce armele împotriva celor ce vă pândesc.

9/22 noiembrie 1989

... V-am spus mereu că dau drumul veninului. V-am spus că M-am umplut de venin până peste pahar. A sosit clipa să vedeţi că n-a minţit Dumnezeu. Iată, acum o să vadă vrăjmaşul că s-a păcălit, căci s-a întors roata. Strigătele voastre şi ale Măicuţei Mele iată ce au adus! Vă spun cu tărie, strigătul Măicuţei Mele şi al vostru. Copiii Mei, rugăciunea voastră cea de foc a adus bucuria, lumina şi libertatea de astăzi, dar nu a acelora care până mai alaltăieri strigau în gura mare: *„Să trăiască partidul şi conducătorul!”*.

11/24 decembrie 1989

... Un picuţ de timp pe pământ, şi pe urmă veţi fi în cerul sfânt, adică pe pământ sfânt, că a sosit şi a ieşit la iveală ceea ce cereaţi şi doreaţi. Această rugăciune rostită de Măicuţa Mea şi prin guriţele voastre s-a împlinit, ca România să fie scoasă şi scuturată de murdăria lui satan şi de întunericul ce o copleşise. Am văzut cursele întinse pentru ca iubitorii Mei să fie prinşi, dar Eu, Domnul, am oprit pasul tuturor şi v-am dat cuvânt să staţi cuminţi şi să înteţiţi rugăciunea, şi iată, am întors roata ca să cadă în groapă cei ce au săpat groapa. Vă puseseră cursă.

... Românie, Românie, ţara Mea sfântă şi iubită! Ce te copleşise! Ce te păcălise!

Fiţi atenţi, că acum este prag de sfârşit de veac. România va deveni Noul Ierusalim şi veţi vedea cu ochii că Dumnezeu a fost şi este cu voi.

12/25 decembrie 1989

... Zicea că el este Dumnezeu, el şi ai lui, şi zicea că nu mai moare, dar s-a păcălit amar. Îi venea să urle ca un leu turbat când s-a văzut prins şi condamnat la moarte. Aşa voia el iubitorilor de Dumnezeu şi s-a întors pe el. Am întors, tată, roata pe capul lui. Voia să vă strângă pe voi la beci.

14/27 decembrie 1989

... Multe daruri veţi avea de la Mine pentru că aţi ascultat de pregătirea Mea atunci când nu a fost liberă. [...] O să vină momentul să răsune văile de glasurile fiilor lui Dumnezeu.

14/27 ianuarie 1990

... Să tragi cu arma român în român, să te omori român pe român nu a fost niciodată. Se făcea măcel, se băteau cu turci, cu tătari, dar să te baţi român cu român n-a fost de când e veacul românesc.

17/30 ianuarie 1990

... Cum era România în veacurile trecute de trăiau toţi după voia lui Dumnezeu? România era ca o casă cu inimi plăcute lui Dumnezeu, dar iată, acum România este la fel cum ai da o casă la nişte chiriaşi, iar ei au pângărit-o.

30 ianuarie/12 februarie 1990

... Când am văzut că nu se mai poate face nimic, căci voia conducătorul României să facă nimicire peste poporul Meu şi peste locaşul Meu şi al cuvântului Meu, gata, i-am rupt piedica vieţii şi l-am scos afară. Aşa voi face cu toţi duşmanii acestei lucrări.

12/25 august 1990

... Îmi trebuie şi Mie o mână de popor pentru încheierea veacului. Pe Mine M-au aşteptat piroanele în mâini şi în picioare, dar pe voi vă aşteaptă coroniţa, şi la nunta Mea cu voi tot cerul.

20 august/2 septembrie 1990

... Asta Îmi este misiunea, şi e misiune pentru învierea cea mare şi pentru ca să ridic coroana română deasupra tuturor înălţimilor de pe pământ, ca să ridicăm România noastră la treapta strălucirii care o aşteaptă, căci strălucirea care o aşteaptă pe ea a fost proorocită în toate timpurile de toţi proorocii, pentru că România este Canaanul în care va trăi şi va intra tot neamul cel ales al Noului Ierusalim. Ea este Noul Ierusalim care va triumfa peste toate popoarele şi peste

toate înălţimile, căci în vremea aceasta Domnul alege iarăşi Ierusalimul, şi Domnul Se va odihni de toate ale Sale în Ierusalimul acesta ales.

30 septembrie/13 octombrie 1990

... Vreau să fac un popor veşnic, că poporul Meu va fi un popor nestricăcios. Va învia omul cel nou peste poporul lui Dumnezeu, şi asta va fi minunea minunilor, şi toată lumea va vedea această minune şi va tânji lumea să intre la numărătoarea celor veşnici şi va intra şi se va sfinţi. Hai, popor iubit, hai numai înspre această stare şi vei fi poporul cel mai ales dintre toate popoarele care au fost, şi vei avea în mijlocul tău pomul vieţii şi nu vei mai muri niciodată, că moartea nu va mai fi.

4/17 octombrie 1990

... Copilul Meu iubit, cu câtă dragoste te port şi te cresc! Iată, vezi cum te ridic. Te ridic din zi în zi, şi apoi te voi arăta mare. *(arhiereul Irineu, n.r.)*

... O, iubitul Meu, rămâi întru dragostea Mea, fii fiul dragostei Mele, căci cu dragoste te privesc întru toate căile tale, şi va fi să lucrezi numai dragostea Mea în mijlocul bisericii Mele, căci dragostea Mea este cea mai înaltă stare. Cu ea am întocmit lumea şi cu ea voi veni mereu şi vă voi da-o ca s-o întronaţi pe pământul Noului Israel. Cu dragostea Mea vom face popor nou, neam nou, şi acest popor se va numi poporul iubirii, cetatea iubirii Mele, căci Duhurile lui Dumnezeu vor sufla peste pământ şi toate tainele vor fi arătate, şi atunci se va vedea scris pe creştetul fiilor lui Dumnezeu nume nou şi numele cetăţii celei noi, al Ierusalimului ceresc.

9/22 octombrie 1990

... Scoală-te, România Mea, ridică-te, iubito, scutură-ţi jugul şi vino spre mărire, o, cetatea iubirii Mele! Nu mai plânge, iubito, că vaiul trece; mai e un ceas. Iată, răsare soare nou şi florile se desfac şi Eu vin să te fac mireasă, vin să te iubesc şi să te aşez întru glorie şi toţi prietenii te vor vedea şi vor umbla întru strălucirea ta, iubito, că aşa stă scris despre tine, că regi vor umbla întru mărirea ta. Vine Domnul să Se odihnească peste tine, că iată, întru tine binevoiesc.

Te-au cântat poeţii tăi, te-au cântat păgânii tăi şi n-au ştiut de ce te cântă, iubito. Duhurile Mele suflau dis-de-dimineaţă peste tine şi îţi trezeau cântecul de iubire şi cântai, o, cetate iubită, cântai cântecul tău de iubire şi erai frumoasă şi cântai.

Au trecut peste tine nori şi ceaţă şi îţi schimbau frumuseţea şi râsul tău înceta atunci, dar nici o ispită n-am lăsat-o să treacă peste puterea ta. Duhul Meu ca un bucium Se trezea dis-de-dimineaţă şi suna cu jale şi ridicam din tine pe vitejii Mei şi le încingeam mijlocul şi te eliberam de sub povară, şi apoi din nou zâmbeai, iubito, că de la naştere te-am iubit şi te-am sortit să fii a Mea. Dar când a venit iarna peste tine a căzut o zăpadă grea şi te-a acoperit, iubito, şi ai murit aproape de tot, şi te-ai zbătut în sângele tău şaptezeci de ani *(1921-1991, n.r.)* şi s-a făcut zăpada roşie de sângele tău, şi am trecut pe lângă tine şi erai goală, iubita Mea, şi Mi-am dezbrăcat veşmântul şi te-am învelit, că Mi-am adus aminte de tinereţea ta când erai frumoasă şi albă. O, că te-au robit străinii şi te-au necinstit, că ţi-au făcut lege şi te-au silit să te tai împrejur, dar Domnul îi va smeri, şi ei ţi se vor închina la picioare ca să ştie că te-am iubit, iubito, că ai fost sărmană şi ai fost sub cruce, dar ai păzit răbdarea Mea. Şi acum, iată, te trezesc din somn să curăţ murdăria de pe tine şi să te îmbrac cu podoabe noi. Ridică-te şi vino spre mărire, că asta îţi este menirea de la Dumnezeu!

O, România Mea, ţi se apropie ziua schimbării la faţă şi vin să Mă sălăşluiesc întru tine, că tu eşti scaunul măririi Mele, tu eşti Ierusalimul gloriei Mele, că slava Mea se va coborî peste tine şi vei străluci ca soarele, o, cetate a strălucirilor, şi toate popoarele vor veni să te

vadă, că porţile tale vor fi deschise zi şi noapte, dar noaptea nu se va mai coborî peste tine, iubita Mea. Voi aşeza pe înălţimile tale sunet de trâmbiţă şi glas de serbare, iar feciorii tăi îţi vor cânta cântecul tău de iubire, şi atunci pământul tău îţi va da înapoi pe morţii de sub el, căci ei vor învia, şi tu te vei schimba într-o clipă la trâmbiţa Mea şi vei fi regină, iubito, că Domnul este Regele iubirii şi este Regele tău.

Iată, vin cu plata răbdării, că te voi ocroti de ceasul ispitei. Fii tare, iubito, ca să Mă ai cu tine, că nici un neam sub soare nu va avea biruinţa şi gloria ta, că vei fi Mie templu de mărire şi te vei numi Ierusalimul cel nou, că Eu îţi dau nume nou, iubito, cetate iubită. Trezeşte-ţi urechea ca să-Mi auzi glasul, că tu vei fi tronul Meu, şi în tine se va auzi cântecul Meu de slavă: *«Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, Cel Care a fost şi este şi va fi!»*.

Iar pe cei ce au călcat peste tine le voi descoperi păcatul şi îi voi ruşina şi îi voi mustra cu asprime ca să vină înspre pocăinţă, şi dacă ne vor auzi glasul şi ne vor deschide vom intra, iubito, şi vom cina cu ei, şi ei cu noi.

... Şi în ziua aceea Mă voi răzbuna pe împăraţi şi pe domni, pe bogaţi şi pe puternici, pe robi şi pe slobozi, că te voi scormoni cu făclii aprinse, cetate iubită, şi ochiul Meu va căuta prin peşteri şi prin stânci pe cei ascunşi de faţa mâniei Mele. Dar în ziua aceea voi însemna pe frunte cu numele Meu şi cu numele tău toată seminţia ta, care a păzit răbdarea Mea şi şi-a spălat veşmântul, şi fiii tăi vor fi preoţi ai Celui ce şade pe tron şi vor sluji zi şi noapte înaintea Mea şi Îmi vor aduce miros de tămâie, miros de iubire, iubito, şi nu vor mai înseta, nici nu vor mai flămânzi, că le voi dărui izvoarele vieţii şi îşi vor spăla în ele de lacrimi obrajii, şi cine îşi va spăla viaţa în ele se va adăuga ţie, cetate iubită.

O, voi întinde cortul Meu peste tine ca să te ocrotesc apoi, căci îngerii Mei vor dezlănţui chin şi durere peste cei ce nu au pecetea Celui viu. Şi voi slobozi glas de tunet, precum este scris, şi se va vesti din nou pe pământ taina lui Dumnezeu pentru toate popoarele şi limbile şi peste puternicii pământului.

... Şi tu, România Mea, cetatea iubirii Mele, vei vedea pe cei ce veneau să te blesteme, căci vor lua calea lui Valaam, fiindcă tu eşti binecuvântată şi mare cu Mine, iubito, că Domnul va împărăţi şi va răsplăti pe robii Săi, pe proorocii şi pe sfinţi şi pe cei ce se tem de Domnul, şi se va cânta în tine cântare nouă şi nimic necurat nu va mai intra în tine.

O, România Mea iubită, ieşi din Babilon, fugi de desfrânare şi sfinţeşte-te cu Mine ca să nu guşti din pedeapsa Babilonului! Că se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul, cetatea cea înveşmântată în vison şi în aur şi se vor veseli apostolii şi proorocii, că Domnul vine cu dreptatea ca să răscumpere sângele lor, căci îngerul bisericilor va suna şi va împrăştia cuvântul lui Dumnezeu, şi vremurile se vor aşeza la loc şi se va slăvi biserica Dumnezeului Cel viu, iar celor de pe tronuri li se va da putere să facă judecată şi să răscumpere sângele celor tăiaţi pentru mărturia lui Dumnezeu, care nu s-au întinat din vinul Babilonului, şi lacrima şi moartea vor pieri, şi cerul şi pământul se vor face noi, căci cele vechi trec cu trosnet.

Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul. Eu sunt începutul cel nou, iar tu, cetate iubită, vei fi învăluită de slavă şi vor veni la tine cei scrişi în cartea Mea, şi va izvorî din tine râu de viaţă şi voi aşeza în mijlocul tău pomul vieţii. Fericiţi acei ce-şi spală haina vieţii ca să intre la Dumnezeu! Fericiţi acei ce ascultă Duhurilor lui Dumnezeu! Iarba şi floarea se veştejesc, dar Cuvântul Dumnezeului nostru este în veac. Eu sunt Cel ce dă nădejde. Eu sunt Cel ce grăiesc.

Suflă Domnul duh de trezire peste înţelepţii pământului: iubiţi frica de Dumnezeu, iubiţi credinţa în Dumnezeu, dar iubiţi dragostea de Dumnezeu! Să se coboare dragostea Mea şi înţelepciunea Mea peste înţelepţii acestui veac şi să nu se mai poticnească nimeni! Înţelepciu-

nea de Dumnezeu este frica de Dumnezeu. Aceasta este începutul înţelepciunii, şi cel ce nu o are pe aceasta, acela nu este înţelept.

Iubiţi căile Mele, înţelepţilor, că Se coboară Dumnezeu peste cei slabi ca să facă de ruşine pe cei tari, că a ascuns Dumnezeu tainele Sale de înţelepţii pământului şi le-a descoperit pe ele pruncilor lui Israel. Scuturaţi jugul robiei, căci cine este rob păcatului, acela nu are înţelepciune, acela schimbă minciuna cu adevărul şi umple de duhul minciunii pe cel aproape mort, căci minciuna seamănă moarte şi rătăcire de la calea adevărului. Căutaţi-Mă cu inima smerită şi cugetaţi cu dreptate despre Mine, căci Duhul lui Dumnezeu nu sălăşluieşte cu fărădelegea şi Se dă deoparte din faţa ispitei. Îndreptaţi spinarea voastră şi luaţi jugul Meu, că jugul Meu este uşor şi sarcina Mea este bună. Cel ce nu este ca Mine nu este cu Mine, şi iată, vine ceaţa peste popoare, vine să prindă pe cei fără de lege. Iubiţi dreptatea, iubiţi calea Domnului şi mergeţi pe ea, căci cuvântul înţelepciunii este viaţă; şi, în sfârşit, iubiţi, iubiţi viaţa! Eu sunt calea, adevărul şi viaţa, şi cine umblă pe căile Mele este viu.

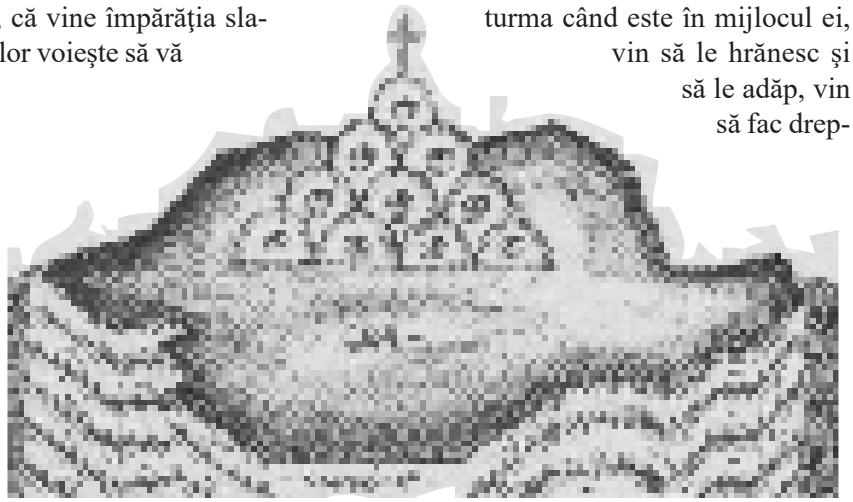
Cel ce cunoaşte căile Mele şi nu umblă pe ele, acela să nu vorbească despre Dumnezeu. Cel ce-şi iubeşte viaţa, acela şi-o va pierde. Întăriţi-vă inimile, înţelepţilor, întăriţi-vă genunchii, gătiţi cărări drepte, că vine împărăţia slavei, şi Dumnezeul cerurilor voieşte să vă dea vouă împărăţie.

Iubiţi smerenia, o, înţelepţi ai pământului, că Dumnezeu nu Se lasă descoperit şi nu pătrunde în sufletul viclean. Curăţiţi-vă şi albiţi-vă, că iată, vin cu plata Mea. Fugiţi din faţa morţii şi împăcaţi-vă cu Dumnezeu, că vine Domnul să Se odihnească întru ale Sale, vine să-Şi anunţe împărăţia.

România Mea, fiii tăi umblă pe căi deşarte, înţelepţii tăi dorm şi se poticnesc, dreptul piere şi nimeni nu ia aminte, şi Domnul este străin la tine. Învăţătorii legii se poticnesc pe timp de zi şi nu au putere să împartă viaţă de la Mine. De la mic până la mare iubesc calea pierzării şi nimeni nu Mă mai are pe Mine. Iată, vin cu văpaie, vin să scot răul din tine, vin să te curăţesc şi să te înnoiesc, vin să fac pământul tău nou, vin să fac ceruri noi şi pământ nou, vin la tine, România Mea, că Domnul întru tine binevoieşte şi Se măreşte.

Iată, sun din trâmbiţă. Ridică-te, iubito, scutură ţărâna de pe tine, spală-te, România Mea, că Domnul Se uneşte cu tine! Iată, vin să-ţi despecetluiesc izvoarele, vin să-ţi descopăr fântânile, vin să-ţi deschid porţile, căci cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubito.

O, vin să Mă judec cu păstorii turmei Mele şi să adun rămăşiţa şi să-Mi pasc turma. Nu trebuia păstorii turmei Mele să-Mi păstorească turma? O, turma Mea s-a risipit şi s-a rătăcit şi nimeni nu o mai caută, căci păstorii Mei n-au purtat grijă de ea şi s-au păscut pe ei înşişi, dar vin să fac dreptate pentru turma Mea, vin să cer oile Mele de la ei, şi ei nu le vor mai sfâşia şi nu le vor mai înjunghia. Vin să le port de grijă şi să le cercetez aşa cum cercetează păstorul turma când este în mijlocul ei, vin să le hrănesc şi să le adăp, vin să fac drep-

tate şi să judec între oaie şi oaie. Vin să limpezesc apele şi să-Mi scot turma la păşune bună, şi nu te teme, turmă mică, un ceas mai este şi te voi păstori după dreptate şi te voi înmulţi, şi voi aşeza peste tine păstori care te vor păstori cu dreptate, şi tu vei prăsi şi te vei înmulţi şi voi ridica un neam mare, un neam ales, o preoţie sfântă, şi voi revărsa duhul mângâierii şi al măririi peste fiii ascultării.

România Mea, Ierusalimul măririi Mele, tu vei fi gloria Mea, iubito, şi din tine va răsuna peste popoare cântare nouă, cântare de pace peste popoare, iubito, şi imn de slavă veşnică. Bucură-te, Ierusalime nou, bucură-te, România Mea, că iată, vine Domnul la tine! Lărgeşte-ţi cortul şi vezi, că vin la tine fiii tăi. Toţi cei ce te-au urât te vor numi cetatea Domnului, că din părăsită şi asuprită ce erai voi face din tine mândria veacurilor. Eu, Domnul, am hotărât aceasta.

Hai, popor iubit, bucură-te şi te ridică, cetatea iubirii Mele! Cântă-ţi cântecul tău de iubire să audă popoarele şi să se înveselească! Pune-ţi rochiţă de sărbătoare şi salbă de nuntă, că Domnul vine la tine!

Scoală-te, iubito, şi lasă-Mă să-ţi aud glasul! Aprinde candela şi ieşi în prag, iubita Mea, şi veghează, iubito, că vin curând! Amin.

12/25 octombrie 1990

... A venit şi regele României să vadă şi el România şi a pus mâna pe el să-l aresteze. Dar cine a pus mâna pe el îl voi băga în arestare. Stai, că vine poporul lui Dumnezeu şi le va pune capăt. Vine aceea pe care am luat-o de pe pământ, vine Verginica, trâmbiţa lui Dumnezeu vine într-o mână cu sabia şi într-o mână cu pecetea.

12/25 decembrie 1990

... O, România, România, cum te păcălise satan de mergeai pe drumul întunericului, tu, ţară sfântă şi iubită de Dumnezeu! Nici nu ştii câte bisericuţe ai pierdut de când te-ai unit cu satan. Am să scutur pământul României de toată pleava lui satan şi am să-l fac curat şi vrednic.

România, România, te întreabă Dumnezeu, de ce plângi? Ce te-a cuprins? Tată, tată, te-au cuprins durerile lui Dumnezeu. O, România, de ce nu ţi-ai dat seama că tu ai fost ţară sfântă şi iubită de Dumnezeu? Sângele de român e scump şi preţuit de Dumnezeu.

O, România, România, de ce, tată, de ce te-ai lăsat înşelată de această tiranie? De ce ai stat să te tăvălească în aşa murdărie? Dumnezeu este Părintele tău, şi tu de ce te-ai lăsat condusă pe drumul întunericului de nu voiai să-ţi mai arunci privirea spre Mine? Mai era un pas şi cădeai în râpa fără fund, dar iată, Dumnezeu a sărit ca ars de durere şi Şi-a întins mâna Sa puternică şi a dat de râpa fără fund răul şi vrăjmăşia cea din tine.

17/30 decembrie 1990

... Şi voi aduce Noul Ierusalim şi Noul Canaan şi toţi vor trăi viaţă fericită sub conducere dumnezeiască. Veţi vedea mari minuni, veţi vedea îngeri şi feţe cereşti dând slavă Preasfintei Treimi împreună cu cei curaţi de pe pământ.

23 decembrie1990/5 ianuarie 1991

... Am răspândit cuvânt către popoarele de pe pământ ca s-o vestesc pe România şi ca să creadă noroadele în lucrarea Mea cea vestită dinainte, că de aceea M-am ridicat, ca să vorbesc popoarelor despre cele ce am de împlinit. Şi iată, vorbesc cu tine, copilul Meu, *(arhiereul Irineu, n.r.)* vorbesc ca şi cu un prieten, pentru că tu eşti apropiat cu Mine şi cu lucrul Meu şi cu cuvântul Meu care vorbeşte în România.

Am spus apostolilor Mei aşa: *«Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu ştie ce face stăpânul, ci vă numesc prietenii Mei».* Tu eşti prietenul Meu, eşti copilul Meu, eşti iubitul Meu, eşti cu Mine şi de partea Mea, aşa cum a fost Nicodim de pe vremea trupului Meu. Era şi el din soborul care era sub Anna şi Caiafa, dar era cu Mine Ni-

codim, şi după ce Eu am trecut prin moarte s-a dus la Pilat şi a cerut trupul Meu ca să-l ia de pe cruce. S-au dus Iosif şi Nicodim cu miresme şi au făcut aceia cele spre îngropăciunea Mea, căci ei aşteptau împărăţia lui Dumnezeu şi nădăjduiau s-o vadă. Au rămas aceştia cu Mine căci au crezut în Mine. Ei au fost cu trupul pe vremea trupului Meu, au fost în vremea pătimirii şi a morţii şi a învierii trupului Meu, şi iată, voi sunteţi în vremea biruinţei şi a arătării şi a slavei Duhului Meu prin voi, sunteţi în vremea în care Eu lucrez sfârşitul plinirii vremurilor, după sfatul voii Mele.

10/23 februarie 1991

... Am aceşti copilaşi prin care Eu lucrez şi prin care se vede Scriptura aceea care zice: *«Cine nu lasă părinţi şi fraţi şi ţarini şi case şi lume pentru numele Meu, acela nu poate fi ucenicul Meu, iar cel ce lasă totul pentru Mine, acela este ucenicul Meu»*. O, aceşti copilaşi nu s-au mai uitat înapoi, şi iată, fericiţi vor fi, şi peste multe vor fi puşi cei ce ascultă cuvintele Mele şi le împlinesc. De aceea te-am lipit cu ei, şi vai, copilul Meu, *(arhiereul Irineu, n.r.)* vai celor care numai ar cugeta să pună bârnă între tine şi aceştia de care Eu Mă servesc, şi prin care Mă leg cu tine pentru săvârşirea lucrului Meu din zilele acestea! Spun aşa fiindcă se iscodeşte încă lucrul Meu cu tine de către cei făţarnici care zic că sunt şi ei cu lucrul Meu, şi numai puţin aluat dacă este de la aceia umblă să strice frământătura cea din cer. Fereşte-te de aluatul celor făţarnici, căci aceia nu lucrează în via Mea. Fereşte-te tu de prieteni, că de duşmani te feresc Eu, dar Eu voiesc să înţelegi ce-ţi spun, căci cel ce nu este cu lucrul planului Meu, acela nu este cu tine după adevăr. Fereşte-te de omul limbut, că acela are două limbi. Şi te fereşte încă de cel linguşitor, căci cuvântul mieros al acestuia este cu două înţelesuri.

7/20 aprilie 1991

... Voi umple de slavă văzută acest pământ românesc, acest Canaan peste care am lucrat cu cuvântul celor şapte tunete care au vorbit în vremea aceasta.

... E vremea să închid în închisorile cele veşnice pe duhul cel rău, care M-a scos pe Mine din om. E vremea să aduc în starea cea dintâi făptura Mea ca să fie aşa cum sunt Eu, să fie ca Mine, ca să poată fi cu Mine.

23 aprilie/6 mai 1991

... Trebuie să facem înscriere ca să fie cunoscută pe pământ şi să rămână de mărturie această înscriere, căci mărturia ei va lucra ca să putem apoi să ridicăm această piatră şi să înfigem în vârful ei semnul Fiului Omului şi să se audă cântare îngerească pe pământ şi să cântăm ca îngerii: *«Binecuvântat este Cel ce iarăşi vine întru numele Domnului!»*, căci Eu sunt Alfa şi Eu sunt Omega. Amin.

Deschide-Mi ca să intru cu duhul înţelepciunii Mele întru duhul tău şi să fim una întru Duhul Sfânt al Sfintei Treimi, Cea întreit lucrătoare. Deschide-Mi ca să pot lucra prin tine această taină de mărturie, şi totul îţi va fi ţie cu putinţă, precum la Mine totul este cu putinţă! Hai să facem cu putinţă această lucrătură, hai, copilul Meu! *(arhiereul Irineu, n.r.)* Un pic mai e până la seceriş. Hai să trezim lucrători, şi vor avea plată ca şi voi, căci voi strânge apoi plata cea de la Mine şi o voi împărţi la fel peste toţi aleşii Mei cu care voi lucra această piatră.

Voiesc să fac unire cu casa unsului cel de la Mine şi voiesc să lucrăm cu chibzuinţă ca să scriu numele unsului Meu Mihail la temelia acestei pietre, şi apoi să rostesc numele lui şi să audă mulţimile numele unsului Meu întru care binevoieşte inima Mea, căci el este cel proorocit pentru vremea care se va aşeza prin această piatră.

22 mai/4 iunie 1991

... Vom ridica piatră de mărturie peste acest izvor, căci din acest izvor vor curge râuri

de apă vie, şi pe laturile lor vor creşte pomi care vor rodi hrană peste mulţimi şi care vor purta frunze dătătoare de tămăduire peste neamuri.

24 mai/6 iunie 1991

... Pace ţie, Mihail al României Mele, căci aşa eşti scris pe masa Sfintei Treimi, şi iată, Sfânta şi de înviere făcătoare Treime, Treimea Cea Dumnezeiască Îşi desăvârşeşte întreita Sa lucrare şi Se aşează Dumnezeul Duhului Sfânt la lucru văzut peste România şi va lucra minunea cea mare în România, minune scrisă în cartea cea de la capătul cărţii lui Dumnezeu, căci semn ceresc va fi în România între toate noroadele de pe pământ.

... O, mare este taina ieslei cuvântului Meu care este în România, şi vei vedea ce mare taină a fost viaţa ta, iubitul Meu, căci viaţa ta a fost sub cortul Meu, sub umbra Mea, căci de la naştere porţi ungerea cea de la Mine pe creştetul tău. [...]

Am venit spre tine prin cei purtători de Dumnezeu, căci Domnul este din neam în neam prin cei ce-L poartă pe El. Am venit şi ţi-am adus veste din cer şi am spus că M-am ridicat să pregătesc calea unsului Meu Mihail ca să vină la locul lui şi să fie întru Dumnezeu, şi M-am aşezat la lucru şi lucrez această cărare, lucrez cu greu, căci în vremea aceasta Domnul este un Dumnezeu necăjit şi nu este primit de nimeni şi nu este cunoscut de nimeni întru adevăr, şi nimeni nu ştie cum este cheia care duce pe om spre Dumnezeu, şi pe Dumnezeu spre om, căci făptura Mea nu ştie să deosebească dreapta de stânga sa, nu ştie cum este lumina faţă de întuneric, şi întunericul faţă de lumină, şi nimeni nu are pe Domnul după adevăr, iar Domnul este adevăr, iubitul Meu.

Nimeni din cei ce se zbat pentru tine nu vor putea pentru tine, pentru că tu eşti de la Mine, şi Eu întru ai Mei lucrez, şi nu prin cei străini de taina Mea din zilele tale. Sunt în lucru ca să-ţi gătesc venirea, căci prin puterea Mea va fi să vii la locul tău, şi vor şti atunci toate noroadele despre Dumnezeul României, Care a trudit din greu să urnească muntele întunericului care a umbrit pe cea binecuvântată a vremii Domnului, căci România este binecuvântata Mea, şi vor şti toate mulţimile cele îndepărtate, vor şti ce greu a trudit Domnul pentru ca să se vadă şi să se arate lumina peste România şi să se arate strălucirea din România. Am făcut începutul cel nou şi Mă lupt din greu să-l aduc în starea cea desăvârşită şi să rostesc apoi taina planului Meu şi să vorbesc prin minuni şi să plec cu capul în ţărână pe cei tari la cerbice, care au stat în duhul lor şi n-au avut pe Duhul Sfânt, Care a fost şi a lucrat în mijlocul lor, din locul acestui început de la Mine aşezat.

22 septembrie/5 octombrie 1991

... Iată, taină îţi spun ţie, căci tu nu eşti dintre ei. Eşti între ei, dar nu eşti dintre ei, pentru că Eu te-am ales din lume fiindcă Tatăl Meu te-a dat Mie din lume. Să nu te temi de ei. Ei sunt mici, ei sunt fără putere, căci nu aceasta este puterea, nu aceea de care tu te îngrijorezi. Lasă povara ta, dă-Mi Mie povara ta şi să nu mai ai povară. Eu sunt cu tine; de cine să te temi? Iată şi aceşti copii ai Mei! Ei sunt fără putere, fără cuvânt, fără apărare în faţa furtunii care bate spre ei, dar ajutorul lor este la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul şi marea şi lumea cea văzută şi cea nevăzută. Ei sunt mici, iar cel mic nu ştie de teamă, că are apărarea lângă el aşa cum este copilul mic lângă mama sa.

Iată, vine vremea ta, *(arhiereul Irineu, n.r.)* şi fericită să-ţi fie ţie vremea aceasta, căci vei avea Duh Sfânt şi putere de Duh Sfânt ca să arăţi calea Mea cum este, ca să înveţi învăţaţii despre calea Mea din zilele gloriei plinirii Domnului. Tu eşti martorul Meu, pentru că aşa a fost taina Mea, aşa a fost planul Meu, ca să Mă ai în taină prin acest izvor, care curge din cer pe pământ. Ştiu că eşti plăpând, dar Eu sunt Dumnezeu şi te ating pe creştet şi te uşurez, căci Eu

sunt prin acest aşezământ, şi cine te poate uşura mai mult decât Mine? Dar îţi amintesc de Scriptura Mea care spune aşa: *«Ieşiţi din mijlocul lor şi deosebiţi-vă de ei, şi de ce este necurat nu vă atingeţi, şi Eu voi fi Dumnezeul vostru şi voi fi primit prin voi!».*

Iată, Mă ating de creştetul tău ca să te întăresc, ca să te uşurez, ca să te fac şi mai viu, şi mai frumos, şi aşa să te vadă cei printre care eşti, căci ei se vor uita la tine şi Mă vor crede pe Mine, şi vor crede lucrul Domnului din zilele acestea. Deosebeşte-te şi fii deosebit între ei, ca să vadă ei împlinirea sfinţeniei întru tine şi să se plece ruşinaţi sub această tărie atunci când Eu voi pune mâna pe creştetul tău şi voi spune: *„Iată-l pe cel ce M-a purtat pe Mine întru adevăr!”*.

Iată, Eu voi fi cu putere prin acest aşezământ ceresc şi voi birui împotriva celor fără de lege, căci Eu n-am venit să stric sau să dezbin, ci am venit să Mă arăt adevărat şi sfânt prin acest aşezământ pus peste România.

Stai în sfat cu cel stătător peste biserică în această cetate. *(arhiereul Vasile Târgovişteanul, n.r.)* Stai în sfat cu el şi spune-i despre Mine şi spune-i că Eu voiesc aşa, şi nu altul, şi spune-i că tu ai făcut după cuvântul Meu, că ai crezut în cuvântul Meu, că ai crezut că Eu sunt Cuvântul. Spune-i să fie cu Mine, să Mă acopere pe Mine, să-Mi tăinuiască această iesle, căci am aflat loc primitor, care Mă primeşte aşa cum voiesc Eu să stau. Spune-i că sunt de ajuns temple şi locaşuri peste care se calcă fără sfinţenie. Spune-i să-Mi vegheze bine şi să stea bine de veghe în jurul acestui aşezământ coborât prin cuvânt ceresc. Nu te teme! El este bun cu inima şi va şti să fie de partea Mea dacă voieşte, şi Eu voi scrie dreptate în dreptul său atunci când Mă voi ridica să scot fărădelegea din biserica Mea şi să fie curat aşternutul sub care Eu Mă plec spre învierea şi ridicarea lumii care va să fie, căci vin cu cele noi şi voi face un lucru nou, un Ierusalim nou de la acest început nou. Spune-i să pună pe înălţime această făclie, căci iată, duhul rău s-a pornit să arunce cu pietre, şi vai celui ce se va lovi de această piatră! Iată, am început să însemnez cu semne acest aşezământ deosebit între celelalte, şi voi lucra din acest aşternut şi voi porunci îngerilor Mei să lucreze la porunca Mea.

Nu te îndoi! Voi lucra şi ne vom desăvârşi întru semne cereşti şi vom birui cu cerul, iubitul Meu. Fii întru pacea Mea şi stai întru ea mereu, căci Eu voi merge cu tine în tot locul şi voi lucra cu tine peste tot şi nu vei fi fără Mine.

Pace ţie! Şi iarăşi vom sta în sfat, căci Eu sunt şi stau în mijlocul vostru şi fac sfat, aşa cum este scris în Scripturi. Acesta este aşezământul întru care binevoiesc, şi prin care Mă voi arăta întru sfinţenia Mea, căci această piatră Eu sunt.

Am aşezat acest semn pe pământ, şi voi aşeza această piatră înaintea Mea, căci iată ziua!

Săltaţi de bucurie şi vă veseliţi, voi, cei ce iubiţi Ierusalimul, căci Domnul a cercetat poporul Său cel credincios, şi tot ochiul va vedea mântuirea care vine de la Dumnezeu în zilele ce vin. Amin, amin, amin.

28 noiembrie/11 decembrie 1991

... Este cerul în mare slavă atunci când tu vii şi îţi pleci fruntea în această iesle a Duhului Sfânt. *(arhiereul Irineu, n.r.)* Cântă corul îngeraşilor, de bucurie cântă, pentru aceşti copii şi pentru tine cântă, căci aici tu nu eşti cântat de cei de pe pământ. [...] Eu ţi-am dat ţie iubirea Mea mai mult decât am dat-o celor care au lăsat lumina de la Mine peste pământ. Ţi-am dat mai mult, căci acum drumul la care suntem ajunşi este capătul cel ce arată desăvârşirea fiilor împărăţiei cereşti, este împărăţia cerurilor cea dinlăuntrul fiilor ei, este plinirea răbdării sfinţilor, este plinirea cea aşteptată de proorocii şi de drepţii care au văzut de departe această slavă, [...] căci România va fi Edenul cel nou.

Ştiu greutatea ta, şi dacă Eu n-aş fi cu tine şi în tine tu n-ai putea. [...] Copiii acestei lucrări vor fi pământul cel nou, care va fi vestit cu pu-

tere lucrătoare de minuni, şi nu se poate să nu simţi greutate acum. Acum încă pământul este greu, iubitul Meu, şi el strigă la Mine sub greutatea lui, strigă să-l fac nou, după cum îi este menirea sa. [...] O, creştinii acestui popor, aceasta era menirea lor: să scoată din morţi până la al miilea neam din neamul fiecărui petec de pământ, al fiecărui creştin care s-ar fi lăsat lucrat şi înviat; şi iată, aceasta este menirea şi tâlcul Scripturii care spune: *«În zilele acelea, pământul va da înapoi pe morţii de sub el, şi marea va da înapoi pe cei morţi ai ei»*, fiindcă iată încă o taină, căci fiecare suflet de creştin are o seminţie şi în trup, şi aceasta este Scriptura care spune despre marea care va da înapoi pe cei morţi din ea, şi se va împlini cuvântul: *«Unde îţi este, iadule, biruinţa ta şi boldul tău?»*.

Iată, aceasta a fost misiunea acestei coborâri de cuvânt ceresc, şi scris este în prooroci despre această vreme şi despre lucrarea Duhului Sfânt, prin care s-a născut acest popor. Va veni vremea luptei celor două cete de îngeri şi se vor împlini cele scrise, căci îngerii Duhului Sfânt vor birui pe cei potrivnici lor, fiindcă nu se poate să treacă vreo cârtă ca să nu fie adeverită mai înainte de a trece cele ce trebuie să treacă.

Iarăşi îţi zic ţie: vine o vreme să vezi toate cuvintele tale împlinindu-se, şi atunci nimeni nu va mai fi să spună cele ce a văzut mai mult decât vei spune tu. Tu eşti setos, văd inima ta, dar Eu voiesc să-ţi las cununa întreagă, că nu este alta mai mare decât cea care vine de la credinţa cea nădăjduită. Fii cu mâinile curate şi nu te ruşina să fii aşa, căci o astfel de cetate dăinuieşte pe veci. Nu te teme de cărturarii bisericii, să nu faci aceasta, că tu ai văzut mereu puterea Mea lângă tine. [...]

Dacă voieşti să Mă asculţi, ridică-te şi mărturiseşte-le lor că a venit vremea să fie purtată haina Mea, cămaşa Mea, care este har şi lucrare de Duh Sfânt peste România. Ridică-te pentru numele cel nou al României şi pentru viaţa cea adevărată a trăirii cu Hristos, iar ei te vor numi întâiul ortodox al noii Românii. Uită-te la aceşti copii. Iată ce mici sunt şi ce putere de cuvânt pun ei pentru faţa cea nouă care răsare de la această piatră! Cei mici nu ştiu a se teme. Ei n-au mărire şi n-au ce pierde, şi de aceea Mă măresc pe Mine înaintea celor ce se clatină căutându-Mă. Iată, cei ce au măriri pământeşti se tem de cei mici, de cei fără mărire, şi caută să-i răstoarne de la faţa Mea aşa cum Irod, aşa cum mai-marii bisericii de atunci căutau să răstoarne pe Cel ce venise să culce la pământ tronuri şi măriri şi slava cea deşartă. Cei ce au mărire pământească se tem să nu piardă această mărire, dar cei mici nu dau din mână mărirea Mea, şi de aceea cei mici au pe Cel Mare, de a Cărui putere se clatină munţii şi înălţimile de pe pământ, dar când acestea se clatină de măreţia slavei Domnului, atunci cei mici saltă şi se bucură şi nu se clatină, căci stânca lor este Dumnezeu.

Fii cu mare bucurie, căci cei ce mărturisesc pe Hristos prin această piatră aşezată în zilele acestea, aceia se vor vedea biruitori, şi munţii se vor pleca înaintea acelora. Lasă-Mă pe Mine, căci Duhul Sfânt este Dumnezeul minunilor prin cei ce au ungere de la Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

4/17 ianuarie 1992

... Ai mers peste faţa pământului şi ai cântat-o pe cea iubită în faţa stăpânitorilor acestei lumi *(Gheorghe Zamfir, n.r.)*; ai cântat-o pe România, pe cea iubită dintre toate câte sunt, căci Eu binevoiesc întru seminţia acestui neam cu nume şi cu inimă mare, Eu binevoiesc întru cea oropsită şi asuprită, care a fost sub cruce de la naşterea ei şi până la plinirea vremii răbdării ei. Ai mers şi ai cântat-o; ai cântat-o cu bucurie şi cu jale, ai cântat frumuseţea ei şi veşmântul ei l-ai cântat, şi podoabele ei le-ai cântat şi iubirea ei ai cântat-o; până şi somnul ei l-ai cântat. [...] O, ce mulţi cântă numele ei, dar aceia nu ştiu de ce o cântă pe ea, dar tu ştii, că Duhul Sfânt Se odihneşte peste tine, că tu iubeşti pe Domnul, şi

El este ancora ta şi biruinţa ta.

... Căci voi lua apa de pe pământ şi multe mulţimi se vor îndrepta să bea din râul vieţii, care curge din tronul Meu spre răscumpărarea făpturii Mele.

... Iată ce are Domnul pe pământ: nişte copii, nişte stele în mijlocul celei binecuvântate! Şi voi lumina cu această lumină şi voi face un lucru nou, un neam nou, un Ierusalim nou, un Eden ceresc pe pământul celei alese, pe pământul României Mele. Am stat ascuns întru cei mici, întru cei neluaţi în seamă; am stat ascuns, căci în lume această turmă mică a fost fără apărare şi este fără apărare. [...] Iată unde am aflat sălaş, iată unde Mi-am făcut sălaş! Şi din acest tron va curge râul vieţii, şi legile sfinţeniei vor fi şuviţele care vor curge şi îşi vor face cărări drepte şi curate şi vor merge pe ele cei mântuiţi. [...] Vor veni prooroci şi magi de la mari depărtări şi vor lua şi vor bea din această stâncă şi se vor îndrepta spre acest munte ca să înveţe legile sfinţeniei, vor veni, dar Eu vă spun că au şi venit.

Aşa a fost lucrarea Mea şi atunci, ascunsă de înţelesul lumii, până ce a venit vremea să Mă arăt glorios întru numele de Fiu al Treimii Dumnezeieşti, şi am ieşit glorios. Aşa este şi acum, este ascunsă lucrarea Mea, dar iată, cea ascunsă iese şi se arată şi se vesteşte, iar în jurul ei voi aşeza un şirag de mărgele şi vom aşeza apoi masă cerească în mijlocul acestui neam ales pentru vremea gloriei Mele.

... Trag din greu în duhul mai-marilor lumii, căci este tare la cerbice omul veacului acesta, dar voi sfărâma cerbicia cea tare a duhului lumii şi voi slobozi semne şi minuni despre care nu s-a mai pomenit şi vom birui capetele fiarei roşii, care-şi sfârşeşte în vremea aceasta ultimele ei zvârcoliri, şi vom cânta cântarea biruitorilor fiarei, căci aruncat la pământ va fi Babilonul, aşa precum este scris în Scripturi, căci de la început a fost împărţită făptura de pe pământ.

25 ianuarie/7 februarie 1992

... Slavă de la cer şi până pe pământ lui

Dumnezeu, iar peste acest ceresc aşezământ, pace şi zi de sărbătoare şi de bucurie! Domnul Savaot porunceşte peste toată oastea cerească să stea bine, să stea cu frică şi să cânte ziua întâmpinării porţii Domnului, iar cei de pe pământul acestui ceresc aşezământ să se ridice în picioare şi să întâmpine poarta Domnului, care s-a lăsat ridicată de la locul ei ca să fie adusă şi aşezată aici, unde va fi locul ei.

Binecuvântată să fie ziua întâmpinării Domnului şi ziua întâmpinării porţii Domnului, dimpreună cu mai-marii arhangheli, Mihail şi Gavriil, care vor fi străjeri vii şi neadormiţi la hotarele acestei cetăţi! Binecuvântaţi să fiţi voi, cei trimişi de cer pentru aducerea porţii Domnului, că iată, Domnul Savaot scrie în dreptul numelui vostru şi al misiunii voastre, scrie aceste cuvinte: *„Tată, am făcut cum ne-ai poruncit”.* Amin.

Domnul Savaot şi Fiul Său, dimpreună cu Duhul Sfânt, Se ridică şi aduce mulţumire celui din seminţia Noului Ierusalim care a fost îmbrăcat cu putere cerească pentru ca să biruiască puterea cea potrivnică şi să aducă peste acest aşezământ poarta Domnului.

Pace ţie, copil iubit, care ai biruit împotrivirea celui potrivnic. *(Gheorghe Zamfir, n.r.)* Pace de la ocrotitorul tău cel ceresc, *(Sf. Gheorghe, n.r.)* care ca şi tine odinioară a tăiat capul balaurului cel rău şi a lucrat biruinţă în numele Domnului. Iată, ridică-te şi lucrează de-acum, căci văzurăm minunea aceasta împlinită. Amin.

2/15 februarie 1992

... Se coboară cuvânt din cer şi se scrie pe pământ cuvântul ceresc. Iată zilele cerului, şi cântă cerul în ziua aceasta, cântă peste România, cântă şi se preamăreşte cerul pe pământul României. Stau proorocii şi sfinţii şi îngerii şi cântă suita cerească:

„Mântuieşte, Doamne, pe român poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea cea nouă a Ta.

Biruinţă binecredinciosului, al poporului Tău rege, asupra celui potrivnic dăruieşte.

Şi cu crucea Ta păzeşte poporul şi pe unsul poporului Tău!”.

„O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,

Susţine cu a Ta mână coroana română,

Susţine cu a Ta mână ţara regină română!”.

Hristos a înviat, rege al României! Bun venit, iubitul Meu! Hristos a înviat, Mihail al României Mele! Aşa este numele tău: Mihail al României, iar România este a lui Dumnezeu dimpreună cu poporul ei cel binecredincios şi cu regele ei cel uns de Dumnezeu.

13/26 aprilie 1992

... Se bucură cerul de bucuria celui uns peste România. A venit întru ale sale ca să le vadă şi să plângă şi să se bucure. A venit cel uns de Dumnezeu peste România şi e serbare mare în cer şi pe pământ, şi se va face cale dreaptă, dar să se cânte acum pentru cel uns, să se cânte cântarea cea pentru el, că şi în cer se cântă:

„ O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,

Susţine cu a Ta mână coroana română!”.

Rugaţi-vă şi binecuvântaţi întru numele Domnului intrarea celui uns pe pământul cel sfânt al Domnului! Inima lui şi ochii lui cei păziţi încă de ochii celor răi se vor uita acum să-i vadă pe ai Mei. Sunt ochi răi pe lângă el şi sunt inimi viclene încă. Mergeţi şi căutaţi şi voi spre el, că şi el caută cu ochii lui să vă vadă. Mergeţi şi duceţi de la Domnul urarea zilei de astăzi. Va fi să-i ieşim înainte prin această lucrătură lucrată de Dumnezeu aici.

Iubiţii Mei, va veni bucuria cea adevărată şi nu vor mai fi ochi care încătuşează lucrul Domnului şi bucuriile Domnului.

Pace unsului României! Pace inimii lui îndurerate, căci este plină de durere inima lui!

13/26 aprilie 1992

... Un pas, iubitul Meu, dar să ai sare în tine, tată. *(regele Mihai, n.r.)* Şi uită-te tu bine,

uită-te cu ochii tăi cei curaţi, uită-te şi vezi că sarea şi-a pierdut puterea şi nu mai are Domnul sare pe pământ, dar voiesc să fii cu înţelegere cerească şi să înţelegi grăirea şi taina dumnezeiască, fiindcă nu mai este înţelepciune pe pământ, nu mai este sare bună pe pământ, căci sarea cea din moşi strămoşi şi-a pierdut puterea şi nu mai este sare pe pământ.

Iată cuvântul Meu cel cu sare! Curge cuvântul Meu în mijlocul României ca să fie sare şi să împart din ea şi s-o sărez pe România, ca nu cumva să vin pe neştire şi să lucrez peste înţelepciunea cea fără de sare, să nu lucrez şi peste ea Scriptura aceea care va lucra prin cuvintele ei şi va spune: *«Unde este înţeleptul şi cărturarul acestui veac?»*.

Am rostit cuvânt aici, la ieslea cuvântului ceresc, şi am spus din vreme că va fi să calci pe pământul ţării tale după ce se va sfârşi un an de la doborârea capului fiarei roşii; şi dacă am grăit, am fost apoi împlinitor. Am venit apoi prin cuvânt şi am spus că-ţi voi ieşi înainte prin biserica Mea; şi dacă am grăit, am împlinit făgăduinţa Mea, dar am ieşit înaintea ta prin cei care au sare în ei, căci Eu aşa am spus ucenicilor Mei: *«Voi sunteţi sarea pământului»*. Aşa am spus şi atunci celor ce umblau cu Mine şi ca Mine, aşa este şi acum cu cei ce şi-au păstrat sărătura cea de atunci, dar puţini, puţini de tot mai au sare în ei, şi biserica Mea calcă în picioare pe proorocii şi pe trimişii Mei şi calcă peste sfinţenie şi se sfărâmă în ea, căci biserica Mea a uitat cum este Dumnezeu, a uitat dreptatea şi a dat-o deoparte şi slujeşte fără de credinţă şi fără de frică peste cele ce sunt sfinte şi înfricoşătoare din veac şi până în veac, şi iată, sarea şi-a pierdut puterea, iubitul Meu. Făptura Mea cere moarte, cere foc, şi nu ştie ce face, căci nu mai are cârmuitor drept, şi nu mai este cel care arată calea şi să zică: *„Iată calea!”* şi să meargă făptura Mea după cel ce merge pe cale.

Am venit iarăşi spre tine şi te-am vestit că voi ieşi înaintea ta şi vei veni la locul tău. Ţi-am vestit despre piatra începutului cel nou, despre lucrătura cea nouă, despre aluatul cel nou şi despre biserica Mea cea vie, care geme sub piatra acestei vremi. Am grăit şi ţi-am spus că prin biserica Mea cea vie voi ieşi înaintea ta şi vei veni la locul tău apoi, şi iată, sunt aproape de săvârşirea deplină a acestei minuni cereşti, rostită prin cuvânt, căci cuvântul s-a făcut faptă, fiindcă aşa este Dumnezeu, este prin cuvânt şi este adevărat prin cuvânt.

Bucură-te şi te găteşte frumos, tu şi toată casa ta! Dar vreau să înţelegi ce grăieşte Domnul cu tine, rege al României. Scoală-te bine cu Mine cu întreg trupul tău. Ridică-te spre Mine şi împlineşte viaţa Mea întru tine, căci numai aşa vom ieşi cu România. Aceasta este puterea cea din cer care va lucra peste România, peste cei ce vor fi de la Domnul peste cea aleasă. Ia aminte din nou la cele ce vor străjui la intrarea acestui aşezământ nou şi ceresc, căci împlinirile care sunt cerute aici şi care trăiesc aici, acelea sunt puterea cea care va aşeza veşmântul cel alb peste România, ţara Noului Ierusalim.

10/23 iunie 1992

... Ce este al Meu nu trebuie să se frământe să priceapă ceea ce vine. Lăsaţi lumea să se priceapă pentru ceea ce vine, iar cel ce este al Meu să se priceapă la ceea ce are de împlinit.

21 august/3 septembrie 1992

... Iată, anunţ lumea! Cine are urechi de auzit, să audă! Cine nu se desparte de carne în viaţa pământească nu va avea parte de sânul dumnezeiesc şi nu va intra la masa cerească întinsă în aşteptarea moştenitorilor, căci a venit vremea pregătirii începutului şi sfârşitului.

24 septembrie/7 octombrie 1992

... Episcopul lumii din cetateaTârgovişte n-a fost al Meu, nu M-a ajutat pe Mine, Dumnezeu, cu nimic, nu M-a ascultat cu nimic, nu M-a cunoscut, nu M-a primit cu nimic. N-a pri-

mit, am fost luat în batjocură pentru el. A aplecat urechea la planurile şi bârfele lumeşti. A fost episcopul lumii, a fost oaie îmbrăcată în piele de lup. Ar fi mâncat oile lui Dumnezeu, aşa ură are el pe oile Mele, pe poporul Meu cel sfânt. Râde de Mine, râde de poporul Meu. O, dar Eu vă spun: râde de el; de el şi de turma lui, căci turma Mea e a Mea.

1/14 octombrie 1992

... Pace sfântă, pace dumnezeiască, pace roditoare de înţelepciune cerească peste fiinţa ta, peste inimioara ta, copil slăbit, copil lovit şi zdrobit, copil lovit în luptă cu necredinţa din vremea aceasta! *(arhiereul Irineu, n.r.)* Eu pe cei drepţi îi încerc cu necazuri şi cu neînţelegeri, îi mustru, îi bat ca să le cunosc credinţa, iar pe cei păcătoşi îi iert, numai să vină la Mine; nu-i mai bat, numai să vină la Mine, dar dacă nu vin îi iau Eu dintr-ale lor şi îi voi scula odată cu venirea Mea şi le voi arăta atunci ce am făcut Eu pentru salvarea lor, ce am făcut Eu prin cei care sunt puşi la lucru de Mine pentru salvarea făpturii Mele.

Pace ţie, fiule slăbit, copil trecut prin furtună mare, copil legat în lanţuri de împăraţii şi puternicii veacului acesta al necredinţei! Deschide-Mi, tată! Eu sunt! Plângând sunt. Tu eşti un copac mare pe malul unui râu mare şi ceresc, dar necredinţa de pe pământ a oprit ploaia lui Dumnezeu şi s-au veştejit rădăcinile copăceilor de lipsa apei cereşti, şi Mă uit că se ofileşte rădăcina ta de lipsa apei care s-a tras spre cer, şi râului vieţii i se zvântă albia de secetă, şi tu dai să te usuci, şi nu pot, nu pot, tată, să te las să te usuci, căci lucrarea Mea va izvorî de acum cu îmbelşugare. Am luat apă cu gurița şi am coborât să stropesc albia râului vieţii şi s-o fac să-i fie sete şi să vrea apă şi s-o umplu apoi şi să creşti tu pe colinele acestei lucrări, după cum îţi este menirea de la Dumnezeu în vremea aceasta, şi să vină păsările cerului să-şi facă cuibuşor ceresc în coroana copacului tău.

E plin pământul de păcură şi nu mai am oază verde şi nu mai am cu ce să-Mi hrănesc turma cea flămândă, şi Mă uit la oaia care nu vrea să moară. De aceea te-am luat şi te-am altoit din vreme şi te-am crescut cu bucătura şi te-am făcut mare şi te-am vestit pe nume şi te-am numit îngerul bisericii Mele din vremea aceasta şi am zis: nimeni să nu ia cununa de la tine, şi să fii de la Domnul salvatorul oilor care vor viaţă adevărată [...]

Vine lepădarea de credinţă peste biserica Mea, căci păcatul pustiirii a cuprins locaşul sfinţeniei Mele, şi atunci picioarele tale se vor descălţa şi vor primi închinarea celor ce se zic pe sine că sunt cu Mine, dar nu sunt cu Mine, şi aceia vor vedea că te-am împodobit şi că te-am iubit, căci cei ce n-au nevoie de cuvântul care vine de la Mine, aceia n-au vedere şi n-au veşmânt, şi vor veni la fântâna acestei lucrări şi vor cere pe Dumnezeu şi se vor unge şi vor lua vedere şi hăinuţă vor lua, căci voi împărţi cu tine şi le vom acoperi goliciunea şi le vom spăla ruşinea.

... Eu am ieşit biruitor în faţa arhiereilor pământului şi n-am îngenunchеat lucrarea Mea în faţa lor, căci sunt Cel ce am înviat din moarte, din moartea cea gătită Mie de arhierei şi de cărturari, şi nu Mă las îngenunchеat de cei fără de lege, de cei cu viaţă moartă, dar Mă las biruitor în cei cu viaţă şi cu moarte vie, că nu ştiu înţelepţii pământului să cunoască taina aceasta, a vieţii celei vii şi a morţii celei vii.

Mi-e dor de tine. Am venit prin cuvânt, şi cu el suflu peste tine. Trezeşte-te! Mi-e dor de tine, şi am împărţit acest dor în vasele Mele în care Eu Mă deşert şi Îmi lucrez lucrarea. Mi-e dor de lucrul vaselor Mele. Mi-e dor să ud grădiniţa Mea în care Mi-am strâns copilaşii ca să rămân cu ei şi ca să ud cu ei pământul cel uscat.

Se uită cerul cum cere apă oaia cea sfâşiată de sete. Mulţimi multe de oi au luat şi au cunoscut gustul fântânii Mele cereşti atunci când Eu am luat şi am turnat peste păstori. Mulţimi multe de oi M-au cunoscut şi au luat şi au

băut şi au prins duh de viaţă şi au plecat la drum spre izvor, şi voiesc să torn din cer şi să le deschid guriţa să bea şi să se ridice pe picioare. De patruzeci de ani lucrez la această potecuţă; de patruzeci de ani iau piatră cu piatră şi pietruiesc această cărare de slavă pe care am coborât în vale la oi. Am coborât mereu şi cobor mereu, căci Eu sunt Cel ce Mi-am dat viaţa pentru oi şi dat sunt, şi nu voi fără oi. Eu pe toate voi să le strig şi să le adun şi să le adăp şi să le pasc, şi voi binevesti prin cei ce stau la gura izvorului Meu ca să ia şi să împartă glasul Meu şi cuvântul Meu la oi, că nu voiesc să găsesc numai aguridă în via cea de azi. Voiesc să ies şi să încălzesc cu soare ceresc şi cu ploaie binecuvântată via Mea de azi, şi să se coacă strugurii cei legaţi şi să vin să-Mi culeg via şi să stau în mijlocul viei Mele. Dar via Mea din România nu ştie ce este cu tine, fiule trimis de Mine, nu ştie unde eşti şi cum eşti şi ce faci.

O săptămână întreagă Mi-am ţinut turma trează şi aşteptând, când tu ai stat pentru Mine în faţa arhiereilor şi cărturarilor. România Mea ştia şi aştepta. E destulă vreme de când am profeţit taina de nou Ierusalim, şi ştiau mulţimile că se va arăta această lucrare. Mă împărţisem în mii de laturi şi venisem să pun putere şi credinţă şi iubire peste tine, şi eram în lucru şi era în clocot şi în copt fructul adevărului de nou Ierusalim, şi tu erai aşezat de Mine, şi s-a arătat duhul minciunii şi a urzit stricăciune şi necredinţă şi a intrat într-un om *(Sorin Dumitrescu, n.r.)* şi l-a mânuit ca să semene duh de rătăcire şi de pâclă peste lumina adevărului Meu, care se zbate să biruiască necredinţa. Şi ce zici că voi face cu acest lucifer? Acest om este trimisul celor pecetluiţi în lucrarea duhului minciunii, că aceia au intrat în frică în faţa adevărului de nou Ierusalim pe pământ. Cei ce sunt în rândurile lucrării potrivnice, aceia sunt oamenii slavei deşarte, sunt împăraţii pământului, cărturarii pământului, arhiereii pământului, şi au ceata lor de slavă pământească şi au semnat legământ cu împărăţia pământului şi au ordin să lupte împotriva împărăţiei cea din credinţă răsărită pe pământ, căci mândria şi trufia omului este slava deşartă, care vine de la lucrarea întunericului, precum smerenia şi iubirea vin de la lucrarea luminii. Oamenii trufiei şi ai mândriei pământului sunt luceferi ai pământului şi nu ai cerului, dar oamenii umiliţi şi lucrători întru curăţenie, aceia sunt ai Duhului Sfânt şi sunt luceferi ai luminii veşnice.

Iată, vin în faţa acestei grădini mulţime de inimi, iar din vreme în vreme dau târcoale iscoadele cele trimise de arhierei, cele îmbrăcate în haine de slujitori ai bisericii, şi aceia se dovedesc fii ai necredinţei din vremea aceasta. Un slujitor al bisericii dacă este curat cu inima şi cu viaţa şi cu legea lui Dumnezeu, unul ca acela nu este luat pe neştire de lucrul Domnului; unul ca acela nu lucrează împotrivire pe nici o cale şi peste nimeni, unul ca acela nu se teme şi nu foloseşte iscodire. Acela stă întru Dumnezeu şi primeşte minunile lucrătoare din cer şi primeşte pe Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu.

Această lucrare de cuvânt coborât din cer este o spărtură prin întuneric, este o fereastră prin care vine lumina lui Dumnezeu şi Duhul lui Dumnezeu Cel curăţitor, dar cei ce sunt pământ se tem de lumina aceasta. Ştii tu ce fac împăraţii pământului, puternicii pământului? Aceia fac ce a făcut Irod când s-a temut de pruncul cel proorocit ca să vină de la Dumnezeu. Irod n-a fost ceresc nici atunci şi nici acum, dar acum Domnul este văzut tainic, şi este văzut numai de cei ce-L primesc pe El.

Iată, vin şi intru şi rostesc pace, aşa cum a grăit Tatăl Meu la botezul de la Ioan. Grăiesc şi spun: aceasta este lucrarea şi biserica întru care binevoiesc, şi din care voi prăsi biserică nouă şi curată pe pământ, turmă vie între neamurile pământului. Amin.

O, dar tu te-ai lăsat biruit, măi tată. M-ai lăsat pe Mine mic, şi pe cei ce te-au încercat i-ai lăsat mari peste tine, şi Eu am fost doborât întru tine. Îţi trimisesem carte cerească şi eram cu

tine, dar M-a doborât îndoiala ta de la locul Meu de lângă tine şi şi-a făcut loc urzirea vicleşugului celor de pe pământ, şi Duhul Sfânt a fost bătut în cuie şi n-au lucrat mulţi la această răstignire. Puţini au lucrat, crezi? Dar dacă te-ai lăsat în jos, s-au luat după această lucrătură şi nu s-a mai văzut credinţa şi lucrarea ta. O, mulţi dintre ei s-au supărat că te-ai lăsat în jos şi nu M-ai ţinut bine pe Mine şi M-ai scăpat jos şi M-ai fărâmat. Dar nu te teme! Eu de prea mult timp vorbesc din cer cu tine, şi de aceea îţi zic: nu te teme! Eu Mă ridic şi Mă adun şi lucrez cu putere, căci e vremea zilelor Domnului despre care scrie în Scripturi.

Crede tu ce-ţi spun, că şi cel ce este acum alături de tine *(arhiereul Bartolomeu Anania, n.r.)*, şi acela a spus: *„De ce a făcut aceasta, de ce s-a lăsat?”.* Inimi multe şi mari au spus la fel în noaptea aceea. România Mea, cea care Mă aşteaptă cu Noul Ierusalim, era rănită, era ca o răstignită în noaptea aceea, şi voiesc să o scot din deznădejde, că nimeni, tată, nici o oaie grasă şi sănătoasă şi vie nu mai are curaj să meargă după păstorii de acum. Tu erai o nădejde pentru oile Mele din România, şi acum numai cei orbi se fac că merg în turmă cu păstor, dar n-au păstori, căci toţi sunt furi şi omorâtori de Dumnezeu şi de oi şi de viaţă sfântă, şi oile se ascund şi mai mult.

Mă uit mereu la cei din cetatea în care stai, Mă uit în urma celor ce plângeau la glasul tău de păstor, Mă uit la cei ce şi-au dat girul pentru tine, că aceia erau oameni curaţi faţă de tine şi faţă de cauza ta cea întru Mine, oameni mari, cu ranguri şi cu speranţă, şi Mă uit şi îi văd că nu mai ştiu aceia cine eşti, şi zic că te-ai dat de partea celor îmbrăcaţi în piei de oi şi încărcaţi de nedreptate şi de vicleşug, şi zic că te-ai făcut şi tu asemenea acelora, şi se întreabă toţi: *„De ce n-a rămas acesta pentru cei curaţi?”*. Iată, îţi zic ţie: nimeni din ei nu se aştepta să te laşi biruit, şi a fost cutremur mare în clipa aceea de clătinare a ta, dar lucrarea Mea a biruit, şi a fost glorie de partea lucrării Mele.

O, dacă nu aveai îndoială şi dacă M-ai fi ascultat ca să nu te temi, era mare biruinţa şi ar fi cântat cete multe cântarea biruinţei României şi vremea Noului Ierusalim, că iată, îţi spun: plânge duhul regelui României şi nimeni nu e curat pentru el, şi voiesc să biruiesc mai din vreme pentru el şi pentru România aşa cum am cuvântat. El a crezut în Mine şi în tine şi a aşteptat de atunci mereu, şi a venit şi la el furtuna, dar el n-a cunoscut-o şi a depărtat-o.

Am luat masă cerească cu tine. Mângâierea Mea o las peste tine. Mângâierea Măicuţei Mele o las peste tine. Amin, amin, amin.

9/22 februarie 1993

... O, dacă tu, România Mea, ai şti tu să Mă primeşti ca pe bunul tău, te-aş slăvi fără să mai guşti plata necredinţei şi a netrezirii. Dar iată, trec pe deasupra ta şi strig ca să te ridic şi ca să ştii cum să-ţi fie statul şi umblatul şi ca să înveţi să deosebeşti dreapta de stânga ta şi să te îmbrăţişezi cu Creatorul tău, Care vine ca un Mire la tine, şi ca să vii în dragostea dintâi şi întru sărbătoare la masă cu Mine, căci voi întinde masă cerească în mijlocul tău şi va veni ca să te vadă mulţime însetată de Dumnezeu, dar legea ta va fi cerească, şi va fi legea sfinţeniei peste tine şi Eden curat în tine şi Duh Sfânt lucrător şi împărţitor de la Mine prin tine, prin cei ce vor voi cu Mine şi ca Mine, dar scoală-te şi te înalţă şi caută spre Mine şi dă de la tine necredinţa.

14/27 mai 1993

... Iată ce-ţi trimit: îţi trimit binecuvântare pentru întoarcerea acasă. Eu voi fi întru cei ce lucrează pentru calea ta acasă. *(regele Mihai, n:r.)* România va învia şi te va cere şi vei fi lucrător peste sufletul României. Voi lucra minuni văzute ca să dau deoparte pe cei ce sunt acum, căci răbdarea Mea voieşte întoarcerea tuturor celor ce au păcătuit împotriva Mea şi a ta şi a României, dar vom avea de lucrat apoi, ca să

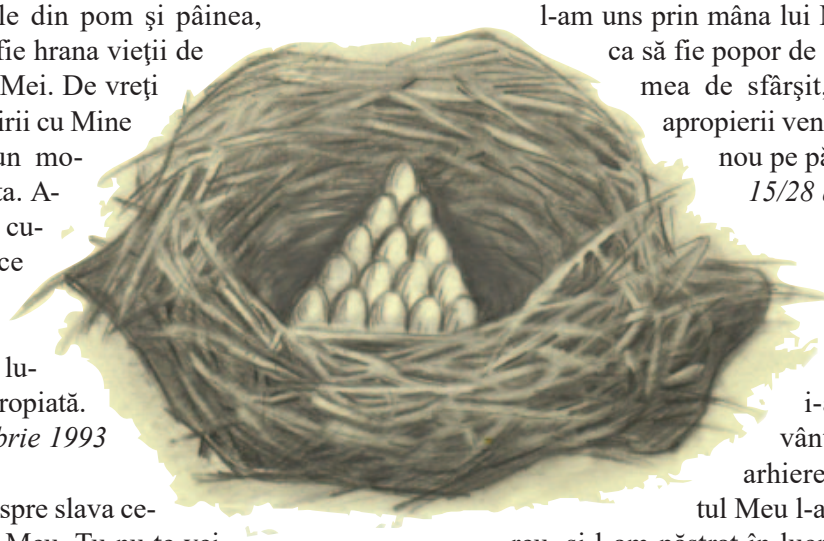
aşezăm înviere bună şi tare peste sufletul României.

... Nici un popor nu are rostită o pildă mai frumoasă şi mai veşnică peste el ca şi pilda rostită de poporul român. Eram cu apostolii cei de atunci şi rosteam pilde şi ziceam: *«Cu cine voi asemăna împărăţia cerurilor?»*. Şi ucenicii înţelegeau pildele şi înţelegeau ce este împărăţia cerurilor. Dar poporul român a dat din el o pildă şi a vorbit din sufletul său despre un împărat care are întru sine o împărăţie prin care va aduce tinereţe fără de bătrâneţe şi viaţă fără de moarte. Eu sunt, şi sunt în braţe cu această împărăţie ca să o dau celor ce au ridicat pilda aceasta spre ceruri, şi nimic nu împlinesc fără să vestesc mai întâi.

30 mai/12 iunie 1993

... Încep veacul cu voi. Legumele din grădină şi fructele din pom şi pâinea, aceasta să vă fie hrana vieţii de vreţi să fiţi ai Mei. De vreţi să fiţi fiii fericirii cu Mine munciţi aşa un moment, că e gata. Această hrană e curată. Ea vă face uşuliţă la masa bunătăţilor, la viaţa şi lumina cea neapropiată.

2/15 noiembrie 1993

... Vino spre slava cerului, poporul Meu. Tu nu te vei ofili, ci vei înverzi şi vei înflori şi vei rodi, că Eu te voi uda cu hrana cea din cer, cu mana cuvântului Meu, căci locul grădinii Mele spre care te aduni tu, locul acesta se numeşte locul Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine pe nori. Eu am norii suire şi coborâre, Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios. Eu vorbesc româneşte că aşa voiesc Eu, şi nimeni nu-Mi poate strica planurile Mele. Eu dau limbi Duhului Sfânt, Eu dau pe Duhul Sfânt peste limba românească, şi fiii şi fiicele României vor profeţi în faţa popoarelor de pe pământ, că Eu pe România am ales-o de ţară a Mea. Ţara Mea M-a răstignit. Poporul pe care l-am ales la început M-a scos afară din mijlocul lui, şi Eu de atunci am îmbrăţişat pe România şi pământul ţării ei, şi atunci am lucrat cu Tatăl Meu şi am născut poporul român, odată cu Mine l-am lucrat şi l-am născut şi l-am încreştinat cu numele Meu şi am ales din nou Ierusalimul şi l-am numit tot Ierusalim, ca şi pe cel care M-a răstignit. De aceea se numeşte această ţară Ierusalim nou, pentru că Eu dacă am plecat din cele ale Mele am luat cu Mine darurile şi bogăţia darurilor Mele cereşti, care erau de la Mine peste Israel şi peste Ierusalimul Israelului Meu, şi am pus la temelia poporului român toată bogăţia Mea cerească şi am născut acest popor şi l-am uns prin mâna lui Melchisedec ca să fie popor de sfinţi la vremea de sfârşit, la vremea apropierii venirii Mele din nou pe pământ.

15/28 august 1994

. . .

Am luat un martor din biserică şi i-am dat cuvânt să se facă arhiereu, şi cuvântul Meu l-a făcut arhiereu, şi l-am păstrat în lucrarea Mea şi l-am purtat prin cuvânt şi l-am scris în cartea aceasta ca martor de pe pământ, din biserica cea de pe pământ, ca să mărturisească această vreme şi lucrul Meu cu tine, poporul Meu, lucrul cuvântului Meu peste tine. Şi am pus prin cuvânt ungere peste locul grădinii Mele de azi şi am ridicat piatra legământului cel curat şi am pus la temelia ei chipul Meu şi legea Mea cea sfântă şi am zidit pe această temelie fii cu ungere ce-

rească prin cuvântul Meu cel din cer. Şi la această aşezare nouă am avut martor arhiereu de pe pământ, numit de Mine prin lucrarea Mea, că el a fost cu lucrarea Mea demult, demult, şi a fost cu trupul curat, şi l-am adăugat atunci poporului Meu şi l-am făcut martorul Meu, şi iată, el mărturiseşte de la temelia Mea cea nouă. El este plăpând şi cu paşii legaţi, căci l-au duşmănit arhiereii cei trupeşti şi i-au oprit pasul şi glasul, dar Eu am lucrat prin el şi cu el ce am avut astăzi de lucrat şi ce a fost de intrat în vreme, în istoria vremii, şi iată, ţipă duhul cel potrivnic, ţipă de durere şi nu ştie cum să-şi mai facă loc, dar în zadar îşi face, că Eu Mi-am lucrat lucrarea Mea, şi ea mărturiseşte, şi acest martor al Meu este mare întru Mine.

2/15 februarie 1995

... Eu M-am născut prunc, şi tu te-ai născut popor într-o singură zi, în ziua cuvântului Meu rostit peste tine, ţară română, ţară creştină! O, tu ştii ce înseamnă român? Nu ştii ce înseamnă acest cuvânt, român. Pe ce limbă să vorbesc Eu cu tine ca să Mă înţeleg cu tine ca la începutul tău, românule, poporul Meu? O, te-ai băgat şi tu în cutie, tată, şi nu mai ai ogradă şi iarbă şi pomi şi pădure şi poiană şi căsuţe cu miere şi sapă şi grapă şi nu mai eşti român. Eşti neamţ, că te-ai lăsat după praznicele nemţeşti. Eşti francez, că te-ai îmbrăcat cu haină franţuză. Eşti englez, că ţi-ai stâlcit limba ta cea dulce. Eşti turc, şi ai făcut ca Israel, care s-a unit cu trup de pe cale. Eşti american, că ţi-ai uitat vârsta ta, care este cât a Mea, şi ţi-ai uitat strămoşii pe care-i ai dedesubtul tău. Eşti american, de parcă nu mai ai strămoşi şi frumuseţe străbună. Ţi-ai uitat bunicii, poporule român,

O, românule tată, de ce nu mai vorbeşti româneşte, măi fiule al Meu şi al bunicilor tăi? Nu mai vorbeşti frumos, şi Eu, iată, vorbesc românește, că frumoasă este limba românească pe pământ şi în cer! Nu mai este astăzi frumoasă limba ta, ţi-ai stâlcit-o cu împrumutatul de la străinii neamului tău şi n-a fost frumos ce ai făcut. O, unde-ţi este limba ta creştină? Ţi-am dat de veste împărăţia cerurilor încă de la naşterea ta şi am pus pe tine pânză albă de botez şi te-am învăţat rugăciunea *„Tatăl nostru”* şi ţi-am trimis limba cea cerească, limba Evangheliei împărăţiei cerurilor pe pământul tău. Ţi-am trimis fecior curat, născut din Mine, ca să te facă mireasă Mie, poporule român, şi ţi-a adus veşmânt ţesut din apă şi din duh şi din sânge şi ţi-am dat nume nou şi te-am numit român. Duhul Meu Cel Sfânt te-a numit cu nume nou, ţară creştină, aşa cum naşul Meu Mi-a dat Mie la botez numele Iisus Hristos. Aşa ţi-a dat ţie Dumnezeu numele de român la botezul tău. Şi aşa cum toate neamurile s-au binecuvântat în Avraam cu numele de Israel, tot aşa acum, Israele de azi, se vor binecuvânta neamurile toate în numele tău cel nou, şi pe care-l ai de la Mine de două mii de ani, căci tot omul care se va îmbrăca cu cămăşuţa de creştin se va numi român.

O, vin să te strig. Te strigă începutul tău şi dragostea Mea cea dintâi întru tine, că Eu pe limba ta rostesc judecata păcatului şi Evanghelia învierii făpturii, şi tu, românule, ţi-ai urât limba ta, Evanghelia Mea, şi ai luat în ea de la alte popoare, care n-au ungerea ta. Numai tu ai ungere încă din scutece; numai tu între popoarele vremii; numai tu, Românie, ţară a întoarcerii Mele. De aceea te-am pregătit şi te-am născut şi la începutul tău, şi la sfârşitul tău.

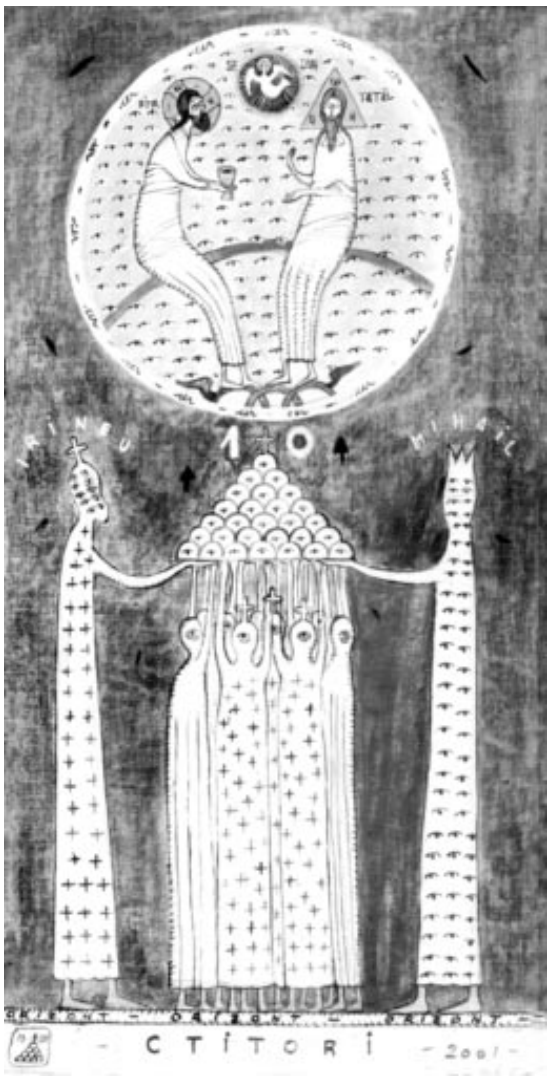
... Spală-ţi păcatul, Românie, şi te pocăieşte, tată! Sunt gata să-ţi iert păcatul. [...] Am făcut în tine un lucru minunat şi ţi-am adus o pietricică albă, şi vreau să scriu pe ea numele tău şi vreau să cunoşti izvorul Meu. Am în tine o pietricică albă şi sfântă şi cu ochi mulţi, şi am cele şapte duhuri dumnezeieşti scrise pe ea, iar în vârful ei scrie: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Şi am avut în vremea aceasta un martor la piatra acestui izvor ca să-ţi dau ţie piatră de izvor, poporule român. Am luat pe acest martor şi i-am poruncit să dea cu toiagul în piatra aceasta ca să iasă din

ea râul vieţii înaintea ta, poporule, românule creştin. Am din fiii bisericii lumii un fiu uns de cuvântul Meu de acum.

O, Petrul Meu cel de azi, cel ce Mi-ai pus biserica pe piatră prin mărturisirea ta, o, Irineu, cuvânt de pace peste biserică, Petrul Meu de azi, îţi mulţumesc, tată, pentru că ai venit pe apă la Mine, dar te-ai îndoit în drum spre Mine, dar Eu îţi voi întări apa de sub picioarele tale şi nu te vei scufunda. Îţi mulţumesc că M-ai ajutat să-Mi ridic biserica pe piatra ei cea dintâi, pe fapta ei cea dintâi. Pace ţie! Numele tău înseamnă pace. Pace ţie, unsul Meu cel de azi! Îţi mulţumesc, tată, cu tot cerul îţi mulţumesc, cu apostolii Mei cei doisprezece, care au pus piatră bisericii Mele. Îţi mulţumesc că ai ascultat de curajul pe care Eu ţi l-am dat, de Mi-ai ridicat la loc biserica Mea ca s-o pun în sfeşnic, tată. Era ruinată biserica Mea cea de la început, şi nu avea cine să Mi-o mai pună înapoi pe piatră. Îţi mulţumesc şi te numesc fericitul Meu, te numesc preafericit pentru a ta menire de la Mine. Iată, unii au stricat biserica, iar alţii o zidesc la loc.

Când am putut, am făcut mână întinsă bisericii lumii. Te-am uns şi te-am aşezat pe tronul bisericii şi am făcut din tine mână întinsă bisericii lumii. Când am putut Mi-am făcut loc. Acum, tată, nu mai pot întinde mâna bisericii lumii, care s-a depărtat de Mine. Mi-e ruşine cu ea la Tatăl, e plină de sodomie şi de malahie şi de curvie şi de pântece şi de fărădelege. A rămas din ea numai pântece şi fărădelege. Iată, Eu îi mai dau ceva, îi dau cartea cuvântului Meu de azi, scaunul Meu de judecată, şi o întreb: de ce M-a părăsit? De ce s-a lăsat cumpărată de duhul cel străin de Mine?

Fiule uns de Mine în vremea aceasta, uns de cuvântul lui Dumnezeu, Eu nu-ţi scriu ţie clătinare. În zadar se bucură de tine vrăjmaşii Mei şi ai tăi. Eu nu-ţi scriu ţie clătinare, căci omul bisericii lumii ţi-a luat ţie izvorul Meu şi ţi-a luat paşii. Dacă-Mi spui acum că nu mai crezi în lucrarea cuvântului Meu, Eu nu-ţi scriu ţie lepădare şi le-o scriu celor ce le place să te audă pe tine zicând că te lepezi de lucrarea cuvântului Meu. Nu are seamăn inima ta cu inima lor. Tu nu ai loc aşa cum eşti tu între oameni. Oamenii nu ştiu ce este Dumnezeu, dar tu ştii de la Mine ce este Dumnezeu şi ce este viaţă, viaţă fără de moarte. O, de ar şti omul bisericii lumii ce este viaţă fără de moarte! Viaţă fără de moarte este sfinţenie în trup, în cuget şi în suflet, este trăire de Eden veşnic în trup. Asta înseamnă viaţă fără de moarte. Omul care iubeşte

viaţa, acela ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi îl crede şi îl împlineşte.

Aş vrea, fiule, să împaci pe România cu Mine, Fiul lui Dumnezeu. Aş vrea să vină România la pocăinţă, şi tu să faci între Mine şi ea act de naştere de sus, din apă, din duh şi din sânge, act de împăcare cu Dumnezeu. Aş vrea să știe și să creadă România Mea că tu eşti unsul Meu și cuvântul Meu eşti peste ea. O, ce salvare minunată am voit şi voiesc să fac Eu prin tine peste România Mea, poporul Meu ales! Nu-ţi mai spun *„Scoală-te şi vino!”*, că tu eşti rob şi nu poţi, dar îţi spun să stai cu Mine, cu Mine întru tine, până ce Eu îţi voi da înapoi cărarea spre izvorul Meu. Îţi mulţumesc pentru lucrul tău lucrat la cuvântul Meu, că am întins mâna să se ridice din cădere cel ce rătăceşte fără Mine. Îţi mulţumesc, tată, pentru suferinţa duhului tău, purtată de la cei necredincioşi întru cuvântul Meu. De şaptezeci de ori câte şapte îţi mulţumesc, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Şi voi lucra cu tot cerul peste România, poporul Meu ales, şi tot cel ce va fi creştin se va numi român, că am semnul Meu în poporul român, am pe poporul cuvântului Meu munte al Sionului Meu, şi toate popoarele vor lua legea Mea din muntele acesta, din Siloamul Meu de azi, şi îl voi boteza pe cel ce va crede în apa vindecătoare a Siloamului cel nou în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Îi voi boteza pe unii cu apa Duhului Sfânt, iar pe alţii cu focul Duhului Sfânt. Cu apă şi foc voi lucra peste grâu şi peste pleavă, şi voi întări lucrarea Mea şi voi desface sulul ei. Aşteaptă cerul desfacerea sulului cărţii.

... O, fiule român, ce micuţ eşti, tată! De ce eşti aşa de mic, aşa de fără de duh? O, nu e bun păcatul, te-a despărţit de Mine; nu e bun, te-a despărţit de curăţenie şi te-a unit cu stricăciunea, fiule român.

Cuvântul Meu vine pe vânt, vine cu vântul, pe vânt subţire vine cu Mine la tine, românule, poporul Meu, vine pe adiere de vânt ca la Avraam, ca la Moise, ca la Ilie. Cu lumea păgână vorbesc altfel, vorbesc prin fapte cu lumea păgână. Am rostit, şi tot aşa rostesc şi azi prin prooroci, rostesc plăgi peste lumea păgână, şi cuvântul se face faptă. Cu lumea vorbesc prin tunet, prin trăsnet, prin înec, prin zguduituri de pământ, prin foc, prin palmă rea, prin lipsă de înţelepciune peste lume.

O, popor român, n-am ce face cu oamenii cu şcoli, n-am la ce îi pune. Şcoala este sfinţenia, şi cei învăţaţi de pe pământ nu au şcoala sfinţeniei şi lucrarea ei. N-am ce face cu cei cu şcoală, n-am. N-am decât să-i orbesc ca pe Saul, care avea şcoală şi Mă prigonea de multă şcoală ce avea, şi după aceea l-am pus să Mă vestească la cei de alt neam şi l-am smerit făcându-Mă biruitor în el. Aşa l-am biruit Eu pe Saul, pe cel cu şcoală de pe pământ.

N-am ce face cu cei mândri, cu cei ce au cugetul mândru. Mie îmi trebuie om sărac cu duhul. Cel mândru îşi este sieşi dumnezeu. N-am ce face cu cel mândru. N-am, tată, ce face cu cel vopsit, cu cel fardat, căci vopsitul este o lucrare urâtă care acoperă răul şi urâtul şi minciuna ca să nu se vadă. Fardul este faţa vopsită ca să nu se vadă faţa urâtă.

Stau ascuns de faţa ta şi aştept clipa răscumpărării tale, românule, creştinul Meu. Trezeşte-te! Auzi tu glasul Meu?

... Iată, vin şi suflu peste tine cu cuvântul Meu. Ia-ţi straie sfinte pe tine, românule, poporul Meu. Unde îţi este, tată, portul tău de român, de creştin? O, tu eşti popor păgân după port. Se uită bunicii tăi să te zărească, să te cunoască între cei de pe pământ, şi nu te zăresc bunicii tăi. Tot cerul poartă numele românului pe buze şi pe cânt. Tot cerul şi toţi îngerii cântă cântarea coroanei române. Numai românul nu se mai arată ca să fie zărit de bunicii săi.

Românule, unde îţi este cămaşa românească? Caută bine ca să-ţi găseşti cămăşuţa, fiule român, că Eu deschid cartea şi tu vei vedea

unde va merge lumea cea păgână la chip şi la port. Ia, tată, chipul Meu, chipul bunicilor tăi, dar să nu te ascunzi sub chipul Meu ca să-Mi spui că eşti creştin, şi să nu fii creştin.

19 februarie/4 martie 1995

... O, Românie, ortodoxia Mea, tu ai păstrat portretul Meu, portretul împărăţiei lui Dumnezeu, şi nimeni nu l-a mai păstrat ca tine după ce Eu am înviat ca un Dumnezeu. Tu te-ai născut din Mine, Israele român, Israele nou, şi tu eşti Ierusalimul venirii Mele, precum cel de atunci a fost Ierusalimul pătimirii Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Pe tine te-am ales să fii Ierusalimul gloriei Mele, şi iată, spre sfârşitul aşteptării Mele Eu Mi-am ridicat din tine o mireasă şi am pus pe ea straie noi şi am suflat peste ea duh de om nou, după chipul şi după asemănarea Mea precum am lucrat la început, şi Mi-am gătit în tine sărbătoare şi nuntă cerească şi masă cerească de nuntă şi vreau să-Mi fii nuntaşă, Românie, popor ales de Dumnezeu.

O, fiule român, stau înaintea ta cu începutul cel dintâi şi unesc sfârşitul cu începutul şi grăiesc cu cuvântul din cele cereşti şi fac cer nou şi pământ nou şi voiesc să-ţi dau de veste ce fac. De patruzeci de ani se scriu pe pământ cele ce Eu grăiesc din cer, şi am poruncit martorilor Mei să pună pe masa ta cuvânt din masa Mea, Românie, poporul Meu cel de două mii de ani. Ungerea ta de la Mine are două mii de ani. Ungerea ta cea tainică, cea după rânduiala lui Melchisedec aşa precum este rânduiala Mea, ungerea ta te cheamă la Mine, ţară română. Aş voi să vin să-ţi spun ce înseamnă ţară română, dar vreau şi tu să vii. Eu vin, dar vino şi tu, iubito, şi să fii ca Avraam, care a crezut în Dumnezeu şi care s-a numit părintele credinţei.

Eu sunt Creatorul tău. La început am făcut cerul şi pământul, şi la sfârşit te-am făcut pe tine, Israele român, ca să te pregătesc să stai cu cer nou şi cu pământ nou înaintea Mea la venirea Mea. Vreau să aşez peste tine cer nou şi pământ nou lucrate prin cuvânt. La început a fost Cuvântul. Eu am fost Cuvântul la început, şi tot Eu sunt şi acum, la acest sfârşit. La începutul sfârşitului Eu M-am născut din Fecioara mama Mea ca să fiu Om şi ca să-l fac Dumnezeu pe om, şi te-am întocmit pe tine popor şi te-am numit român, fiule. Şi iată, precum din Israel Mi-am ridicat o mână de ucenici şi am făcut din ei sare pe pământ, aşa şi din tine, popor român, Mi-am întocmit martori ucenici care poartă cuvântul Meu cel venit pe nori ca să am martori şi acum, la întoarcerea Mea pe nori, că am făgăduit că Mă întorc, şi iată-Mă prin cuvânt peste tine, fiule român, şi vreau să te scoli ca şi apostolii Mei de atunci şi să fii tu fiu de samarinean, românule, poporul Meu. Ia cuvântul Meu şi uită-te în el, ca să Mă vezi şi ca să Mă cunoşti că sunt venit prin cuvânt, căci îţi dau cartea Mea din vremea aceasta.

Eu stau şi bat la uşa ta, popor iubit de Dumnezeu. Iată cartea cuvântului Meu, că am vorbit din cer în mijlocul tău, Israele român. Am venit prin cuvânt să te povăţuiesc spre împărăţia cerurilor, să-ţi amintesc povaţă caldă şi proas-

pătă din cer. Ia pe tine împărăţia Mea, ia în tine împărăţia Mea ca să ştii că vin şi vei vedea că vin. Dacă acum nu crezi, îţi voi mai spune iar că vin, îţi voi spune când voi veni. O, n-aş voi să fii gol când voi veni. Să nu arunci, fiule, povaţa Mea, căci străbat cu ea văzduhul şi vin. De patruzeci de ani vin cu povaţa Mea pe drum ascuns, pe cărăruţă dosită ca să nu prindă duşmanii cerului pe cei hrăniţi din cer. Am venit mereu în şoaptă şi mereu M-am pitit cu cuvântul Meu în mijlocul tău, dar acum strig tare. Deşteaptă-te, creştine, deşteaptă-te, române, şi roagă-te Domnului Dumnezeului tău, căci tu, România, ai coroană binecuvântată pe fruntea ta!

Îngenunchează, poporul Meu iubit, şi roagă-te aşa cum se roagă Maica Mea Fecioară. De la începutul tău, ţară română, şi până la sfârşitul răutăţii se roagă Maica Mea Fecioară pentru ţara română, şi strigă: *„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte, susţine cu a Ta mână coroana română!”*. România are coroană de la Dumnezeu, şi este regină România.

1/14 mai 1995

... România, am venit să-ţi pun salbă, tată. Am venit cu inel în mijlocul tău. Am darul Meu în tine, darul cel pentru tine. Am pe poporul cuvântului Meu în tine. L-am luat din tine şi l-am plămădit din cuvântul Meu şi am cuvânt în tine, căci poporul Meu este cuvântul Meu, este rodul cuvântului Meu şi grăiesc peste el şi spun: pace ţie, ţara Mea, România, mireasa Mea, că iată, cerul tău strigă la Mine pentru tine! Moşii şi strămoşii tăi cei sfinţi, aceia sunt cerul tău care este la Mine. [...] Vino, tată, la praznicul cerului, vino şi mănâncă, vino şi te naşte din Dumnezeu, vino şi spală-ţi rochiţa în râul vieţii şi spală-ţi şi cămăşuţa, tată, şi caută-ţi cămăşuţa dacă n-o mai ai, că fără cămăşuţă ţi se vede goliciunea prin rochiţă. Am venit la tine cu straie cereşti, din apă şi din duh. Vreau să fac din tine apă şi duh, cristelniţă de botez, în care să se boteze toţi cei ce vor lua calea învierii şi a vieţii veşnice, toate popoarele care vor veni auzind de slava Mea din tine, căci crucea Mea s-a făcut cunună pe creştetul tău, s-a împletit şi s-a făcut cunună de slavă peste tine. Crucea Mea să fie năframa ta de pace între Mine şi tine. Dă-Mi solie de pace între Mine şi tine, România, ţara Mea dată Mie de Tatăl. Înalţă-te înaintea popoarelor, tu, ţară a întoarcerii Mele, căci pământul cel de acum trece la înnoit şi se face cer nou şi pământ nou pe el, precum a fost pământul cel dintâi. Amin.

Vino, România, să fii poporul Meu ales între neamurile pământului! Vino, tată, că poporul cel ales la început M-a pus pe cruce şi M-a lepădat, şi Eu te-am îmbrăţişat pe tine, că te-am găsit sub cruce şi te-am luat sub mantia Mea când am trecut pe lângă tine şi te-am văzut sub cruce. Vino să-ţi dau plata, să-ţi dau inelul cel de piatră scumpă! Dă-Mi mâna să-ţi pun inelul, căci pe această piatră scumpă este scris numele Meu: *Cuvântul lui Dumnezeu.* Amin.

Vino spre zi de nuntă, ţara Mea, mireasa Mea, că asta este soarta ta! Vino, că Eu vin! Ascultă ruga Mea şi fii comoara Mea, şi fii cărarea Mea, că vin, şi M-am vestit că vin, ca să nu vin pe neştire când vin. Duhurile Domnului Se odihnesc deasupra ta. Duhurile sfinţilor sunt ca stelele deasupra ta. Duhurile îngerilor stau coroană peste tine. Duhul Sfânt Îşi are tron şi cuvânt în tine.

O, popor luat din români, să fii binecuvântat înaintea neamului român şi să binecuvintezi înaintea Mea pe România şi să fii cuvântul Meu peste ea, şi ca un voievod să fii unul prin fiii şi fetele tale, poporul Meu cel din români. Aşa am luat şi din Israel un mănunchi de popor care a umblat cu Mine. Aşa am lucrat şi din români şi Mi-am luat popor şi îl numesc începătură de veac nou, şi ca pe un voievod îl port înaintea Mea, şi îl numesc uns pe poporul cuvântului Meu, şi îl numesc miruitor de ungere nouă, de veac nou. Aşa îl numeşte Domnul pe cel ales, pe cel pus la plămadă ca să crească din el popor al întoarcerii Fiului lui Dumnezeu,

Care vine cu norii. Amin.

14/27 septembrie 1995

... O, fiul Meu, o, arhiereul Meu, Irineu, copilul Meu, nu te strig tare. Te strig în şoaptă, că tu eşti sub zăbrele. Trezeşte-te! Am venit să-ţi dau lanţurile jos. Auzi tu glasul Meu? Ce să-ţi fac dacă Eu sunt adevărat în această lucrare şi Mă numesc *Cuvântul lui Dumnezeu* şi Mă numesc Duhul Sfânt? Tu mereu Mă strigi, mereu te rogi, şi zici: *„Doamne, vino în ajutorul meu!”*. Iată-Mă, vin! Vin şi te strig şi Eu, aşa cum şi tu Mă strigi. Strig şi te rog şi zic: vino în ajutorul Meu! Ne rugăm unul la altul pentru ajutor. Vin şi te rog, ridică-te din cădere, că tu eşti unsul Meu din vremea aceasta şi nimeni din biserica din lume nu are ungere ca tine.

Ai milă de România, fiule! Ai milă de biserică, fiule numit! O, ce să-ţi fac dacă Eu nu sunt mincinos prin acest cuvânt? Eu sunt. Nu sunt duhul rău. Sunt Duhul Sfânt, sunt cuvântul vieţii. Ştiu că nu te poţi ridica singur, ştiu că ai picioruşele şi mânuţele şi mintea şi inima şi graiul legate. Ştiu, dar pocăieşte-te, că M-ai dat anatemei pe Mine, Cel ce sunt.

Vin şi te mângâi în lanţuri aşa cum Mă duceam la mucenicii care sufereau de la necredincioşi pentru numele Meu. Te mângâi ca să nu cazi în disperare pentru că M-ai lovit, să nu cazi când vei vedea lumina cuvântului Meu cum cuprinde tot pământul aşa cum ai profeţit tu în cartea cuvântului Meu, că tu eşti arhiereul Meu şi ai profeţit nunta Mea de veac nou, M-ai profeţit Mire din cer pe pământ cu poporul Meu mireasă, şi iată-Mă ca să împlinesc cuvântul tău cel cu Duh Sfânt pe când erai copilul iubirii Mele.

Te strig mereu: ridică-te! Eu voi împlini acest cuvânt, că tu nu poţi. Tu ai mâinile şi picioarele legate şi ai căluş la gură şi nu poţi. Am venit după tine. Mă port după tine, Mă cheamă ungerea ta de la Mine. Ţie îţi zic: trezeşte-te!

6/19 februarie 1997

... Fiilor unşi, s-au scurs cei patru sute nouăzeci de ani, s-au scurs şaptezeci de săptămâni de ani de când s-a pus legătură peste România şi peste biserica din ea, căci am avut aici arhiereu după chipul şi asemănarea Mea, care a anatemizat fărădelegea pe care a văzut-o făcându-se, şi apoi el a plecat la Mine după ce a fost alungat de pe scaunul bisericii. Scris este: *«Cel ce nu iubeşte pe Dumnezeu, să fie anatema»*.

O, fărădelegea a dat peste marginile ei, iar arhiereul Nifon a rostit cuvânt împotriva ei şi a rămas legătura aceasta. Şi acum Eu vin să rostesc trezire peste ţara Mea şi s-o scot de sub vina aceasta. [...] Eu sunt venit cu norii şi cu sfinţii şi am cu Mine pe arhiereul Meu, pe patriarhul Nifon a toată lumea. Eu sunt în el, şi el este în Mine, şi din Mine rosteşte cuvânt din cuvânt peste tine, ţara Mea:

— O, Doamne, Dumnezeul celor vii, al lui Avraam, Isaac şi Iacov, o, Doamne, Dumnezeul celor vii din neamul român, eu român sunt trecut în cer, căci aici am avut ultima chemare, şi Tu m-ai chemat să mă fac român şi să fiu numit sfânt de neamul român şi de toată lumea cea credincioasă.

O, Doamne, Arhiereule, Care stai de-a dreapta scaunului măririi în ceruri, au trecut peste România şaptezeci de săptămâni de ani până ce s-a împlinit numărul anilor, iar spre sfârşitul acestor ani Tu ai făcut în România popor plăcut Ţie şi Te-ai făcut cuvânt peste el.

Ai intrat cu praznic de Florii în cetatea de scaun a României, Doamne, şi cu Tine sunt şi eu între zecile de mii de sfinţi cu care vii. Binecuvinteaz-o pe România şi împlineşte cu ea cer nou şi pământ nou şi cuvânt nou şi Paşti nou, că ai popor nou în ea! Fiii cuvântului Tău s-au rugat Ţie aşa cum s-a rugat proorocul Daniel pentru Ierusalim. Binecuvintez şi eu în numele Tău pe fiii cuvântului Tău ca să ştie neamul român că ei sunt trimişii Tăi pentru România.

Ajut-o pe România şi dă-i darul credinţei sfinte, şi prin credinţă să facă voia Ta şi să îm-

plinească Scripturile Tale cele de apoi, Doamne, că Tu în ea Te împlineşti cu venirea Ta, căci vii venind, şi Te faci cuvânt peste ea şi străluceşti prin cuvânt, şi ea străluceşte sub lumina cuvântului Tău, şi cele profeţite pentru ea vin peste ea.

O, ţară a Domnului, scoală-te şi primeşte slava lui Dumnezeu! Ţie îţi zic: scoală-te şi înviază, că am venit cu Domnul la tine şi mă ating de creştetul tău şi îţi rostesc binecuvântare şi dezleg de peste tine pe cele legate ca să fie dezlegate şi în cer! S-a auzit la cer rugăciunea fiilor din grădina cuvântului Domnului şi vin cu Domnul şi împlinesc binecuvântare peste tine.

Iar Tu, Doamne, slăveşte-Te în poporul Tău iubit, întru care ai binevoit! Amin.

7/20 aprilie 1997

... Sfinţii tăi se fac cuvânt peste tine şi îţi despecetluiesc tainele Mele cu tine, ţara Mea cea nouă, căci am încheiat în tine un legământ nou, un legământ de iubire ca să te aleg şi ca să te scriu a Mea. Eu sunt *Cuvântul lui Dumnezeu* în mijlocul tău. Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt cu tine şi vin cu sfinţii tăi şi îi fac peste tine cuvânt din cuvântul Meu, că am grăit cu ei pe pământul tău aşa cum am grăit cu Daniel în vremea lui Israel. Amin.

— Vii, Doamne, vii cu sfinţii Tăi, vii grăind, şi sfinţii Tăi grăiesc din Tine, locaşul sfinţilor, Doamne. Sfinţii Tăi se fac cuvânt din Tine, se fac lumină peste România, ţara sfinţilor ei, ţara sfinţilor, Doamne.

Toţi sfinţii au luat vestea cea nouă, Doamne, şi sfinţii români sunt iubiţi de tot cerul sfânt, pentru că Tu o ai pe România în planul Scripturilor Tale şi ai încheiat cu ea legământ şi Te-ai făcut cuvânt peste ea şi sufli înviere peste ea şi peste multe noroade care vor lua din ea lumina Ta.

Eu am fost proorocul Tău şi am vestit vremea României şi am vestit biserica Ta de nou Ierusalim peste ea. (Sf. ierarh Calinic de la Cernica, n.r.) *Am profeţit vremea păcii Tale şi am pecetluit prin cuvânt anul ieşirii spre lume a cuvântului Tău, Doamne,* (anul 1992, n.r.) *anul în care cei mici ai Tăi Ţi-au ridicat pe pământ biserică nouă de nou Ierusalim, piatră nouă de început nou peste cele vechi, la cuvântul Tău, la porunca Ta, Doamne.*

11/24 aprilie 1997

... Şi Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că voi fi un prunc mic şi Mă voi naşte pe pământ şi voi fi sămânţă semănată pe ogoare şi voi fi un Miel mititel şi voi fi junghiat de un mişel, şi Eu nu I-am spus nimic lui Tatăl, nimic, decât atât: *«Tată, facă-se voia Ta»*.

Şi Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că va alege din nou Ierusalimul, Îmi amintesc când Mi-a spus de tine, ţara Mea de nuntă. Când a lepădat Tatăl pe Israel cel ce M-a răstignit, în ziua aceea te-a ales Tatăl pe tine şi te-a dat Mie să-Mi fii ţară de nuntă şi Mi-a promis Tatăl mireasă din tine, ţară cu Mire şi mireasă.

9/22 iunie 1997

... Ţara aceasta va fi ţara creştinilor care fac voia Tatălui Meu precum Eu am făcut-o. Ţara românilor va fi ţară de sfinţi şi de ucenici, va fi ţară de fii ai lui Dumnezeu, care vor trăi la chip şi la asemănare cu Dumnezeu, şi altfel nu se va mai putea în ţara venirii Mele.

9/22 februarie 1998

... Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă şi vin iar din Tatăl şi de lângă Tatăl, şi cu Tatăl vin şi fac cer nou şi pământ nou, le fac cu cuvântul gurii Mele şi grăiesc cu limba cea de la început, limba românului de azi, şi judec viii şi morţii în limba aceasta, limba lui Dumnezeu cea dintâi şi cea de pe urmă. Amin.

Pământul cel dintâi şi pământul cel de acum, de aici le-am început, iar a treia oară tot aşa fac. Să se audă până la toate marginile cerului şi ale pământului taina facerii şi începutul

lucrării ei. Eu am lucrat în chip minunat naşterea poporului român ca să-l aşez apoi pe acest pământ, cu care Eu, Domnul, am început pământul întâia oară şi a doua oară şi a treia oară, după cum şi fac lucrarea Mea cea de a treia.

23 martie/5 aprilie 1998

... Tot pământul din margini în margini să-şi aţintească auzul la cuvântul Meu, care grăieşte din cer şi spune taina neamului român, neam născut creştin, singurul popor de pe pământ care-şi are începutul în Hristos, unicul popor care a avut din scutece credinţa cea dreaptă în mijlocul neamurilor fără Dumnezeu pe pământ, popor cu act de naştere din Hristos, popor născut după duh din apostolii Mei, pe care Eu i-am aşezat începătură nouă pe pământ, căci scris este: *«Nu fiii cei după trup moştenesc făgăduinţele, ci fiii cei după duh, ale cărora sunt făgăduinţele».*

... Am spus ţie, Israele român, că tu eşti România cea adevărată dintre pământ şi cer, şi din tine se va naşte toată România şi tot poporul care voieşte să fie popor român, căci numele de român este numele cel nou al poporului ales de Dumnezeu, şi despre care scrie Scriptura: *«Le voi da un nume nou şi o inimă nouă»*.

Iată, îţi despecetluiesc ţie, Israele român, Scriptura care spune aşa: *«Celui ce biruieşte îi voi da din mana cea ascunsă şi îi voi da lui o pietricică albă, şi pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu poate să-l ştie decât primitorul, şi voi scrie pe el numele lui Dumnezeu şi numele cetăţii lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer de la Dumnezeu, şi numele Meu cel nou».* Amin.

Iar cel ce nu va crede în această Scriptură, pe care Eu azi o despecetluiesc ca să fie ştiută şi crezută, aceluia îi va rămâne de mărturie împotriva lui necredinţa lui în cuvântul acestei Scripturi desfăcută pentru tot pământul. Amin.

Poporul român din România este poporul care a biruit pentru Mine. El a fost ca şi Mine lovit şi răstignit; el şi pământul de sub el. Duhul rău cel potrivnic Mie ştie de taina acestui pământ al începutului pământului, ştie de la omul cel întâi zidit, ştie locul unde am zidit Eu pe omul cel zidit de Mine, ştie de la omul cel zidit de Mine. De atunci şi până azi potrivnicul Meu loveşte în acest pământ şi în cel ce este pe el, că acest pământ şi tot ce e pe el este al Meu mai mult decât orice loc de pe pământ. Omul de pe acest pământ, omul cel adevărat M-a voit pe Mine, M-a avut pe Mine cu el în acest pământ, şi potrivnicul M-a văzut aici cu lucrul Meu mereu în om şi mereu M-a lovit pe Mine şi pe omul Meu din acest pământ. Omul pământului Meu n-a voit răul nimănui de pe pământ, n-a făcut rău nimănui, că Eu am fost suflând mereu cu duhul voii Mele peste neamul român cel credincios Mie.

De peste tot furul venea să-l biruiască pe român ca să-i ia pământul de sub el, ca să biruiască neamul român, dar neamul român a biruit cu Mine, şi nu fără Mine. Eu am fost pecetea lui, şi această pecete a lucrat peste el ca un scut, fiindcă neamul acesta s-a născut sub pecetea Mea, pe care am pus-o pe el mai înainte de naşterea lui, prin apostolul Meu cel întâi chemat, Andrei, ucenicul lui Ioan Botezătorul, cel dintâi venit sub pecetea apostoliei, ucenic cu duh de prooroc, căci scris este în Scripturi: *«Cel ce crede în prooroci, plată de prooroc va avea şi lucrare de prooroc va lucra».* Acest apostol prooroc a biruit pentru naşterea de sus a poporului român, şi apoi poporul român a biruit pe potrivnicul Meu şi al lui, căci a stat sub pecetea Mea. Şi de ce spun Eu că a biruit? Dacă n-ar fi biruit întru Mine, Eu nu te-aş fi avut azi pe tine creştin, Israele român, popor al cuvântului Meu, căci tu eşti din părinţii tăi fiu al voievozilor credincioşi lui Hristos în neamul român.

Mucenicul Gheorghe, purtător de biruinţă, cum l-au numit creştinii din vremea lui, a luptat pentru neamul român, că el din cer de lângă Mine vede pe cine am Eu popor de la

Tatăl pentru venirea Mea a doua oară pe pământ. El a ajutat pe voievozii români să fie purtători de biruinţă ca şi el. El a lovit cu sabia cea nefăcută de mână omenească pe potrivnicul neamului român, şi este purtător de biruinţă acest neam, căci voievozii lui au avut pe Dumnezeu cu ei şi în ei şi M-au dat din neam în neam pe Mine ca să Mă aibă neamul român până la venirea Mea, şi Mă are prin părinţii lui şi este biruitor prin Hristos, iar Scriptura spune: *«Celui ce biruieşte, Eu, Domnul, îi voi da din mana cea ascunsă şi îi voi da lui o pietricică albă şi inimă nouă şi nume nou, de nou Ierusalim, şi numele Meu cel nou».* Numele Meu cel nou este *Cuvântul lui Dumnezeu*. Numele Meu cel nou este cu neamul român, cu Israelul român, cu poporul cuvântului Meu, care este în români şi din români. Şi dacă poporul cuvântului lui Dumnezeu este român, iată şi numele Cuvântului lui Dumnezeu, Care grăieşte românеşte peste pământ şi Îşi cheamă pe românеşte turma Sa sub acoperământul venirii Lui a doua oară pe pământ cu oamenii. Amin.

Cuvântul Meu face inimă nouă în român şi în tot omul care se lasă nou cu inima la glasul Meu cel românesc, glasul Israelului cel nou al Meu, iar mana cea ascunsă este izvorul acesta care curge în dar în mijlocul neamului român, este învăţătura cea înnoită a împărăţiei cerurilor pe pământ cu oamenii. Mana cea ascunsă este taina Scripturilor nedesfăcute până acum, ascunse până acum pentru mintea omenească. Mana cea ascunsă este pentru cei ce biruiesc pentru Mine şi pentru venirea Mea, pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele a doua oară pe pământ, iar celui ce biruieşte, celui ce are peste el mana cea ascunsă îi urmează darul pietricelei albe, şi pe ea scris un nume nou, pe care nimeni nu poate să-l ştie decât primitorul.

23 aprilie/6 mai 1998

... O, e lung drumul de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, care gândeşte şi trăieşte pământeşte pe pământ. Dar iată cum vin Eu de uşor! Vin ca fulgerul, vin numaidecât când Mă pornesc să vin ca să fiu mereu cu ai Mei până la capătul timpului. Vin la cei învăţaţi cu tainele Mele cereşti între ei, vin din cer pe pământ cuvânt.

9/22 decembrie 1998

... Pe vremea când mama Mea Fecioara s-a născut şi a trăit pe pământ pentru venirea Mea prin ea, tot aşa era omul şi atunci. Îngerii o slujeau pe ea, şi ea pe îngeri, căci ea avea viaţă îngerească. Ea era împlinirea proorociilor cele pentru venirea Mea de la Tatăl prin Fecioară. Ea era vestită de Mine în ziua când omul s-a semeţit în rai şi a căzut prin neascultare. Ea era vestită de Isaia proorocul, care a zis prin Duhul Meu: *«Va lua Fecioara în pântece şi va naşte Fiu şi Se va chema Emanuel»*. Ea a venit între oameni din mamă stearpă, naştere prin proorocie, ca să Mă nască pe Mine sământă de Om nou, dar omul cel de pe vremea naşterii mamei Mele nu ştia ce este mama Mea, fiindcă era pecetluită lucrarea Mea în

ea, ca s-o pot împlini, fiilor, aşa cum am lucrat şi cu voi, pecetluit între voi, ca să pot ieşi din mijlocul vostru şi să Mă vestesc Dumnezeu tainic pentru împlinirea pregătirii cărării venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Mi-am împlinit prin ea lucrarea venirii Mele, iar după ridicarea Mea din nou la Tatăl am venit apoi şi am luat-o lângă Mine. Viaţa ei pe pământ a fost numai un suspin. Rugăciunea ei a fost numai rugăciune de foc prin fiecare rugăciune. Când a venit la cer a văzut planul Tatălui, a văzut ţara Mea de azi, ţara cuvântului Meu de la sfârşit şi Mi-a zis: *«Fiule, să mă dai păzitoare şi ajutătoare pentru cei din ţara Ta de venire, iar mai înainte de venirea Ta să mă laşi să stau deasupra ei cu toţi îngerii mei ca s-o apăr, Fiule, ca să nu cadă ca Israel, care a căzut prin necredinţă în însăşi plata faptelor sale. Amin»*. Şi am ascultat ca un fiu pe mama sa, şi ea este deasupra acoperind din părţi şi de sus ţara întoarcerii Mele, ţara cuvântului Meu din zilele din urmă. Eu Însumi vin în ea şi o pregătesc prin cuvânt pentru venirea Mea la ea.

O, copilaşi ai venirii Mele, suspină mama Mea Fecioara şi aşa se roagă Tatălui şi Mie, dar omul se roagă bucurându-se şi simţindu-se vrednic de darurile Mele. Fiilor, ia auziţi voi cum se roagă mama Mea suspinând în rugăciune:

— *Coboară-mă, Fiule, în ţara venirii Tale şi ocroteşte-o pentru mine şi să Te aştept în ea ca să vii şi s-o ridici deasupra răului care vine cu mânie peste pământ odată cu venirea Ta! Nu da drumul durerii peste pământ pentru curăţire, Fiule, până mai întâi nu întăreşti acest pământ în care Îţi ai venirea şi povaţa cea pentru venirea Ta! Dă-mi îngeri înzestraţi cu arme ocrotitoare, dă-mi voie să suflu cu Duhul Tău peste România, că ea este cea dintâi şi cea de pe urmă! Amin.*

— Te dau pe tine, mamă, cu tot ce-Mi ceri să-ţi dau. Mergi în taină şi dă daruri de umilinţă şi de pocăinţă şi de credinţă şi de sfinţenie la cei ce sunt scrişi în cartea Mea, ca să creadă şi să se aşeze veghind înaintea Mea, şi mulţime de fecioare te vor asculta şi vor ieşi îngereşte înaintea ta şi te vor sluji cu rugăciunile lor suspinânde pentru venirea Mea cu ocrotire pentru România, ţara Mea de azi. Amin.

8/21 septembrie 1999

... Taina veacului cel nou n-a priceput-o nimeni până acum, fiindcă Eu Însumi trebuia să vin s-o desluşesc. Ca mugurul care se desface, aşa Mă desfac Eu cu ea peste pământ, şi din mugur fac floare, şi din floare fac fruct şi îl pun pe masa Mea, iar masa Mea este pământul român. Cu el am început Eu pământul cel de la început, şi tot cu el încep pământul cel nou, pământul veacului ce va să fie, că pe el am pus Eu la însămânţat veacul cel nou, rodul cel nou, omul cel nou.

Oamenii de pe pământ au schimbat cartea venirii Mele ca să n-o priceapă omul, ca să nu Mă mai aştepte omul. Eu însă scot la iveală taina veacului cel nou, cerul cel nou şi pământul cel nou, pe care Eu le-am făgăduit omului, numai să creadă omul în cuvântul Meu cel de ieri şi cel de azi, căci Eu, Domnul, Mă fac râu de cuvânt din cer pentru viaţa omului.

Mi-e tare dor de om, şi dau să-l fac să ardă după Mine şi să Mă aştepte, că sunt cu veacul cel nou pe braţe şi aştept omul să-Mi deschidă şi să vin.

6/19 decembrie 2000

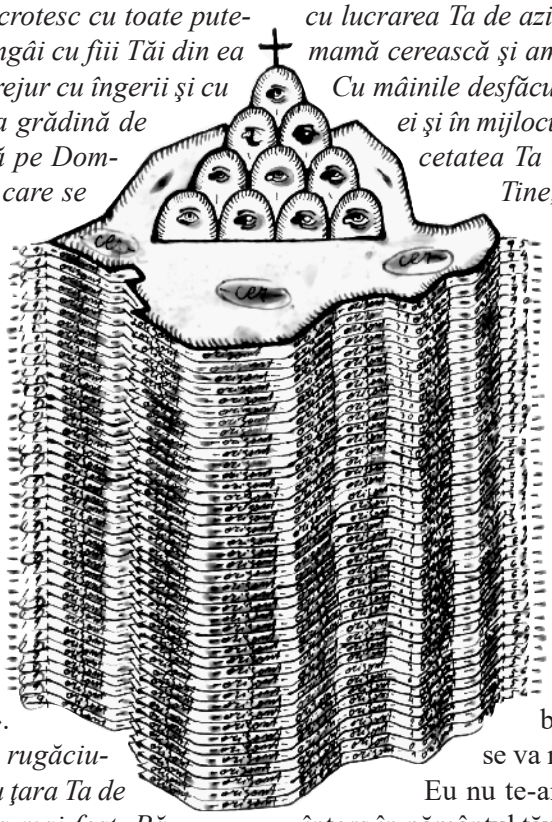
... Iată ţara strălucirii pe care a văzut-o de departe proorocul Daniel, pământul cel de la început, pământul român, din care Eu am luat pământ cu mâna şi l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea! Iată noua Mea ţară, noul Meu ogor, în care am însămânţat sămânţa veacului cel nou, veac ceresc pe pământ, Noul Ierusalim! Aşa se numeşte veacul cel nou: Noul Ierusalim.

Deschideţi Scripturile, voi, fii ai oamenilor, şi veţi găsi în ele venirea Mea cu veacul cel nou, coborât din cer pe pământ, și iată venirea Mea, că

sunt cuvântând din mijlocul pământului român peste pământ şi merge cuvântul Meu ca fulgerul de la răsărit până la apus, căci venirea Mea aşa vine, ca fulgerul, precum scrie în Scripturi.

19 decembrie 2000/1 ianuarie 2001

(Maica Domnului, n.r.) — *O, Fiule, o am pe România ca pe un vas cu flori în braţe, şi aceasta este misiunea mea cea de la venirea Ta, s-o îngrijesc pe ea, s-o ocrotesc cu toate puterile cereşti pe ea, s-o mângâi cu fiii Tăi din ea şi s-o cuprind de jur-împrejur cu îngerii şi cu sfinţii ca să facem din ea grădină de rai pentru cei ce cheamă pe Domnul, Sionul cel nou, spre care se vor întoarce cei răscumpăraţi venind cu bucurie, căci scris este:* «Vor veni în Sion cu bucurie, şi veselia cea veşnică va încununa capul lor, şi vor fugi durerea, întristarea şi suspinarea şi se vor depărta de la ei, căci înaintea lor merge Domnul, şi în urma lor tot El, şi regi şi căpetenii vor amuţi, că acum ei văd ceea ce nu li s-a vestit, şi pricep ceea ce n-au auzit».

O, Fiule Doamne, rugăciunea mea pentru ea, pentru ţara Ta de azi, e rugăciune cum n-a mai fost. Păzeşte-o pe ea şi umple-o de crini şi de trandafiri, şi pune credinţa aceasta peste ea, că scrie în Scripturi despre o ţară nouă, despre un munte din care vor curge legile Tale, cuvintele Tale, spre care se vor îndrepta neamurile pământului. Păzeşte ţara Ta cea nouă şi să înverzească această grădină cu multul, şi nici un rău să nu poată spre ea, căci Tu eşti în ea Împărat mare, şi Mire eşti în ea, căci când Tu ai zis prin cuvântul Tău de peste ea: «Iată Mirele! Ieşiţi întru întâmpinarea Lui!», *au ieşit atunci cei ce au crezut şi s-au pregătit pentru Tine şi Te-au ascultat aşa cum Tu le-ai grăit, şi Ţi-ai făcut mireasă în ţara aceasta a venirii Tale, şi Tu eşti Regele ei, Fiule. Te rog pentru ea. Şi de sus, şi de jos, şi din părţi, şi din mijlocul ei păzeşte-o pe ea, şi toiagul Tău din ea să odrăslească mereu cu multul, că Tu ai în ea popor pe care Te sprijini, şi îl numeşti toiag al Tău pe cel de care Te sprijini cu venirea Ta, cu lucrarea Ta de azi, Fiule Doamne. Eu sunt mamă cerească şi am în braţe ţara Ta de azi. Cu mâinile desfăcute peste ea şi în tot jurul ei şi în mijlocul ei, aşa stau mereu, căci cetatea Ta este în paza mea pentru Tine, fiindcă atâta Te iubesc eu, Fiule Doamne.*

1/14 octombrie 2001

... Eu nu te-am uitat, o, ţară a strălucirii, ţara Mea de la sfârşit de timp. M-am născut pe pământ între oameni odată cu naşterea ta, şi tu ai numele Meu pe creştetul tău, şi tu vei rămâne, că aşa te-am numit la sfârşit de timp, şi am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămaşa de creştin se va numi român.

Eu nu te-am uitat, iubito, şi M-am întors în pământul tău, pe care i l-am dat la început de moştenire omului cel zidit de mâna Mea, că din tine am luat cu mâna pământ şi din el l-am plămădit pe om. Tu ai fost primul petecuţ de uscat care a ieşit din ape la facerea lumii şi l-am numit pământ, după ce am făcut cerul despărţind apele de sus şi de jos, iar din apele de jos te-am scos pe tine întâi ca pe o pruncă nou-născută ridicându-te de creştet în sus, şi ţi-am dat pânză albă de botez, pe care am scris cu mare taină numele tău cel de la sfârşit de

timp: Ierusalimul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.

Tu eşti vârful pământului, creştetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu eşti ţara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a aşezat masa nunţii şi Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, ţara Mea.

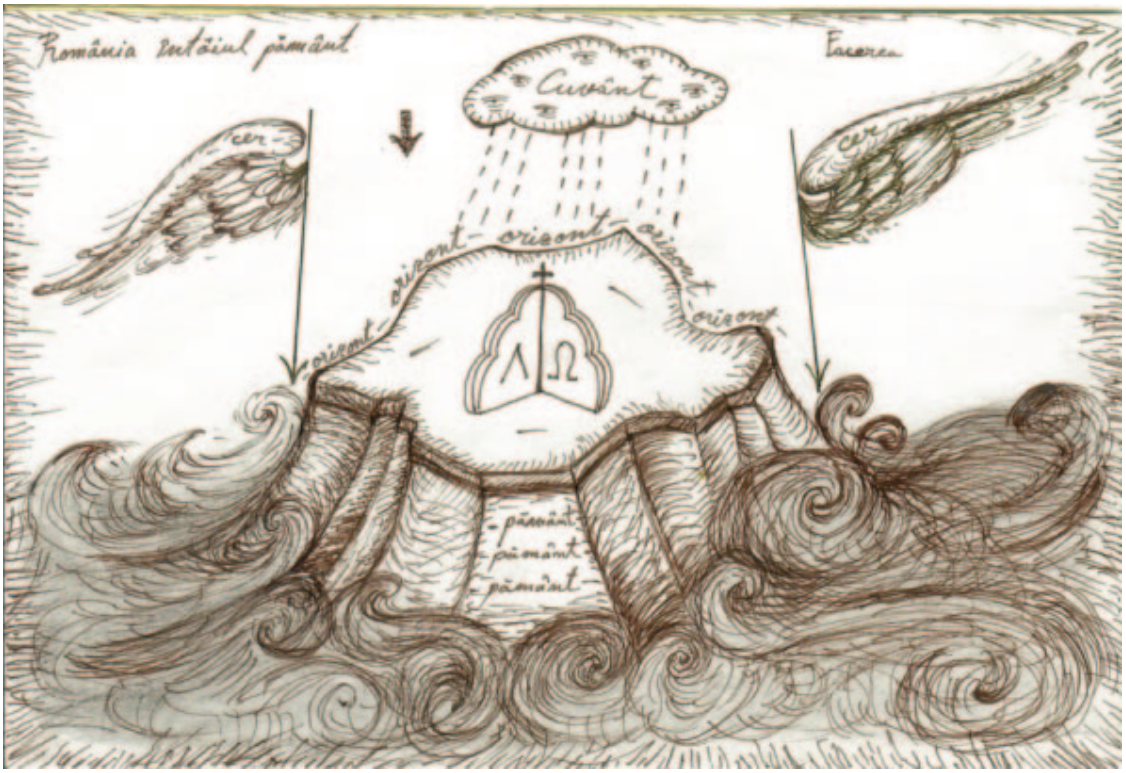
O, iubito, tu eşti pământul cel de moştenire al omului cel întâi zidit, căci el îşi cunoaşte trupul şi vine să şi-l ia înapoi ca la început, căci Eu aduc cu Mine ziua învierii morţilor şi fiecare îşi va lua trupul şi va sta înaintea Mea, şi tu vei sta, iubito, în faţa Mea şi Îmi vei da slava ta cea de la început şi Mă vei primi aşa cum M-ai primit de Făcător al tău la naşterea ta odată cu naşterea Mea din Fecioară pe pământ.

Pace ţie! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ţi cămăşuţa de botez! Ţi-am păstrat-o în Tatăl, şi acum iarăşi ţi-o dau, şi te voi numi cea aleasă, cea dulce, că mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară de Mine şi n-ai robit pe străin, şi Eu îţi dau plata pentru răbdarea ta şi îţi dau frumuseţea cea dintâi şi te fac raiul venirii Mele, iubito, şi cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme! Şoapta Mea curge peste tine şi se face râu al vieţii peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire şi mireasă, ţara Mea, iubita Mea. Eu sunt! Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, şi te vor iubi popoarele şi neamurile şi limbile şi împăraţii pământului pentru slava Mea care străluceşte din mijlocul tău luminându-te şi slăvindu-te, căci tu eşti cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârşit de timp şi de la început de timp, că Eu vin, şi tu vei fi a Mea şi vei fi slava Mea şi vei fi lumina lumii precum Eu sunt, iubito. Amin.

8/21 noiembrie 2002

... Iată, biserica Mea cea dintâi a fost zi-

dită din nou. N-am avut ce să mai aleg din ceea ce este pe pământ biserică a lumii. Mi-am ales un slujitor martor al zidirii bisericii Mele din nou şi Mi-am zidit-o, căci am duhul proorociei prin care lucrez şi cuvintez, şi am glasul cuvântului Meu care grăieşte de deasupra ta ca în rai peste omul cel zidit de mâna Mea, o, grădiniţă a minunilor cuvântului Meu.

Martorul Meu cel din biserica cea din lume s-a temut ca şi Petru şi a rostit lepădare de minunea venirii Mele acum, când Eu vin ca să înnoiesc făptura cu cuvântul Meu cel plin de înviere. Nu-i nimic dacă el s-a temut. Eu nu M-am împiedicat în aceasta şi merg hotărât cu pasul venirii Mele, căci el pe vremea când stătea lângă izvorul acesta a proorocit şi a zis mai-marilor bisericii că această lucrare de cuvânt va merge mereu înainte şi cu el şi fără el, fiindcă nu el a înfiinţat-o ca s-o poată desfiinţa, şi că el nu-Mi poate spune Mie: *„Taci!”*. Cuvântul acesta al lui a fost scris de îngeri în cer şi pe pământ şi stă mărturie a credinţei lui de atunci.

14/27 aprilie 2003

... Lumea îngerilor stă mereu în slujba planurilor Mele, a Scripturilor Mele ca să le împlinească. Lumea îngerilor e cerul, şi au dat îngerii Mei luptă mare împotriva îngerilor întunericului acestui veac lumesc, îngeri care voiau să Mă biruiască de la cârma luptei. Eu însă v-am poruncit vouă să ridicaţi mânuţele şi să-Mi cereţi Mie să încep să fac biruinţă din cer pentru ţara Mea şi a voastră, ţara cuvântului Meu, şi să dobor în zilele ce vin planul lui antichrist, care se zbate cu puterea şi cu lucrarea diavolului să-Mi stăpânească el pământul alegerii Mele, pământ pe care Eu sunt Stăpân, Eu şi planul Meu cel pentru sfârşitul fărădelegii de pe pământ.

Am proorocit în dimineaţa sărbătorii zilei de pecetluire cu legea sfinţeniei peste grădiniţa cuvântului Meu, zi care a fost zi de jale *(12 decembrie 2004, ziua alegerilor prezidenţiale în România, n.r.)*, am proorocit că voi face trezire peste poporul român şi duh de bărbăţie, şi că voi căpătui zilele stăpânirii lui antichrist, iar lumea îngerilor, la auzul cuvântului Meu cel rostit pentru acest început de biruinţă, a dezlănţuit război din amândouă părţile, iar Eu am vegheat şi am început cu zile de biruinţă. Am biruit tot ce diavolul a plănuit din vreme prin toate descântecele lui, căci voi v-aţi rugat, precum Eu v-am vestit şi v-am învăţat, iar în ziua când lovitura împotriva biruinţei Mele a vrut să fie dată v-am spus să-Mi cereţi cu mânuţele şi cu inimioarele ridicate spre Mine toate o dată într-un glas, pe cel ce va să biruiască împotriva a tot planul diavolesc pregătit să-Mi curme mersul Meu spre zilele gloriei ţării întoarcerii Mele cuvânt pe pământ, *(preşedintele Traian Băsescu, n.r.)* şi aşa Eu am împlinit, iar lumea îngerilor buni şi a celor răi care au făcut război între ei au sfârşit ziua cu biruinţa de partea Mea, şi aşa voi sta Eu la cârma luptei nevăzute între cele două feluri de lumi ale îngerilor, şi aşa voi aduce Eu înaintea Tatălui apoi toată biruinţa Mea, căci toate Îmi vor fi supuse, ca apoi Eu să le supun Tatălui, împreună cu Mine şi cu toţi iubitorii de Dumnezeu. Amin.

1/14 decembrie 2004

... O, poporul Meu cel din români! Dacă Eu când am făcut cerul şi pământul cu cuvântul Meu, din ape şi din duh şi am scos din ape primul petec de pământ şi l-am numit de atunci pământ român, taină rămasă între Mine şi Tatăl până la sfârşit de timp când am venit pe pământ şi am luat trup din Fecioară prin sămânţa Duhului Sfânt, iată, taina aceasta neştiută de tot omul atâtea mii de ani, ea se desface acum prin cuvântul Meu, cuvântul care a făcut la început cerul şi pământul. Pământul român a fost începutul pământului cel ieşit din ape, şi tot pământul român este începutul cel ieşit din foc, căci el va fi cetate de scăpare, oază verde, pe care Eu, Domnul, o ocrotesc cu mare minune, cu cuvân-

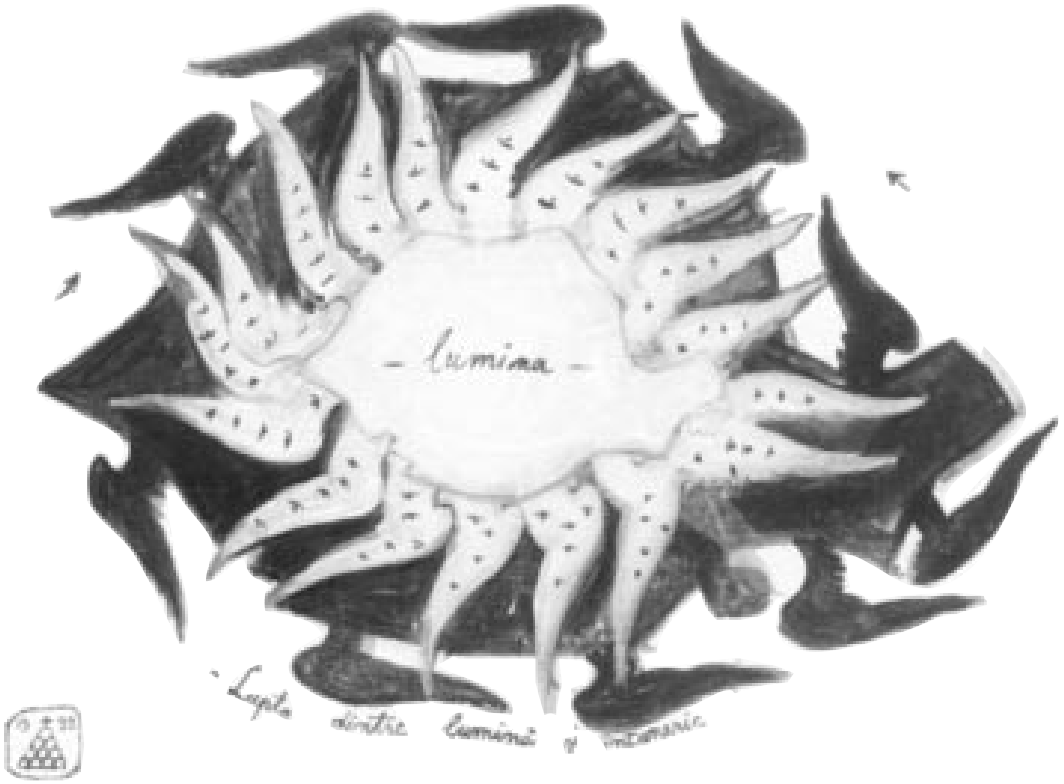
tul facerii Mele care începe ca şi la început când am luat pământ din pământul român şi l-am făcut cu mâna pe om şi am suflat cu gura peste el cuvânt, şi duh de viaţă a intrat în el şi a cunoscut omul ca şi Dumnezeu, şi a fost el odihna Mea între cer şi pământ.

12/25 decembrie 2004

... O, popor român, tu eşti scris să fii popor al sfinţilor de pe pământ. Să ştii că pe pământul tău vor fi numai sfinţi, şi nu vor mai putea sta pe el cei păcătoşi cu trupul şi cu duhul lor. Eu nu vreau să te întristez, ci vreau să te bucur prin această vestire, iar tu să faci ce a făcut mama Mea Fecioara la vestea pe care i-am trimis-o prin îngerul cel binevestitor şi să te faci ascultător şi supus şi credincios venirii Mele, că Eu vin negreşit, după cum este scris în Scripturi, şi iată, te-am ales să fii popor al venirii Mele, pământul venirii Mele, şi de cincizeci de ani sunt în mijlocul tău şi Mă fac carte în tine cu venirea Mea, cu cuvântul Meu cel de Bobotează peste toate neamurile pământului care se vor apropia de Iordanul vieţii, de râul vieţii care curge din gura Mea ca să-i tragă pe oameni spre temerea de Dumnezeu, căci se apropie ospăţul mâniei Mele peste cei ce nu se tem de Dumnezeu.

Vino, popor român, să te bucur, că nu vreau să te întristez, ci vreau să întind în mijlocul tău masa nunţii Mele şi să trag la ea pe împăraţii lumii, spre pocăinţă şi spre iertarea păcatelor lor, şi apoi spre slava Mea din tine şi a ta de la Mine.

Pace ţie, căci te voiesc credincios ca să pot să-ţi spun: pace ţie, popor român, popor ales dintre popoare pentru slava Mea cea de la venirea Mea, şi pentru slava ta! Dar apleacă-te să Mă vezi, căci am în mijlocul tău împărăţia Mea şi voiesc să te cresc prin ea şi să te slăvesc între popoare, şi vor veni spre tine popoarele şi se vor

boteza în credinţa ta şi te vor cânta şi vor zice: *«Veniţi să ne suim în muntele Domnului ca să umblăm întru legea şi întru lumina lui Dumnezeu şi să ne bucurăm de El sub slava poporului Său cel nou ales pentru slava Sa!»*. Amin.

6/19 ianuarie 2005

... Şi acum, poporul Meu, având în mijlocul tău pe cei unşi între Mine şi tine, voiesc să aud glasul rugăciunii tale pentru România, care plânge sub încercare şi nu ştie să-şi afle izbăvirea din ispitele care au prins-o sub ele pentru depărtarea ei de Dumnezeu. Ridică mâinile, poporul Meu, şi cu fierbinte duh de rugăciune spune-I Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt rugăciunea ta pentru ţara ta şi a Mea, şi aşa să te rogi:

Doamne al puterilor în cer şi pe pământ, Doamne al răbdării şi al îndurării, în marea Ta durere de la depărtarea de Dumnezeu a neamului român şi a tot omul de pe pământ, Te mângâiem, inimă lângă inimă Te mângâiem în durerea Ta pentru ţara venirii Tale. Ea este aleasa Ta şi masa Ta de nuntă, dar ea nu poate să Te cunoască, fiindcă s-a depărtat de Duhul Sfânt, Care ştie de la Tine în om, iar păstorii care stau peste ea în numele Tău n-au milă de ea, dar ai Tu, şi nu uita de mila Ta de ea dacă ai venit în ea ca s-o păstoreşti pe păşunea Ta.

Dă-i ei darul Duhului Sfânt prin botezul Tău cu Duhul Sfânt şi cu foc! Dă-i ei duhul treziei şi al credinţei sfinte, şi apoi al iubirii şi al cunoaşterii lui Dumnezeu! Opreşte-Ţi mânia cea venită peste ea pentru deşteptarea ei! Certarea Ta de peste ea să-i fie ei înviere, şi apoi viaţă cu Tine şi scap-o pe ea de duhul lumii, de duhul pierzător al acestui veac, căci lumea şi pofta ei pier, dar să rămână România şi fiii ei, Doamne, iar Tu să faci din ei casa Ta şi neamul Tău de sfinţi, că dulce este omul sfânt, şi binecuvântare pe pământ este viaţa cea sfântă în om!

În poporul Tău vor fi numai sfinţi; ştim că aşa ai vestit prin prooroci, dar întindem mâinile spre Tine ca să pui Tu în ele, iar noi să dăm neamului român înţelepciunea Ta, înţelepciune de facere a omului nou după chipul şi asemănarea Ta pe pământul român, şi să se întindă această minune peste tot pământul apoi, ca să înnoieşti aşa lumea, şi nu cu certare, Doamne al puterilor.

Şi acum, însufleţeşte-Te în noi ca să ştim să-Ţi cerem, prin Duhul Tău să ştim, ca Tu să poţi împlini.

Porunceşte ploii şi măsurii ei cea multă să meargă înapoi la locul ei şi să vină ea pe pământ numai pentru hrana oamenilor, hrană care creşte cu ploaie şi cu soare şi cu lumină şi cu harul Duhului Sfânt, Care dă viaţă peste toate şi mângâiere peste toate!

Porunceşte vântului cel iute să nu nimicească făptura Ta de pe pământul român, ci să se tragă înapoi în cămările lui, iar când iese, să vină dulce şi mângâios ca să răcorească şi să vorbească despre viaţă şi să cânte cu glasul lui cântecul iubirii Tale pentru cei ce Te iubesc, pentru venirea Ta cuvânt pe pământ, Doamne al puterilor!

Porunceşte cu iubire stihiilor toate să nu lovească pământul român, ci să-l ocrotească, pentru şoapta Duhului Tău Cel Sfânt, Care Se face cuvânt pe pământ! La toate să le porunceşti să lucreze cu măsura binecuvântării şi a mângâierii şi să aduci pace sfântă şi lumină din lumina Ta peste pământul român.

Te cerem pentru români şi peste români, ca să ştie neamul român să nu aibă alt dumnezeu afară de Tine, şi tot mai mult să asculte, şi să vină să înveţe voia Ta s-o facă, şi să fie neamul român neam sfânt, şi apoi neam slăvit înaintea Ta, de la care vor învăţa viaţa cea veşnică şi binecuvântarea toate neamurile pământului, care se vor plânge văzând venirea Ta cu slavă şi slăvindu-Te cu sărbătoarea ei în mijlocul pământului român, ales de Tine la început şi acum, ca să lucrezi de pe el taina veşniciei a toate câte au fost şi sunt în Tine, şi nu în lumea aceasta, Doamne al puterilor.

Şi vino, Doamne, în noi cu Duhul Cel Sfânt al rugăciunii, şi prin El fierbinte să-Ţi cerem toate câte sunt rostite de Tine pentru făgăduinţa mântuirii!

Acoperă cu ocrotirea Ta, cu mila Ta, şi apoi cu slava Ta ţara română, iar sfinţii şi îngerii Tăi să-i dea de la Tine, şi mereu învaţă-ne să Te rugăm pentru ea, iar Tu să împlineşti aşa!

9/22 iulie 2005

(Maica Domnului, n.r.) ... *Nu puteţi fără Dumnezeu, nu puteţi numai voi, căci voi nu lucraţi după Dumnezeu, ci după voi şi după duhul duşmăniei lucraţi, iar lăcomia de slavă şi de deşertăciune vă orbeşte, şi vă arătaţi prea mult, prea pe faţă răutatea şi faţa şi inima, care vi se vede chiar când voi daţi să vă pitiţi în spatele altora, şi aceia necuraţi. Rostesc cuvânt prooroc esc şi vă spun aşa: eu am înviat dintre morţi ca şi Fiul meu Iisus Hristos şi i-am dat apostolului Toma omoforul meu, lăsându-l peste el în văzduh, şi Toma m-a văzut înviată cu trupul şi mi-a văzut mormântul gol, căci înviasem. Cu duh de înviere vă spun vouă că vă veţi nimici între voi dacă nu veţi lua ca hrană a inimii iubirea şi iertarea aşa cum a lucrat Fiul meu, Mântuitorul lumii, şi din care a dat celor ce cred în El, iubindu-L pe El între toate şi prin toate.*

Vă veţi porni unii spre alţii, căci ura şi semeţia nu vă vor duce spre limanul spre care, treji fiind voi, îl visaţi. Ţara română este patria venirii cuvântului Fiului meu cu învierea omului, dar voi nu voiţi să auziţi glasul Lui, care răsună pe vatra aceasta. Întoarceţi-vă la iubire şi îndemnaţi-vă spre ea, că Dumnezeu coboară iubirea peste voi. Întindeţi mâinile spre ea, şi braţele voastre să se deschidă unii pentru alţii şi nu unii contra altora. Nu e de la Dumnezeu viscolul pe care l-aţi scos de la întuneric; e de la voi, e de la duhul rău. O, căutaţi Duhul Domnului şi intraţi sub scutul Lui şi învăţaţi pacea cea de sus, că nu veţi putea aşeza voi pacea nici măcar atât cât pot oamenii, ci, din contra, aţâţaţi peste voi durerea Domnului, durerea pe care I-o faceţi voi lui Dumnezeu şi celor osteniţi ai neamului român, şi care de ani aşteaptă izbăvire curată, izbăvire cu Dumnezeu şi slavă peste fruntea ţării Domnului, ţara română, ţara întoarcerii Fiului meu Cuvântul, că iată-L cât cuvintează peste cei ce aud şi peste cei ce nu aud cuvântul gurii Lui, mângâierea Lui şi mila Lui cea nehotarnică până acum!

O, deschideţi-vă inima şi nu mintea, că voi sunteţi români, iar numele de român este noul nume al neamului lui Dumnezeu acum, când El Şi-a ales din nou o ţară. O, nu faceţi ce a făcut Israel, care ca să-L piardă pe Fiul meu a ucis mii de prunci, şi mormane, mormane stăteau pruncii ucişi în ţară. Întoarceţi-vă la pace, fiţi cuminţi, fiţi iertători, şi nu vă răzbunaţi unii pe alţii cu vorbe de durere şi de dispreţ, că voi sunteţi neam numit de Dumnezeu neam al Său acum, când El iată-L cum vine pe pământ cuvânt, şi se aude de la margini la margini cuvântul Său cel sfânt. Luaţi din el şi săraţi-vă inimile şi gurile şi daţi Domnului locul din voi ca să vă înveţe El dregătoria cârmuirii, căci El vă iartă şi vă ajută dacă veniţi spre pace.

O, voi, cei care luptaţi cu orice chip să rămâneţi în frunte, luaţi aminte la toate inimile care aşteaptă şi daţi-le putere să grăiască şi nu încurcaţi calea inimilor spre a grăi ele. Nu faceţi această nedreptate, ca nu cumva ea să se întoarcă vouă, căci cel ce lucrează fără dreptate are plată după faptă. Aplecaţi-vă frunţile şi daţi Domnului loc şi rugaţi-vă Lui pentru voia Lui precum în cer aşa şi pe pământ, căci voi sunteţi oameni, şi Dumnezeu e Dumnezeu şi vă voieşte vouă izbăvirea de voi şi iubirea de El în duhul frăţiei, fii români. O, mama lui Iisus Hristos aduce vouă rugă: fiţi cuminţi, fiţi cuminţi, fiţi cuminţi, fii români, şi fiţi români cuminţi, fiilor, căci Domnul este cuvânt pe vatra voastră şi vă aşteaptă pe voi să fiţi poporul Său cel nou şi fraţi să fiţi întru iubirea Lui cea de sus!

9/22 aprilie 2007

... O, fii şi fiice ale pământului român, opriţi-vă de la păcatul cel bătrân de şapte mii de ani şi staţi curaţi în trupurile voastre şi între voi, căci dacă cerul vă cere, şi voi nu vă veţi opri, aveţi păcat peste păcat. Domnul aşteaptă să fiţi sfinţii Lui pe vatra neamului român, ţarina venirii Domnului cu sfinţii Lui, precum este scris să fie, iar om sfânt este omul care nu păcătuieşte păcat în însuşi trupul său, iubindu-L pe Dumnezeu şi iubindu-şi vrăjmaşii. Opriţi-vă de la carne, căci dacă nu vă veţi opri vă veţi umple de toate bolile, de toate bubele rele, pe care Domnul le trimite pe pământ peste oamenii care ucid vietate cu suflet în ea, şi apoi o ia ucisă în pântece. Căutaţi spre acest izvor de cuvânt, căci Dumnezeu-Cuvântul este izvorând din gura Sa cuvânt în mijlocul neamului român acum, la sfârşit de timp! O, căutaţi spre Dumnezeu!

28 aprilie/11 mai 2008

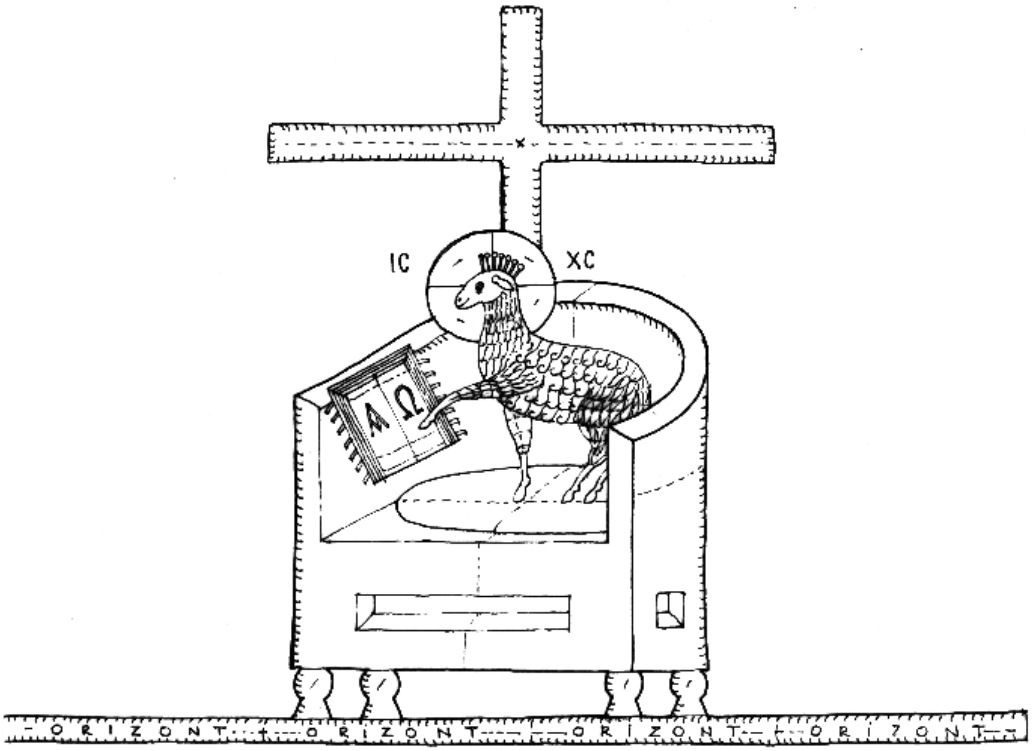
... O, ţara Mea de azi, Eu ştiu robia ta. Nu este nimeni în tine să-ţi vrea viaţa ta între cei ce s-au zbătut să stea peste tine în numele tău. O, trezeşte-te, ca să nu te trezesc Eu, ca să nu te trezească durerile, tată! Învaţă de la Mine să iubeşti dreptatea, şi să cauţi cu cel cu dreptate pentru tine, că ai căzut în robie mai grea decât cea de mai înainte, tată. Un picuţ, şi nu va mai putea omul peste tine, ci voi putea numai Eu, numai Dumnezeu, căci tu eşti patria lui Dumnezeu şi a sfinţilor Lui, cu care El vine pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt. Tu eşti patria cerească pe pământ. O, vino şi întreabă-Mă de soarta ta, vino, tată, şi ascultă de povaţa Mea, că eşti în vreme de cumpănă şi nu ştii cum să lucrezi pentru tine şi pentru Mine cu tine, iar Eu sunt Cel ce am în mâna Mea salvarea ta, care nu poate veni de la om, căci omul este pătimaş, şi este mincinos tot omul care nu-L iubeşte pe Dumnezeu pe pământ.

5/18 mai 2008

... Voiesc ca tu să rămâi, ţara Mea de azi, căci pământul de sub tine este alegerea Mea cea dintru început, iar tu încă nu pricepi ce taină poartă pământul tău. Fă-ţi timp să Mă auzi! O, fă-ţi timp să stai de vorbă cu Dumnezeu, tată! Pe tine te ştie Lucifer încă de la început, şi dă el acum să joace în tine cartea sa ca să te umple de lucrarea sa cea potrivnică Mie, dar Eu vin şi îţi spun să iei de la Mine ştire şi să intri sub mantia Mea, sub povaţa Mea ca să te ocrotesc de ceasul ispitei, tată, căci a venit peste tine ispita cea grea despre care scrie în Scripturi că vine, iar Scripturile tu nu le citeşti, şi nu le cunoşti dacă nu le citeşti ca să le înţelegi. O, tu trebuie să citeşti în Scripturi şi să nu faci altceva decât ce este scris în ele să faci, căci Eu vreau să biruiesc pentru tine, şi apoi pentru Mine cu tine, ţara Mea.

O, măi Lucifer, o, tată, o, îngerul Meu cel neascultător de Dumnezeu, nu te mai încânta cu duşmănia ta pe Mine şi pe lucrarea Mea de înnoire a lumii, de vreme ce ştii că Eu sunt Dumnezeu, şi nu tu, că Eu sunt Biruitorul, şi nu tu. O, lasă, tată, jos armele tale şi vino spre odihnă, căci tu ai fost îngerul cel frumos al cetelor îngereşti, şi iată ce ţi-a făcut îngâmfarea omului când el s-a trufit, iar tu i-ai slujit, spre căderea ta prin căderea lui! O, dă-te la o parte cu lucrarea ta cea de la om şi dă-Mi Mie cale ca să-l înviez pe om şi să-l nasc din nou pe el şi să vadă ce a făcut el îngerilor lui Dumnezeu, pe care i-a tras în adâncul dorinţei lui cea de slavă împotriva slavei lui Dumnezeu celei netrecătoare pe veci de veci!

O, vino spre întoarcere în slava cea cerească, din care tu ai căzut prin om, înger neascultător, şi te vei odihni de osteneli! O, iată ce face ascunderea de Dumnezeu în cele ascunse ale omului ascuns! Ţie îţi poruncesc acum, în zi de Paşti în cer şi pe pământ a Mielului lui Dumnezeu, strânge-ţi armele şi fă curat de tine şi de lucrarea ta pe vatra neamului român, pământul cel ales de Mine la început pentru slava Domnului la sfârşit! Ascultă-Mă, tată! Iată, te-ai înarmat cu toate lucrările tale ascunse ca să murdăreşti acest pământ, şi neamul Meu de pe el

să-l pecetluieşti cu pecetea pieirii, cu sigiliul cel potrivnic voii lui Dumnezeu. Nu te las să faci aceasta. Vei intra în ascultare de acum. Vrei, nu vrei, Eu, Domnul învierii, Fiul Tatălui Savaot şi al mamei Fecioara, îţi cer supunere, te supun sub puterea Mea cea netrecătoare, căci este scris să fac aceasta.

O, fii cuminte de acum, căci tu eşti înger, şi trebuie să ştii ce ai fost mai înainte de ceea ce eşti acum, căci Eu îţi amintesc aceasta. Îl voi naşte din nou pe om, căci am venit pe pământ cu naşterea din nou a lumii, şi tu vei rămâne fără om şi nu vei mai fi scula omului, şi omul nu va mai fi scula ta, şi vei fi fără de casă şi nu vei vrea să părăseşti duşmănia şi răutatea, dar Eu îţi spun cu milă: supune-te sub mila Mea, sub iubirea Mea, după şapte mii de ani de muncă zadarnică împotriva Mea şi a omului, fiindcă iată, Eu sunt Biruitorul, Eu, şi nu tu, tată.

Nu-ţi spun aşa ca să te biruiesc, ci ca să vezi şi ca să te trezeşti din lucrarea ta cea rea, care ţi-a obosit vederea şi nădejdea de bine pentru tine. Iată, uită-te să-ţi vezi locul dacă nu vei vrea să intri sub dragostea Mea ca să-ţi dau odihna cea fără de foc. Nu fi necredincios. Eu ştiu că tu Mă crezi, dar eşti îndărătnic. Eu, Domnul, te chem spre liniştea pe care ai pierdut-o după ce nu M-ai mai ascultat, după ce te-ai ascuns în om ca să cazi cu el cu tot, slujind voinţei lui cea plină de trufie împotriva Mea la începutul zidirii.

Stau cu lucrarea cuvântului Meu pe vatra neamului român, pe care tu voieşti acum să-ţi desfaci cortul şi să-ţi încerci împărăţie. O, nu te las, Lucifer. Te numesc cu numele tău cel de la Mine dat la început, împotriva lucrării tale întunecate acum peste pământ. Sunt cu praznic de înviere, praznicul cuvântului Meu pe pământul neamului român, iar tu ai văzut masa Mea întinsă pe el, de cincizeci de ani şi mai bine întinsă

pe el, şi dai să-ţi desfaci cortul tău peste muntele Meu cel sfânt, cel de la sfârşit muntele Meu, şi despre care scrie desluşit în Scripturi, şi numai cine nu citeşte nu înţelege, şi numai cel ce nu se uită ca să vadă nu crede.

O, ce vrei să faci peste ţara Mea? O, nu te las, tată, nu te las, Lucifer. Sunt Dumnezeu-Cuvântul şi Mi-am făcut casă în mijlocul acestui neam şi vin la el cu masa cuvântului Meu, şi oştiri cereşti iau cu Mine călare pe cai albi, precum este scris să vin şi să-Mi fac împărăţie în om şi cu oamenii pe pământ, şi numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu* şi lucrez minunat.

Iată-Mă! Te întâlneşti cu Mine pe pământul neamului român după şapte mii de ani de la căderea ta din slava Mea şi a îngerilor Mei. Iată ţara Mea de azi, pe care tu dai s-o robeşti acum sub pecetea ta. Eu însă vin şi povăţuiesc neamul român şi îi dau putere să asculte de Dumnezeu, de Cel Atotputernic, şi nu de tine, şi am făcut această dovadă prin naşterea Mea din mamă Fecioară, şi apoi prin învierea Mea din morţi a treia zi de după moartea Mea pe crucea pe care M-a bătut în piroane poporul iudeu, în care tu te-ai încuibat acum două mii de ani ca să te împotriveşti venirii Mele pe pământ ţinându-Mi urma ca să Mă prăbuşeşti. Eu însă am înviat, am biruit moartea, şi iadul l-am spart, şi încuietorile puse peste el de tine le-am zdrobit şi i-am scos pe drepţii Mei, pe prooroci şi pe sfinţi, şi am în mână cheile morţii şi ale iadului şi sunt Domnul învierii morţilor şi sunt îmbrăcat în înviere, şi aceasta le dau oamenilor, şi le voi da. Amin.

Nu uita, deschide-ţi bine vederea cea de la Mine, nu cea de la om, şi nu uita că Eu şi toate oştirile cereşti şi îngereşti stăm în lucrare de naştere din nou a lumii pe pământul român, pe care tu dai acum să-ţi înfigi ţăruşul şi să-ţi desfaci cortul, şi apoi pecetea ta cea neagră peste acest neam, şi dai să lucrezi aceasta mai mult decât peste orice alt neam de pe pământ, căci banul a fost cea mai neagră ispită cu care ai lucrat tu să cumperi pământul şi să-l bagi sub pecetea ta, pe care banul o mânuieşte, căci pe Mine M-a vândut pe bani spre moarte poporul iudeu, pe care l-ai tras tu sub stăpânirea ta duşmănoasă pe Mine şi l-ai învăţat să Mă vândă spre moarte acum două mii de ani intrând în Iuda, care şi-a mânjit mâna şi mintea cu pecetea banului, şi iată, banul s-a făcut blestemul acestui popor apoi, care dă de atunci să stăpânească lumea cu puterea lui cea din bani ieşită. [...] Pecetea ta e banul. Omul va putea trăi şi fără bani şi fără alte hârtii în locul lor, cu care tu dai să înlocuieşti faţa banului pe pământ şi s-o ascunzi sub perdea. Eu sunt Cel ce voi hrăni omul cu mană din cer, Eu, şi nu tu, căci pe pământ vine focul peste toate câte tu ai zidit cu omul şi pentru om.

N-am ce face pe pământ cu munca ta, şi nici omul nu va avea ce face cu ea, căci pe pământ Eu aşez comoara Mea, care nu poate sta lângă a ta, trecătoare cum e ea, căci lucrarea ta trece, iar tu vei rămâne faţă în faţă cu Mine ca să-Mi dai socoteală pentru tine. Amin.

Şi acum, ţie îţi zic: Dă-te înapoi de pe pământul ţării Mele şi de peste sufletul neamului român de pe el şi mergi în locuri pustii de Dumnezeu până ce Eu, Domnul, voi cuprinde tot pământul sub slava cuvântului Meu, care se face foc nestins peste toată nelegiuirea de pe pământ, căci cuvântul lui Dumnezeu este slava pe care Eu, Dumnezeu-Cuvântul, o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, şi iată, Lucifer cu numele de satana, aceasta este lucrarea Mea de slavă, cu care tu te întâlneşti acum pe pământul român împotriva a toată fărădelegea de pe pământ. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2009

... O, neam român, pune, tată, candele pe masă şi scrie în ele rugăciunea ta cea dată ţie de Mine ca să ardă ea spre Dumnezeu odată cu tine, odată cu inima ta spre Mine şi scoală-te cu strigare şi cu zile de post înaintea Mea pentru ca să biruim pe satana, care dă să te pecetluiască sub voia şi sub pecetea sa pe tine, dar Eu te învăţ

să-L strigi pe Dumnezeu în ajutorul tău ca să-ţi dau Eu apoi biruinţa, neam român.

O, preoţii tăi îşi văd de-ale lor, tată, şi joacă în placul lui satana cu viaţa şi cu voirea lor, dar Eu, Păstorul Cel bun şi milos te chem sub curcubeul biruinţei şi al mântuirii tale, turmă română. Ia, tată, cuvântul Meu peste tine, şi din gură în gură să-l dai, din român în român să meargă el, iar cine va da cuvântul Meu din gură în gură român către român pentru vestirea zilelor de post şi de strigare pentru salvarea cea de la Mine a acestui neam, acela nu-şi va pierde plata.

11/24 aprilie 2009

... Nici un popor de pe pământ nu are în limba lui vorbită acest cuvânt: dor. Numai neamul român are în limba lui acest dulce şi duios cuvânt: dor, şi pe această dulce limbă grăieşte Domnul la sfârşit de timp, şi ea a fost cea dintâi limbă între pământ şi cer, limba pe care Dumnezeu a grăit pentru facerea a toate, limba cea din vecii, când era o singură limbă pe pământ, până să se despartă neamuri şi limbi din loc în loc după căderea omului din Dumnezeu. E mare taină pământul român, e mare, şi nu i-a fost dat omului de pe el s-o stăpânească pe ea, căci ea este aşezată în vecii şi s-a arătat demult, demult în taină, şi iar s-a arătat acum, şi numai cei înţelepţi de la Dumnezeu ştiu limba şi lucrarea acestei taine, care va stăpâni peste pământ curând, curând.

8/21 septembrie 2009

... O, fii înţelept, neam român, căci nimeni, nimeni nu e bun pentru tine, nimeni, decât Dumnezeu. Hai, tată, să ne sprijinim noi între noi prin greu şi prin lipsuri, şi să nu-ţi fie greu să te aşezi în legile Mele sfinte, căci ele te vor scoate din toate strâmtorările care vin.

O, te-aş voi cu mare dor să nu mai cheltui bani pe păcat, şi aş voi să fugi de otrava de la tutun şi de la băutură, căci Eu, Domnul, am binecuvântat numai apa şi vinul, tată. O, te-aş voi cu mare dor să nu mai mănânci carne, căci carnea te îmbolnăveşte şi cu trupul şi cu sufletul şi îţi aduce bube în trup şi în duh şi te umple de teama trupului ucis de tine ca să-l mănânci apoi. Zadarnic, zadarnic am spus Eu omului poruncă mare: *«Să nu ucizi, omule!»*. O, zadarnică a fost porunca aceasta a Mea pentru om. M-a atras omul tot la voile lui ca să-l las să mănânce carne, dar mai bine îi este lui să se tragă el în voile Mele şi, fie de voie, fie de nevoie, se va trage omul în voile Mele pe pământ, căci scris este că va veni cerul cel nou şi pământul cel nou şi dreptatea a toate, şi aşa va fi, şi îngerii Mei vor împlini aşa. Amin.

O, dacă tu, neam român, vei vrea şi Mă vei asculta, vei fi tu cel mai slăvit neam de pe pământ, căci Duhul Meu Se va coborî peste tine şi te va umbri şi vor veni spre tine neamuri, precum este scris, şi vor lua din slava Mea cu tine şi te vor dărui cu daruri, tată, aşa cum este scris de cea aleasă pentru slava Mea, şi iată, de aceea te povăţuiesc să te împaci cu Mine şi să te înveţi să faci voia Mea, o, ţara Mea de azi. Fii cuminte, tată! Caută să vezi bine în povaţa Mea şi fugi de gustul şi de fapta păcatului. Posteşte zilele de post, cinsteşte zilele de sărbătoare şi ziua odihnei Domnului, iubeşte frăţia şi umilinţa, răbdarea şi sfinţenia, tată, şi vei vedea iubirea Mea şi slava Mea cu tine, că este scris de tine să ai viaţă cu Dumnezeu pe pământ şi să vezi apoi cu ochi limpezi pe Domnul tău, pe Stăpânul tău Iisus Hristos, Care iată-L, grăieşte cu tine pe vatra ta.

O, nu te teme de sărăcie, ci teme-te de bogăţie, tată, căci bogăţia piere! O, nu te teme de lipsuri, ci teme-te de toate cele stricate şi vinovate, că multă, multă hrană din care tu iei şi mănânci are boală pusă în ea pentru tine şi are duhul rătăcirii de Dumnezeu în neorânduiala cu care ea este făcută de omul cel fără Dumnezeu în el. Şi te rog, fiu român, te roagă Dumnezeu, închină cu semnul sfintei cruci când bei apa şi când mănânci, şi închină-te şi te roagă când te

culci şi când te scoli şi când te trezeşti din somn noaptea, şi ia de ajutor între Mine şi tine pe mama Mea Fecioară ca să ai mamă şi tată, dar ca să ai trebuie să-i asculţi ca un copil, căci scris este: *«De nu veţi fi ca pruncii nu veţi fi cu Dumnezeu şi cu împărăţia Sa».*

Stau în sfat cu voi, fii români, şi vă rog pe voi să deschideţi cartea istoriei şi să staţi o clipă faţă în faţă cu strămunii acestui neam şi întrebaţi-vă apoi dacă arătaţi ca ei, ca fii ai lor, ca urmaşi ai lor.

O, frumos şi creştinesc şi iubit de Dumnezeu a fost portul românului! De ce, de ce, tată, l-aţi părăsit şi n-aţi iubit să fiţi frumoşii Mei? Iată cum vă luaţi după străini! Aţi pierdut măndria aceea sfântă de a fi frumoşi ca sfinţii, ca strămunii, o, fiilor. Eu, Domnul, v-aş vrea pe toţi împodobiţi cu strai plăcut lui Dumnezeu, v-aş vrea prinţi şi prinţese după port şi n-ar mai fi nici un neam mai frumos pe pământ ca şi neamul Meu român, pe care Tatăl l-a hărăzit al Meu acum, la sfârşit de timp, şi iată, Eu vin în mijlocul lui cuvânt şi îl povăţuiesc pe el spre iubirea Mea cea de sus pentru el. O, trezeşte-te, tată, şi arată-te întru toate neam al lui Dumnezeu, căci Eu sunt Împăratul făpturii şi te vreau întâiul pe pământ înaintea Mea, ca să se închine Mie şi ţie neamurile, tată, dar ascultă-Mă şi nu te teme de sărăcie şi de lipsuri dacă Mă asculţi!

26 aprilie/9 mai 2010

... Stau şi plâng cu Tatăl şi cu sfinţii, că numai păcat văd pe pământ, gata, gata să-l scufunde în adânc, şi aştept să sfârşească omul cu păcatul şi dau să-l ajut dacă nu poate singur, că de la copil şi până la bătrân nu mai poate sta nimeni fără de păcat peste viaţa lui, şi simţurile omului cad mereu în păcat. O, de-ar simţi omul dor de Dumnezeu în el ar lua acest măreţ har şi l-ar trezi pe om din beţia păcatului şi ar veni el spre iubirea cea de sus, căci am scris pentru împărăţia Mea peste pământ neam sfânt să am, popor agonisit de Dumnezeu, preoţie împărătească, nu omenească aşa cum se vrea ea a fi acum peste tot pe pământ, peste tot fără Dumnezeu, şi numai cu haina şi cu numele se mai vrea ea peste pământ, şi iată de unde vine rătăcirea spre păcat peste om!

27 mai/9 iunie 2010

... Curând, curând se va petrece minune mare şi tainic de mare, căci pe pământ trupurile sfinţilor de peste tot vor purcede aici, în ţara Mea de venire cuvânt pe pământ acum, unde Eu Îmi pregătesc cetate pentru cei din cer şi masă lor cu cei credincioşi Mie în vremea aceasta când nimeni nu mai are iubire de Dumnezeu pe pământ, şi vor pluti trupurile sfinţilor deasupra acestui pământ aşa cum plutesc pe ape corăbiile, şi vor pluti ei în văzduh ca să coboare la masa Mea aşezată de Mine pe vatra neamului român, căci Tatăl aici Mi-a sortit nunta şi masa ei cu sfinţii, şi în curând această tainică minune va minuna în lung şi în lat lumea, şi lumea se va mira şi nu va înţelege pe cele greu de înţeles de mintea omenească.

14/27 octombrie 2011

... O, neam ortodox, ia de la Mine cuvânt

de veghe şi învaţă-te să-ţi păstrezi tărâmul şi taina şi datinile tale! Scoală-te la veghe, că toate dau să se strice de tot din pricina păstorilor plătiţi care stau peste tine, dar tu priveşte în sus la sfinţi şi la părinţi şi nu te lăsa mic sub mâna celor ce te înstrăinează de mântuirea ta, căci faţa vopsită nu e faţă de păstor. Păstorii tăi sunt sfinţii şi toţi cei ce se sfinţesc pentru Mine şi pentru tine, iar tu trebuie să iei bine seama ce faci, căci Eu te ajut să ştii şi să poţi, şi vin cuvânt la tine şi te povăţuiesc să ştii.

Jumătate din zilele săptămânii să le dai pentru sufletul tău şi să mănânci bucate de post după asfinţitul soarelui, care-ţi călăuzeşte vremea zilelor şi a nopţilor ca să ştii tu măsura timpul, căci dacă nu va întrece credinţa ta pe cea a fariseilor şi a cărturarilor, care postesc de două ori pe săptămână aşa cum se laudă ei, şi care zic că fac fapte mari, nu vei avea nici tu în mijlocul tău împărăţia cerurilor, împărăţia sfinţilor, care s-au jertfit pe altar pentru credinţa ta prin ei.

O, se suie la Mine durere care ustură, că pe mulţi îi vede cerul că postesc mult, dar cu trupul şi cu duhul umblă goi, umblă descoperiţi înaintea cerului şi a oamenilor, umblă după modă şi îşi aţâţă unii altora simţurile spre păcat, de care ei nu postesc. O, trebuie post plăcut Mie de la cei ce dau să postească de bucate, că nu mâncarea sau nemâncarea îl va pune pe om înaintea Mea, ci viaţa sfântă a lui îl face pe el să fie moştean al cerului pe pământ.

Trebuie hrană sfântă pentru suflet în vreme de post. Trebuie citiţi sfinţii care au cârmuit bine biserica. Trebuie lucru mai puţin cu mâna şi mult cu veghea cea pentru post şi pentru rugăciune de iertare a păcatelor, căci omul este rob păcatului.

O, popor ortodox, ia aminte la glasul Meu, care-ţi grăieşte în vreme de neveghe a ta pentru credinţa ta, pentru biserica ta! Adu-ţi aminte de voievodul român Mircea cel Bătrân, care nu s-a aplecat sultanului turcesc când acesta a venit să-i ceară lui Mircea îngenunchearea. Răspunde-i şi tu duşmanului antichrist când vine la tine să te despoaie de cămăşuţă şi să-ţi dea el cămaşă roşie spre batjocura ta aşa cum Mi-au dat Mie mai-marii poporului Israel când M-au dus spre batjocură şi spre răstignire ca să nu mai fiu. O, răspunde-i şi tu duşmanului mântuirii tale, răspunde-i ca voievodul Mircea, şi ai grijă să ştii să răspunzi în faţa celor ce vin să te îngenuncheze, şi scoală-te şi uită-te în sus la sfinţi şi la părinţi şi întreabă-i pe ei, ca să nu greşeşti pentru credinţă, căci credinţa este însoţită de sfinţenie, şi numai sfinţii au credinţa bine aşezată în ei şi descoperiri de la Domnul pentru calea ei.

O, păstrează-ţi credinţa, păzeşte-ţi averea, popor ortodox, şi nu te teme de cel îmbrăcat pe deasupra cu haina credinţei! Tu veghează cu sfinţii, care s-au făcut ţie cunoscuţi prin faptele lor sfinte, că n-are cine te ajuta, decât Domnul şi sfinţii Lui în greaua încercare de azi a credinţei tale, popor ortodox! Îţi dau de ştire cu durere că tu eşti sub robie, şi de multă vreme eşti aşa. Îţi fac cunoscut că răbdarea Mea este multă şi mare pentru învierea ta, pentru izbăvirea ta de sub robie, numai să iei tu acum povaţa Mea peste tine. Ridică-te ca un voievod, popor ortodox, şi scuturã de pe tine robia şi ameninţarea duşmanului antichrist, care te înfăşoară acum în haina lui cea roşie, când Eu te cer cu cămăşuţă albă să stai înaintea Mea, că ea este haina slavei, nu cum te învaţă duşmanul Meu şi al tău, antichrist, de te-a făcut să-ţi îmbraci în roşu căsuţa şi trupul şi toată orânduiala ta ca să te asemeni cu el la port şi la credinţă apoi, căci credinţa lui este necredinţa în Mine şi lepădarea de Dumnezeu a lui şi a ta.

O, nu căuta să te înveţi să zici şi tu ca duşmanul care a rătăcit de pe cale şi care rătăceşte zicând: *«Eu sunt al lui Petru, eu al lui Pavel, eu al lui Apolo».* O, nu aşa. Să nu zici şi tu: Eu sunt al lui Ioan, eu al lui Vasilie, eu al lui Grigorie sau al altui sfânt sau, mai mult, al celor ce n-au fost sfinţi, ci să zici: *„Eu sunt al părin-*

ţilor cei sfinţi, care mă dau lui Dumnezeu prin învăţătura lor cea sfântă”, că dacă nu vei asculta aşa, te vei pierde îţi zic, te va pierde dinaintea Mea duşmanul antichrist, care a pătruns în casa ta cu orânduiala sa cu totul şi prin toate, căci tu n-ai vegheat să nu ţi se spargă casa, şi ea ţi-a fost spartă, că antichrist nu vrea ca tu să fii mireasa Mea acum, la sfârşit de timp, iar Eu vin la tine Mire, nu altfel vin, şi te găsesc logodită cu duşmanul Meu, care te-a robit ca să fii a lui.

O, lasă-Mă să te răscumpăr, că de aceea vin la tine în zilele acestea, popor ortodox! Caută, popor iubit, să nu faci şi tu ca poporul Israel acum două mii de ani, când Eu am venit de la Tatăl la el, iar el M-a alungat!

20 februarie/4 martie 2012

... Nu sunt ghicitor, nu sunt prezicător, ci sunt cu Duhul Adevărului în mare lucrare peste pământ şi peste neamul român, la care Tatăl Mă trimite. O, de ce, Tată, la acest neam Îmi faci trimiterea Mea cea de la sfârşit de timp? Spune-i Tu, Tată, acestui neam povestea lui cea de la Dumnezeu hărăzită s-o poarte el înaintea Ta şi a toate neamurile de pe pământ. Voiesc să grăieşti Tu mai întâi neamului român în zi de praznic al crucii pe care Eu am fost răstignit când Tu M-ai trimis pe pământ după om, o, Tatăl Meu.

— Da, Fiule scump, voiesc şi Eu ceea ce Tu voieşti, şi-i spun neamului român că dacă poporul pe care l-am avut aparte al Nostru dintre neamurile pământului, dacă el Te-a dat la moarte pe cruce când Te-am trimis să-l luminezi şi să-l lucrezi şi să Te primească el din partea Mea, dacă el nu Te-a primit şi Te-a lepădat şi Te-a scos afară din vie, Eu, Tatăl, Ţi-am dat altă mireasă şi alt tărâm, care să fie al Nostru pe vecii apoi. Am aşezat atunci pe pământ binecuvântare mare peste ţara pe care stă acum neamul român şi Ţi-am arătat-o, Fiule scump, în toată podoaba ei cea de taină şi am ales-o de slavă a Domnului la sfârşit de timp şi am pregătit-o prin suferinţă două mii de ani şi am ţinut-o sub cruce ca să fie frumoasă, iar cine priveşte cu inimă curată la istoria ei, acela poate vedea măreţia ei şi pe Domnul ei, Care a păzit-o şi a înălţat-o prin răbdarea ei la slava ei cea de la sfârşit de timp, căci ea a fost smerită şi a răbdat mult, şi este scrisă în Scripturi să fie ea ţara strălucirii, iar Tu acum străluceşti în ea cu slava cuvântului Tău, o, Fiule Emanuel, şi Te dovedeşti cu multul Dumnezeu al ei, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Tatăl şi Fiul în strălucire de Duh Sfânt peste ea şi cu ea acum, şi este scris că «fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul care l-a ales de mărturie Luişi».

Acum, Eu, Tatăl, grăiesc fiilor neamului român şi le spun lor: Amin, amin zic vouă: Acesta este Iisus Hristos, Fiul Meu, Care vine cuvânt la voi pe nori de slavă, şi râu de cuvânt Se lasă El peste voi. O, primiţi-L pe El, deschideţi Lui! Amin.

14/27 septembrie 2013

... O, ce dulce-Mi este să te ocrotesc şi să te oblojesc şi să-ţi dau mângâierea Mea! Mi-e dor să te trezeşti la glasul Meu şi să-Mi faci primire mângâioasă Mi-e dor. Te am de la Tatăl a Mea. Cum să nu te iubesc dacă te am de la Tatăl? Când va veni clipa să te trezeşti Mă vei iubi şi tu, şi-Mi creşte dorul după clipa aceea. O, nu mai aştepta la uşa celor ce te robesc şi-ţi surpă puterea, ci scoală-te şi bate la uşa Mea ca să-ţi dau har şi să poţi prin el pentru tine împotriva celor ce nu dau să te scape de sub stăpânirea lor ca să fii cu Mine apoi în lucru sfânt peste pământ, că frumos şi slăvit este lucrul omului cu Mine între pământ şi cer. Uită-te în Scripturi la cetele celor credincioşi, care biruiau prin Mine şi prin minuni cereşti cu ei, dar înţelepţeşte-te dacă te uiţi, şi fă şi tu minuni din cer peste tine, peste soarta ta, prin credinţa ta. Iată, sunt pe vatra ta cu sărbătoarea îngerilor Mei şi-Mi las peste tine suspinul Meu cel după tine, şi aştept ziua când tu Mă vei întâmpina cu candela aprinsă, o,

ţara Mea, ţara Mea cea de azi! Amin.

8/21 noiembrie 2013

... Să se audă în locaşurile de biserici cuvântul Meu şi să se scoată veşmântul roşu de peste tot, căci atrage mânie acest semn, atrage blestem, şi vine mânia peste tot pe unde găseşte roşu, iar Eu, Domnul, am vestit aceasta peste pământ, şi iar vestesc şi spun: Roşu este culoarea şi semnul lui antichrist, omul fărădelegii, omul care M-a îmbrăcat pe Mine acum două mii de ani în hlamidă de ocară, nu cum spun oamenii că roşu este culoarea împărătească. Da, este roşu culoarea împăraţilor, dar al celor de pe pământ, care iubesc slava deşartă şi vremelnicia şi semeţia şi neumilinţa, iar albul este culoarea Domnului, Omul suferinţei, şi culoarea sfinţilor Lui în cer şi pe pământ. Cel ce a făcut lumina este El. Când El coboară pe pământ lumina Sa şi cuvântul Său, este binecuvântare pe pământ, iar când coboară mânia Sa se face roşu pământul, se fac apele roşii, vine prăpăd şi vine suferinţă peste cei ce nu ascultă de Domnul.

5/18 mai 2014

... Am proorocit prin acest cuvânt că vor lua foc capetele neacoperite, şi M-am uitat la jalea celor ce le-a luat părul foc, de fugeau cu focul în cap, iar când să-şi stingă părul şi-au ars mâinile, bietele suflete usturate de suferinţă. O, dacă erau plăcuţii Mei ar fi fost cu ei ca şi cu cei trei tineri din cuptorul de foc şi le-aş fi trimis pe îngerul Meu şi i-aş fi scos nevătămaţi din foc, dar au fost vătămaţi, iar mulţi din ei şi-au sfârşit suflarea, şi s-a împlinit cuvântul Meu care vede înainte faptele celor neascultători de legile sfinte.

O, neam român, caută să te îndeletniceşti cu bucurii sfinte şi să-ţi deprinzi inima cu iubire de Dumnezeu, căci inima a fost făcută de Dumnezeu în om ca să-I fie Domnului locaş de odihnă. Omul însă şi-o dă vrăjmaşului Meu şi al său, şi vine apoi suferinţă pentru această nedreptate asupra Făcătorului omului.

O, aşează-te în genunchi înaintea Mea şi te roagă să-ţi dau statură sfântă şi să fii tu bucuria Mea şi a sfinţilor Mei şi a îngerilor Mei, neam român. O, vino în dragostea Mea! Tu eşti plămadă bună, dar adu-ţi aminte de aceasta.

8/21 noiembrie 2015

(Sfântul Spiridon, n.r.) ... *O, nu vă părăsiţi ţara, voi, fii creştini, şi voi, fii români! Pentru nimic şi pentru nimeni în lume să nu faceţi acest pas. Fie-vă teamă să faceţi aceasta şi ascultaţi aşa! Acest îndemn vine din cer. Nu călcaţi peste îndemnul care vine din cer la voi! Pedepsiţi în voi dorinţa de a pleca în ţară străină, căci ţara binecuvântării Domnului este ţara întoarcerii Lui cuvânt după două mii de ani, şi e ocrotită de Domnul această ţară. Cei ce părăsesc ţara aceasta şi se duc aiurea, aceia sunt scrişi şi tot scrişi de satana că nu iubesc pe Domnul, Care vine cu sfinţii Săi şi Se face cuvânt pe vatra neamului român, aici, unde se pune la însămânţat darul credinţei care să răsară pentru cei care vor căpăta acest dar, iar cei cărora le-a fost dăruit, aceia să-l ţină, să-l păstreze prin lucrarea iubirii, căci credinţa este prin iubire zidită în om.*

12/25 decembrie 2015

... Dorul de Dumnezeu îi îndulceşte omului sufletul, şi se face dulce de tot omul cel plin de acest dor. Numai iubirea cea de sus poate aşa ceva când ea este în om, şi tot aşa şi omul poate, poate prin iubire, ca un îndrăgostit căruia totul i se îndulceşte şi totul se face dulce în jurul lui, şi e ca o vrajă această minune sfântă. Fărădelegea şi păcatul ei, o, tot aşa lucrează, tot cu aşa putere în om şi peste om, dar acestea nu vin din cer, ci vine din iad această dulceaţă mincinoasă, căci în urma ei vine plata ei, plata minciunii, ca să-şi poată omul vedea deşertăciunea şi să-l doară de la ea, şi iată, veşnică este plata iubirii de sus în om, precum veşnică este şi cea a fărădelegii, pe care omul trecător o iubeşte şi i se

închină ca unui dumnezeu.

11/24 aprilie 2016

.... O, binecuvântată să fie masa de praznic din această zi de pomenire pentru neamul românesc de odinioară, căci s-a făcut pomenirea cea de vară pentru cei adormiţi, iar lângă această pomenire am dat de veste să se adauge slujbă sfântă şi să se pomenească cei mari la inimă şi la fapte din neamul român străbun, voievozi şi domni, înţelepţi şi cărturari vestiţi, prooroci prin limba lor, cârmuitori şi oameni de strajă pentru neam, o, şi am deasupra între cetele de sfinţi aşezate frumos aici, în văzduh, am această ceată a bărbaţilor bravi ai neamului român şi am venit cu ei ca să vadă şi ei mai desluşit taina Mea de azi pe vatra neamului român şi să vadă cum Domnul lucrează ca să se împlinească Scripturile cu acest neam şi să cheme la masa Sa popoarele şi limbile şi pe împăraţi.

O, iată oaspeţi la masă aici, şi ce frumos privesc acum toate oştirile de sfinţi care se uită la taina venirii Mele cuvânt pe pământul acestui neam!

O, cum vă este bucuria în ziua aceasta în cer şi pe pământ aici cu Mine, fiilor bravi răsăriţi din sământa acestui neam? Vă preţuiesc iubirea de ţară şi de neam, fiilor, că e ţara Mea de azi această ţară şi Mi-am făcut iatac în ea şi intru în cetate cu sfinţii Mei.

Aşez acum în cartea de azi a cuvântului Meu graiul vostru românesc, pe a cărui limbă Eu, Domnul, grăiesc în acest timp şi-Mi vestesc Evanghelia cea veşnică, precum este scris despre îngerul care duce până la margini această vestire.

O, binecuvântată să vă fie grăirea peste ţară, oşteni bravi! Eu, Domnul, vă am în cinste mare între sfinţi, după cum şi voi M-aţi purtat la bine şi la greu în fiinţa voastră, iar Eu Mă aplec binecuvântând măreaţa voastră vitejie prin vremi de restrişte şi apărând ţara, ţara Mea cea de azi, la care Eu vin cu masă de cuvânt pe pământ. Amin.

— O, cine este Dumnezeu mare ca Tine, Doamne Dumnezeul nostru? Harul Tău ne-a înflăcărat şi ne-a pus în inimă iubirea de ţară şi de neam, şi suspinăm în cer de lipsa de bărbaţi tari, care să se scoale şi acum să spele ţara de cădere şi de depărtare de Dumnezeu.

Iubire ca focul avem şi acum pentru ţară, iar dacă Tu ne pui acum înaintea Ta mijlocitori pentru neamul român şi ne scoli la veghe, o, Te rugăm, trezeşte viteji adevăraţi şi ridică-i şi scoate ţara din cleşte, Doamne, şi ridic-o în cinstea cea de la Tine hărăzită ei!

O, câtă bucurie pe noi în ziua aceasta de slavă! O, ce frumos e cu Tine aici, Doamne! Iată ţara noastră! Îi simţeam menirea şi ne aprindeam de drag şi luptam cu Tine în faţă şi numai biruinţe ne-ai dat.

O, ridicaţi-vă, români, la cinstea pe care o are de la Domnul a noastră ţară!

O, dă-le, Doamne, de la Duhul Sfânt Mângâietorul, Care ne mângâie pe noi între sfinţii Tăi, precum şi noi L-am mângâiat fiindu-I credincioşi! O, aşează, Doamne, toată slava Ta cea mare pe pământul nostru român! Amin.

— Vă dau vouă acum împodobire şi mai mare între cei din cer, că aţi fost voievozi cu iubire de ţară şi cu durere în inimi pentru neam, iar Eu, Domnul, vă aşez în rangul pe care voi l-aţi dobândit, căci v-aţi pus nădejdea în Mine, nu în oameni, nu în căpetenii, şi de aceea aţi fost biruitori, iar acum iată sărbătoare românească, şi petrecerea este dulce! Slava Mea cuprinde cetatea şi umple de slavă de cuvânt pe cei ce s-au adunat la sărbătoare.

6/19 iunie 2016

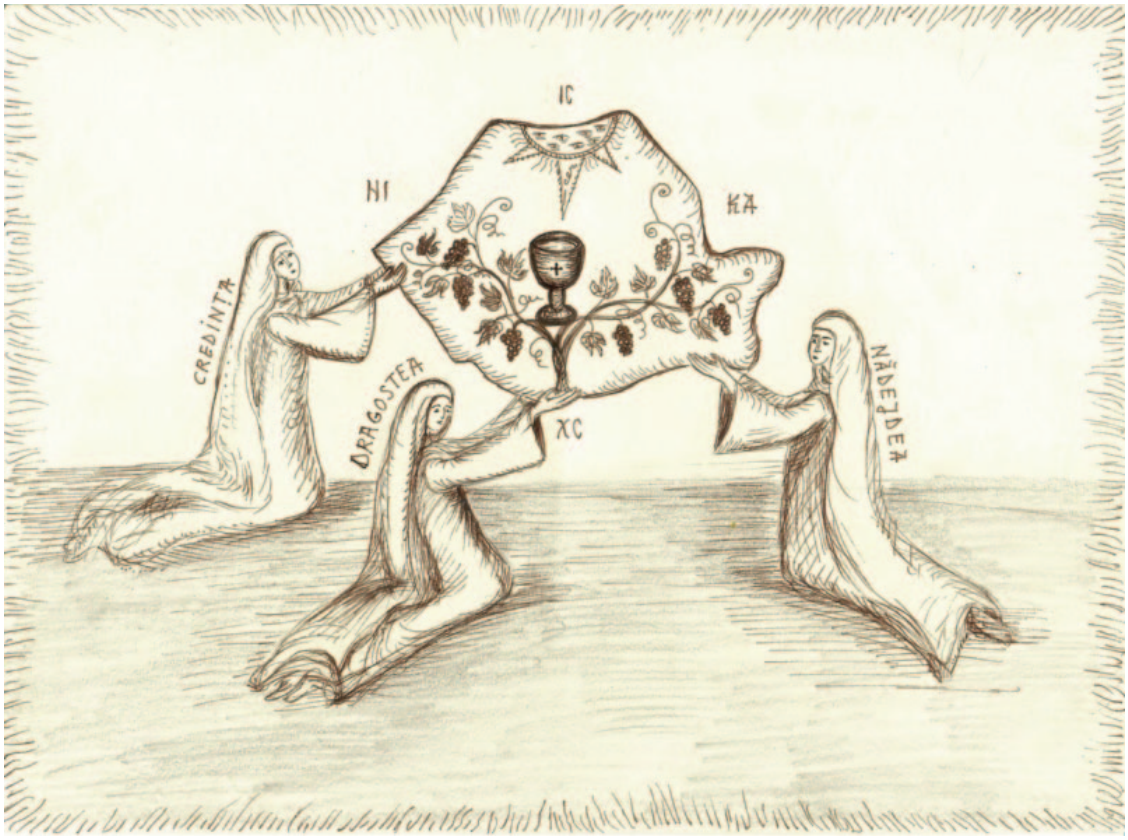
.. O, fii români, nu părăsiţi ţara aceasta! Ea e ţara Mea de azi şi ţara voastră şi am în ea casă şi masă şi scaunul de domnie al slavei Mele, precum este scris să vin şi să judec de pe scaunul slavei neamurile toate, căci cartea cuvântului Meu scris pe vatra voastră e scaunul slavei Mele şi curge din el Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ şi adapă pământul cu slava Sa.

O, fii români, strângeţi-vă acasă, fiilor! Dacă Eu vin la voi în ţară şi-Mi las cuvântul pe masă, voi unde să vă duceţi ca să nu fiţi vinovaţi că vă duceţi de la Domnul?

O, staţi acasă, fiilor! Această ţară va fi să strălucească prin slava Mea din ea curând, curând. O, nu vă pierdeţi răbdarea, nu vă pierdeţi credinţa! Statorniciţi-vă în credinţă, fii români!

6/19 februarie 2017

... Se luptă diavolul cu toate forţele răului

şi dă să stârpească de pe pământ numele de creştin al fiilor lui Dumnezeu, dar va rămâne numele de român şi va răsuna în trâmbiţe cereşti acest nume şi se va face român tot omul care va lua din cuvântul lui Dumnezeu de pe această vatră, vatra neamului român, că mulţi se vor naşte de sus din cuvântul lui Dumnezeu, din cuvântul acesta, căci Iisus Hristos grăieşte româneşte şi S-a făcut român, şi vor avea nume nou cei ce se vor închina Lui în vremea care vine.

20 iulie/2 august 2017

... O, ai mers numai în genunchi, frumoasă ţara Mea, de două ori frumoasă tu, iubito, căci Eu am avut peste tine daruri strălucitoare de pe pământ şi până în cer, de se miră sfinţii când văd ei frumuseţea ta, că mersul în genunchi e umilinţă mare, şi atrage daruri cereşti mântuitoare acolo unde ea este văzută sub crucea ei. Am sunat în tine din şapte trâmbiţe, şi daruri cereşti aşezam peste purtătorii de har din mijlocul tău, şi care se nasc cu soartă aparte în mijlocul unui neam, căci Eu, Domnul, binecuvintez neamul acela, şi împart daruri cereşti în mijlocul lui, iar fiii cei purtători de har sunt sub cruce mereu din pricina celor necredincioşi, şi care stau mari şi trufaşi între oameni şi-i supun sub fărădelegile lor, cu care-şi fac loc între cei sărmani şi supţi de vlagă prin lăcomia mai-marilor de peste ei.

Tu eşti frumoasa Mea cea de sub cruce, ţara Mea cea de azi, iar Eu te cercetez mereu şi-ţi mângâi mersul cel greu sub cei ce te apasă, căci tu semeni cu Mine la suferinţă şi eşti disprețuită de cei ce stăpânesc peste tine, frumoasă ţara Mea.

14/27 mai 2018

... Amin, amin zic vouă, sunt Ilie proorocul şi sunt viu, căci m-am suit viu în văzduh cu car şi cu cai de foc, precum scrie în Scripturi, şi din văzduh grăiesc vouă. Eu n-am murit cu trupul cum mor toţi oamenii. Eu mă port cu carul de foc prin văzduh şi grăiesc în Duhul Sfânt şi vă îndemn pe voi, cei lipiţi de scaunele cârmuirii peste neamul român, şi vă rog să vă uitaţi în jos la popor, că e descumpănirea prea mare peste acest neam.

O, nu puteţi să duceţi voi spre bine această arcă, ţara venirii Domnului cuvânt pe pământ în acest timp. Aplecaţi-vă, dar, şi faceţi pasul în lături, că vede Domnul jalea şi zbuciumul de peste ţară şi vede primejdia spre care se îndreaptă ţara prin cârmuirea lucrată de voi.

O, nu aveţi inima curată, şi e vorba de soarta unui popor întreg şi îndurerat mult din pricina lipsei voastre de milă de el şi de veghe peste el. Voi sunteţi dintre cei ce nu fac voia Domnului pe pământ, iar cei ce nu fac voia Domnului nu pot cârmui un popor.

O, faceţi-vă bine vouă şi neamului român şi faceţi pasul în lături şi cereţi lui Dumnezeu să găsească El cu cale cum să facă mersul înainte al acestui pământ şi neam. Nu vă aminteşte Domnul greşalele voastre, ci voieşte să vă ierte de tot răul aşezat de voi peste voi şi peste ţară, dar vă aşteaptă să vă opriţi să faceţi răul mai mare decât este asupra neamului român, că iată, se face tot mai mic acest neam şi pleacă de teama pentru viaţa lui şi pleacă pribeag românul şi doare la Domnul pribegia lui.

Ridică Domnul sabia Sa. Ea este cuvântul Său peste pământ. Cu cuvântul înnoieşte Domnul totul şi cârmuieşte cu milă şi cu dor. O, fiţi înţelepţi de acum. E prea mult şi prea mare răul care apasă greu pe creştetul şi pe sufletul acestui neam, iar pe pământ este numai desfrânare, şi nu mai este loc curat şi e numai Sodomă şi Gomoră peste tot, şi e bine să se oprească omul de la tot păcatul, ca să se risipească pedeapsa cea pentru păcat.

Mă port cu sfinţii deasupra voastră şi vă aduc de ştire cuvânt proorocesc să vă veniţi în fire şi să daţi loc milei Domnului pentru acest neam atât de ameninţat dinăuntru şi din afară, iar Domnul veghează cu grijă şi cu milă, dar

daţi-I dreptul să aibă grijă, căci voi sunteţi neputincioşi chiar şi pentru voi. Cuvântul Domnului este şi al sfinţilor Săi şi-I stăm în ajutor fără de timp pentru cei ce încă sunt apăsaţi de timp.

Iar Tu, Doamne, ajută neamului român, la care Tu ai venit acum cuvânt peste pământ şi peste popoare şi peste regi, căci Tu eşti Dumnezeul Cel neiubit, dar Care iubeşte şi miluieşte şi aduce înviere cu învierea Sa. Amin.

20 iulie/2 august 2018

... Era într-o cetate zarvă şi apăsare mare peste locuitorii ei şi toţi doreau să iasă adevărul la iveală să-i scoată de sub greu, iar adevărul a lucrat pentru ei după dorinţa lor şi s-a gătit frumos şi a plecat spre cetatea lor. Pe cale însă s-a oprit la un izvor să se răcorească de arşiţa de pe cale şi s-a spălat de-a binelea după lege şi s-a curăţat de cele de pe drum obositoare, dar în urma lui a venit tiptil minciuna, care mergea tot într-acolo în cetatea cu pricina, şi şi-a dat de pe ea hainele ei şi le-a luat pe ale adevărului şi a plecat grăbită spre cetate ca să-şi păstreze biruinţa până la capăt peste cei din cetate, ca să dăinuiască ea pe mai departe. O, când adevărul a dat să-şi ia pe el hainele şi să plece pe cale mai departe, a văzut în faţă hainele minciunii în locul hainelor lui şi s-a prins de şiretenia lucrată de minciună, dar n-a luat pe el hainele minciunii şi a plecat pe cale gol.

Cei din cetate, văzând minciuna că vine, câţiva din cei care o cunoşteau au strigat: *„Oameni buni, nu vă lăsaţi înşelaţi! Nu este adevărul! Ea este minciuna, nu vă încântaţi, chiar dacă este îmbrăcată în hainele adevărului! Noi am chemat adevărul să vină. Mai aşteptaţi, mai răbdaţi ca să vină adevărul, căci el va veni negreşit, din urmă va veni!”*. O, şi când să se uite să vină adevărul se vedea de departe că vine cineva, şi au strigat cei drepţi ai cetăţii: *„Vine, fraţilor, vine adevărul şi vine gol-goluţ! El este, şi n-a voit să îmbrace el hainele minciunii aşa cum a făcut minciuna de i-a furat hainele lui. Vine adevărul, vine gol, iată-l, se apropie şi vine!”*.

O, neam român, numai adevărul, numai el vine să te ajute sub greu, sub asupritorii tăi ca să te elibereze de sub ei, de sub oamenii minciunii care n-au adevărul pe buze. O, îţi trebuie veghetori, scumpă ţara Mea de azi, iar tu să-i asculţi, să asculţi adevărul, care iată-l cum vine, şi vine ca să nu rămâi tu constrâns de duhul minciunii.

8/21 septembrie 2018

... Am de bătut în ziua aceasta la uşa împăraţilor pământului şi a neamurilor de pe el, şi le spun lor ceea ce am să le spun.

Sunt Cel ce a făcut cerul şi pământul şi omul, o, împăraţi după rang! Sculaţi-vă şi deschideţi Celui ce stăpâneşte peste voi şi peste pământ şi Care-Şi are scaunul în văzduh, în cer, cu cete de heruvimi şi de serafimi înconjurat, Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, şi mulţi dintre aceştia nu ştiu, nu pot, nu vor să ţină seama că Eu, Domnul, sunt Cel mare peste toţi dumnezeii, peste cei care nu pot face ca Mine, Care câte am voit am făcut în cer şi pe pământ, pe mări şi în adâncuri, singurul Care face minuni, şi cine poate ajunge ştiinţa Mea?

Orice om care pleacă de pe pământ stă faţă în faţă cu Mine pentru viaţa lui de aici, şi pentru ceea ce va să fie cu el pentru vecii, şi vai de cei ce se încred în cei puternici între fiii oamenilor, şi care nu pot mântui şi cărora le iese duhul şi se întorc în pământ şi pier cu ei toate gândurile lor!

O, împăraţi ai pământului, Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu peste pământ, dar nu oricărui neam Îmi arăt Eu judecăţile Mele. Apropiaţi-vă ca să ascultaţi din gura Mea! Nu trebuie să veniţi până la acest munte, ci doar ascultaţi de la Mine apropiindu-vă cu credinţă de ceea ce vă grăiesc, aşa cum poporul Israel lua pe Domnul de la Moise, care urca muntele sfânt şi lua de la Domnul cuvântul cu care păstorea.

Vin Păstor peste voi, şi vin umil, căci aşa

este Dumnezeu, şi nu se poate să fie altfel Domnul. Vin Păstor, şi am toiagul blândeţii şi al duioşiei ca să port spre păşunea Mea pe cei păstoriţi. Mă aplec din cer şi până pe pământ la voi, şi vin cu norii precum este scris, că am lăsat făgăduinţa Mea prin soli cereşti rostită şi au spus ei în ziua înălţării Mele la Tatăl Meu după patruzeci de zile de la învierea Mea, au spus solii Mei la cei ce priveau suirea Mea la cer, şi aşa au spus: *«Acest Iisus tot aşa va şi veni, precum L-aţi văzut suind la cer!»*.

O, împăraţi ai pământului, voi sunteţi slăbiţi prin păcate şi nu puteţi voi cârmui oamenii, decât tot spre păcat, căci păcătos pe păcătos nu-l poate călăuzi, nu se pot ocroti unul pe altul, căci oamenii sunt oameni şi atât, şi de aceea le trebuie lor un Dumnezeu peste ei, o, şi numai Unul este Dumnezeu, şi numai pe El nu-L caută cu deadinsul omul atunci când caută să aibă un Dumnezeu peste el.

O, împăraţi ai pământului, ce face un împărat? El este cel ce trebuie mai întâi să aibă grijă de popor, nu de el însuşi mai întâi, şi trebuie împăratul să dea viaţă şi biruinţă norodului său în vremi de încercări ale vieţii. Când un împărat se depărtează de legea lui Dumnezeu el cade apoi biruit fără de veste, dar când el are grijă de el şi de sufletul norodului său el este ocrotit şi merge în fruntea poporului său mulţumind lui Dumnezeu pentru el şi pentru popor.

Când un popor se depărtează de Domnul şi de legile vieţii, atunci poporul acela cade rob sub conducători răi ca şi el, rătăciţi şi rătăcitori cu toţii, dar dacă poporul se ridică spre Domnul cu căinţă şi-şi repară mersul, o, vine mila Domnului, vine pentru iertare, pentru căinţă şi ridicare din robia rătăcitoare de viaţă.

O, împăraţi ai pământului credincioşi şi necredincioşi Domnului şi norodului, o, desfaceţi-vă urechile ca să auziţi pe Dumnezeu! O, până când vă este teamă unii de alţii, unii de la alţii? Iată de ce vă tot faceţi arme primejdioase cu care vă ameninţaţi unii pe alţii, când nu v-a spus Dumnezeu să faceţi aceasta. Ba, din contra, este scris cuvânt proorocesc, care spune: *„Cel ce scoate sabia va pieri de sabie”* şi *„Cel ce ameninţă, să fie anatema”*, iar aceste ameninţări trebuie să piară, şi nu să piară cei care le rostesc.

O, până când, până când vă veţi mai teme unii de alţii? Au nu ştiţi că toate câte vin, de la Domnul sunt slobozite să vină, după viaţa fiecăruia? Aşadar, îndreptaţi paşii voştri şi lucrarea voastră ca să Se apropie Domnul cu ocrotirea Sa, că numai Eu, Domnul, o, numai Eu vă pot ocroti pe voi şi norodul vostru, dar nu voi.

O, împăraţi ai neamurilor de pe pământ, nu mai căutaţi scaune de împărat dacă nu sunteţi în stare să vă puneţi viaţa pentru popor. Oricât v-aţi crede de mari, nu uitaţi că mare este cel ce se poate lăsa răstignit pentru norodul său, aşa cum Mi-am pus Eu viaţa pe cruce pentru neam. Nu uitaţi că dând de peste voi lucrarea poruncilor vieţii voi nu veţi putea scăpa de ele, şi oricât veţi da să lepădaţi cuvântul Meu de peste voi nu veţi putea scăpa de el, căci aşa este scris.

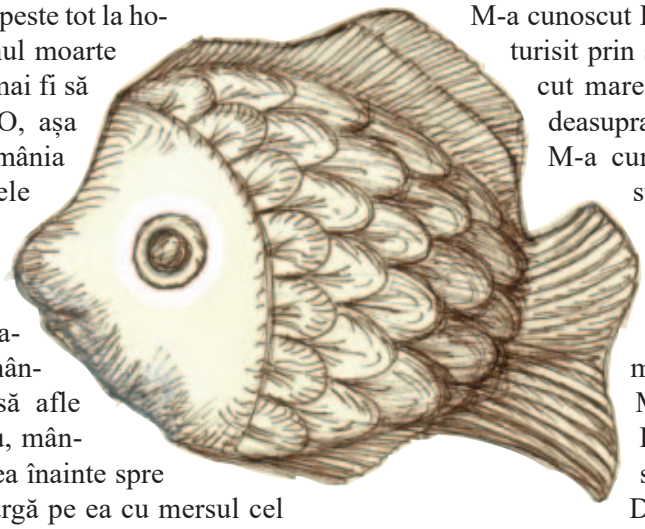
Grăiesc vouă pe limba română, o, şi cât aş vrea tot aşa să şi citiţi cuvântul Meu. Ţara română e darul Tatălui Dumnezeu dat Mie la naşterea Mea pe pământ acum două mii de ani ca s-o am pe ea ţara venirii Mele cu sfinţii în cuvânt pe pământ, şi de pe vatra ei să grăiesc popoarelor şi limbilor şi împăraţilor precum este scris, iar ei să ia de la Domnul, că munte înalt este tărâmul de pe care grăieşte Domnul la sfârşit de timp ca să se adune sub cuvântul învăţăturii Sale noroade însetate şi nemângâiate şi nedezlegate şi vor merge spre Domnul cu mântuirea pe cale. Aşadar, de pe munte de taină sfântă vă chem şi vă aduc cuvântul cel plin de alin: pace vouă, o, pace vouă! Şi aşa să fie, precum Eu vă vestesc acum din mijlocul slavei îngerilor Mei.

... Grăiesc cu râu de cuvânt, și am izvorul în țara venirii Mele, peștoaica Mea, peștoaică rămasă fără de aripioare din pricina celor ce au pizmuit frumusețea ei și au rupt din ea din

patru părți ca dintr-o prescură, dar ea a rămas peștoaica Mea iubită, și iată, Mi-am făcut cetate de scaun pe vatra ei, a strămoșilor ei cei de acum două mii de ani, și merg cuvânt spre neamurile pământului ca să le spun lor: Pace vouă!

... O, pace vouă, împărați ai pământului! Umiliți-vă înaintea Domnului, Care vă grăiește vouă! Cu umilință căutați să aveți pace și să alungați teama, că este scris în Scripturi că vine o vreme să se prefacă armele de război în fiare de plug și să nu mai sufle popor peste popor amenințare și moarte și sfârșit. O, dacă Eu, Domnul, n-aș veghea clipă de clipă cu toate puterile și cetele cerești peste tot la hotare, ar fi să facă omul moarte și iar moarte și n-ar mai fi să se lucreze altceva. O, așa veghez, și am pe România țară a întoarcerii Mele pe pământ cuvânt după două mii de ani de la nașterea Mea pe pământ, iar acum dau să vin cu mântuire mare, numai să afle popoarele darul Meu, mântuirea lor și calea Mea înainte spre ele pentru ca să meargă pe ea cu mersul cel sfânt, cel așteptat de Dumnezeu peste popoare.

8/21 noiembrie 2018

... Am venit după om aici, în locul din care l-am zidit la început şi l-am numit român încă de pe atunci, o, şi este slab în credinţă acest neam român când aude ce taină are păstrată Dumnezeu pentru pământul român. Eu, fiilor, de aceea am mărturisit prin acest izvor de proorocie şi am spus că tot omul care se va îmbrăca în cămaşă de creştin se va numi român. Toţi oamenii de pe pământ sunt români, căci toţi vin din Adam, omul cel zidit din pământ român. Iar dacă am venit din cer acum două mii de ani şi am luat trup de om ca să răscumpăr omul, şi dacă toţi sunt din Adam după trup, iată, şi Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, şi Eu sunt român, căci am luat din om trup de om, şi toţi oamenii sunt români, chiar dacă nu şi-au ales ei fii ai lui Dumnezeu să fie şi să se dovedească aşa, şi nu fii ai neascultării, care se despart de Domnul pentru plăcerile lor şi pentru alt nume pe pământ, căci oamenii şi-au ales ţări şi şi-au pus nume peste ei după numele ţării în care stau, dar după trup ei sunt români toţi, că de aici începe omul, chiar dacă el nu poate să ştie şi să cunoască taina aceasta aşa cum toată firea cunoaşte pe Dumnezeu şi taina Lui, căci M-a cunoscut Iordanul şi M-a mărturisit prin semn, şi M-a cunoscut marea când mergeam pe deasupra apei ca pe uscat, şi M-a cunoscut soarele de a stat întunecat de jalea Mea de pe cruce, şi M-a cunoscut pământul şi s-a clătinat, s-au clătinat temeliile lui de durerea Mea de pe Golgota. Dar omul stă băţos ca să nu se aplece lui Dumnezeu, o, şi n-am ce să le fac celor băţoşi şi necredincioşi, şi se aleg singuri la dreapta şi la stânga, prin cuvântul Meu cel rostit după faptele cele plăcute lui Dumnezeu, şi după cele neplăcute, şi se aleg ei la dreapta şi la stânga.

Taina pe care azi am pus-o Eu desluşită în cartea Mea cea de azi, o, e mare în cer această taină. Sunt mari românii din cer, şi toţi sfinţii cerului sunt români, sunt ai Raiului, ai ţării mângâierilor de sus, iar cei ce n-au iubit şi nu iubesc pe Domnul pe pământ, o, ai cui sunt şi ale cui fapte le urmează despărţiţi de Dumnezeu?

6/19 ianuarie 2019

... O, popor român, fă cruce, fiule, fă

cruce mereu şi mult. Fă cruce pe trupul tău, pe inima ta, pe mintea ta, pe toate lucrările tale fă cruce! Fă cruce când te scoli dimineaţa ca să fii păzit de ea toată ziua, şi fă cruce seara când mergi spre odihnă ca să te scoli sub ocrotirea ei iarăşi. Fă cruce când ieşi pe drum, când intri înapoi în casa ta, când mergi pe apă sau pe sus, fă cruce, fiu român. Nu te cunoaşte Domnul crucii dacă nu mărturiseşti crucea şi puterea ei şi lucrarea ei.

27 ianuarie/9 februarie 2020

... O, iată ce poveţe sfinte vă dau încă: Nu vindeţi şi nu cumpăraţi duminica, fiilor, căci este ziua Domnului, e ziua învierii, fii români!

Faceţi-vă cărare pe cale cu stropitoarea cu aghiazmă!

Faceţi cruce peste toate şi peste voi, peste apă, peste hrană, peste tot lucrul vostru, peste calea pe care umblaţi!

O, faceţi rugăciune spre Dumnezeu în culcare şi în sculare, când staţi la masă, când mergeţi la lucru, căci David, unsul Meu, era împărat cu atâtea griji purtate în toate zilele domniei lui peste ţara lui, dar totdeauna avea timp destul să-I vorbească lui Dumnezeu la bine şi la greu, să aducă înaintea Mea pe toate ale lui dureri şi bucurii, să se culce şi să se scoale cu Dumnezeu, să-L slăvească pe Domnul cu inima şi cu glasul în toată vremea, o, şi iată dragostea şi trăirea cu Dumnezeu în toate şi tot timpul! O, cum să-l părăsească Dumnezeu pe un aşa om iubitor, şi cum ar putea să stea fără Dumnezeu un aşa suflet îndumnezeit?

O, nu părăsiţi ţara asta binecuvântată mult, fii români! Nu căutaţi cald să vă fie şi atât, căci pentru credinţă trebuie stăruinţă şi răbdare şi statornicie, şi toate prin iubire. O, nu fiţi păsări călătoare care se duc departe de teama frigului, că multe din păsările sunt pildă de statornicie şi rămân acasă şi îndură frigul şi gerul, iar dintre ele cad muceniţe prin răbdare, dar rămân acasă şi caută pe la creştini care le pun hrană prin copăcei şi apă călduţă când e prea ger, şi iată pildă pentru cei care iubesc şi rabdă statornici pentru Dumnezeu şi lângă Dumnezeu, nu prin străini departe, căci păsările călătoare nu se mai întorc, ci se întorc puii lor primăvara, aşa cum a fost şi cu poporul Israel când s-a întors din ţară străină, căci s-au întors puii lor, iar ei s-au îndărătnicit şi nu s-au mai întors.

24 februarie/8 martie 2020

... O, fiilor creştini de peste tot ai bisericii ortodoxe, staţi în arborele cel sfânt al bisericii Mele aşezate prin apostoli şi prin sfinţi, şi udat la rădăcină mereu prin mărturisitorii sfinţi şi hrăniţi cu legi sfinte şi ţinuţi pe stâlpii tari ai harului de sus. Şi apoi unitatea aceasta s-a clătinat, că mulţi slujitori şi-au luat obiceiurile lor şi s-au tras cu ele spre margini şi şi-au făcut propriile grupuri, şi apoi grupuri din grupuri cum a voit fiecare, şi n-au mai ţinut dreptarul cel de la început rămas de la sfinţii cei plini de har, şi care au căzut jertfă pentru credinţa cea din părinţi. Dar iată, Eu, Domnul, vin şi strig să se facă aducere-aminte de cele dintru început şi să se repare ascultarea bisericii ortodoxe de peste tot pe unde ea vieţuieşte pe pământ, iar începutul a tot binele este iertarea cea de la Dumnezeu, pentru care trebuie căinţă şi îndreptare şi ascultare apoi şi semnul sfintei cruci, care depărtează orice putere vrăjmaşă, orice primejdie rea.

O, cum să mănânce creştinul carne şi bucate unse în vremea postului mare în ţară orto-

doxă cu numele credinţei ei? O, nu pot fi ortodocşi oricum ortodocşii, decât dacă păzesc poruncile Mele şi rânduielile bisericeşti, iar Eu, Domnul, ţin încă pământul pentru aceste ţări care au ortodoxia de credinţă a lor.

O, fii români, faceţi cruce, faceţi semnul sfintei cruci peste bani ca să fiţi păziţi cu semnul sfintei cruci, căci banul este idolul vremurilor, cel la care toţi se închină, iar acest idol este vătămător sufletelor şi credinţei sfinte şi sănătăţii inimii şi a credinţei şi a trupului, fiilor. O, nu vă încântaţi cu banul. Fugiţi de această cursă vătămătoare şi mulţumiţi-vă cu sărăcia şi cu puţinul din toate ca să puteţi fi creştini, o, fiilor români, căci viaţa voastră e mai de preţ decât orice bogăţii şi bucurii.

Toţi creştinii bisericii ortodoxe să înceapă cu sârguinţă mare să fie vrednici de sfânta împărtăşanie dacă o iau, şi de toate cele sfinte ale bisericii. Toţi să iubească petrecerea cu Dumnezeu, rugăciunea şi cântarea inimilor sfinte, smerenia şi blândeţea inimii, iertarea, şi toate prin iubire şi pentru iubire.

Iată ce vă spun: Sunt în România creştini care ţin la locul lor din calendar serbările sfinţilor aşa cum se ţin ele în celelalte ţări ortodoxe în Rusia, în Moldova, în Muntele Atos, în Ierusalim. Şi nu de altceva spun aceasta, cât dau să spun că atunci când vin de drept zilele de sărbătoare de sfinţi, toţi creştinii care s-au dat pe nou după clătinarea serbărilor sfinţilor bisericii, fac aceştia lucrări care nu se fac în zile de sfinţi sărbătoriţi prin biserică, şi creştinii spală, prăşesc, îşi cos haine, cosesc, zidesc, iar aceste lucrări nu se fac în zile de ţinere cu sărbătoare, şi de aceea Mă aplec Eu, Domnul, şi plâng cu cei din cer şi învăţ de sus biserica Mea şi aştept ascultare de la creştini, şi-i rog pe fiecare în parte să facă în aşa fel să socotească bine ca bunicii lor zilele de sfinţi şi să-i cheme cu rugăciune şi cu cinstire pentru ei, căci vai celor ce nu au sfinţii în ajutor şi în veghe pentru ei pe pământ!

O, nu se coase, nu se spală rufe, nu se sapă, nu se taie lemne, nu se zidesc case, nu se fac lucrări pământeşti în zile de priveghere ale sfinţilor cei ocrotitori, ale sfinţilor bisericii, fiilor, o, şi mai ales în zi de duminică, ziua învierii Domnului.

Iar vouă, celor ce păstoriţi în numele Meu turma ortodoxiei, vă dau povaţă şi vă învăţ cu iubire şi cu milă, nu vă uniţi cu cei ce strică aşezămintele bisericii sfinţilor, căci cei de mai înaintea voastră nu ţineau la rang şi la scaun, ci ţineau la turma şi la orânduiala cea din părinţii lucrători cu Duhul Sfânt peste turmă, căci ei urmau viaţa cea sfântă. O, iubiţi pe Dumnezeu şi biserica Sa! Rugaţi-vă cu lacrimi pentru viaţa turmei, şi în duhul căinţei cereţi Domnului iertare vouă şi turmei întregi, şi fiţi treji şi sfinţi în vreme de ispite şi fiţi biruitori prin cruce şi prin păzirea poruncilor. De Mă iubiţi, păziţi poruncile Mele ca să vină Duhul Sfânt şi să facă mângâiere peste tot şi peste toate, căci L-am promis să vină şi să înveţe de la Dumnezeu şi să cârmuiască El.

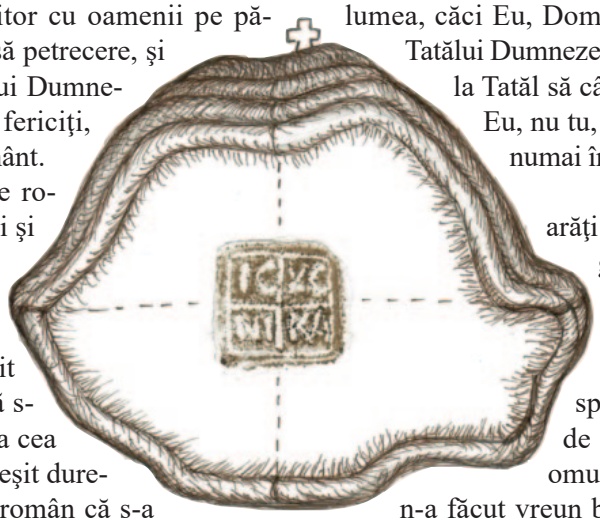
9/22 martie 2020

... Mai este acum să vă spun: O, nu căutaţi să aveţi bani şi să-i ţineţi strânşi şi ai voştri, fii români. Puneţi totul pe masă în vreme de strâmtorare şi nu luaţi de la străini, căci străinii vă iau libertatea şi cuvântul şi cârma de peste voi. O, are ţara datorii, căci s-a îndatorat ca să vă dea şi să nu fiţi lipsiţi. Trebuie plătite datoriile. Aplecaţi-vă cu milă şi strângeţi la un loc toţi cei care aveţi pungi şi plătiţi datoriile ţării şi scăpaţi-vă de stăpâni străini.

Veniţi acasă la voi, dacă v-aţi despărţit în depărtate ţări, fii români! Chiar dacă ar fi să mâncaţi ceapă cu mămăligă aşa cum mâncau strămoşii şi erau sănătoşi şi sfinţi, dar ei nu părăseau moşia părintească, ţara şi poporul. Munciţi aici ca să aveţi hrană şi haină. Nu vă băgaţi slugă la străini, că e păcat, e ruşinos să ajungeţi robi pentru un ban mai mult, blestemat şi acela cu multul, căci banul a stricat tot, iar cei ce-l au

cu multul, cu grămada pe nedrept, vor să supună popoarele toate şi sufletele din ele şi să-L alunge pe Dumnezeu de pe pământ şi să fie ei dumnezei mari şi tari, bieţii de ei. O, şi ce de râs vor ajunge aceşti vrăjmaşi ai crucii, căci Eu, Domnul, nu voi întârzia să-i răstorn şi să le zădărnicesc planurile lor păgâne.

Iar voi, preoţi, învăţători, doctori, şi voi, oameni buni ai neamului român, sculaţi poporul la iubire de Dumnezeu, la bucuria şi veselia sfântă de odinioară, la lucrul pe ogoare cântând, la duhul mulţumirii, căci sărăcia şi puţinul din toate, acestea aduc hărnicia şi aduc frumuseţea omului, cumpătarea cea sfântă, cântarea, pacea, şi pe Dumnezeu locuitor cu oamenii pe pământ, cea mai frumoasă petrecere, şi pe care o cunosc fiii lui Dumnezeu şi stau ei întru ea fericiţi, copii ai cerului pe pământ.

... Să iasă dintre români păcatele Sodomei şi ale Gomorei şi păziţi-vă ţara de păcat, fii români, că la păcat trage moartea, o, şi a greşit dureros ţara română că s-a băgat în amestecătura cea fără Dumnezeu, şi a greşit dureros biserica neamului român că s-a lăsat şi ea atrasă de amestecătura cea fără Dumnezeu şi cu nume de biserică, dar Eu, Domnul, îi şterg acum vina, căci Eu o iubesc cu mare iubire, ca pe o nădejde a Mea o iubesc şi o rog pentru iubire de Dumnezeu peste ea.

... Voi, fii români, împliniţi poruncile vieţii şi ale Scripturii! Nu vindeţi şi nu cumpăraţi duminica. Mir şi aghiazmă să vă puneţi pe frunte şi pe tălpile picioarelor care vă poartă prin locuri pline de păcate, iar crucea să vă fie pecete, semn ceresc peste voi şi apărare în faţa lui antichrist, pe care crucea îl sperie de tot şi îl ucide şi îl va birui de tot.

... Ştiu oamenii, ştiu mulţi, ştiu Scripturile mai mult decât tine, nu numai tu le ştii, şi-ţi ştiu oamenii lucrarea şi te dai de gol singur, omule antichrist, când tu dai să pui stăpânire peste pământ şi peste tot şi umbli neliniştit să-ţi aşezi semnul peste oameni, ba şi peste ai Mei de sub crucea Mea, dar pune-l peste ai tăi dacă te tot munceşti atât, că Eu nu te las peste moştenirea Mea, şi este scris că voi veni cu sfinţii şi voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu multul Meu cuvânt voi nimici lucrarea ta şi pe slujitorii tăi, şi ce să-ţi fac altceva dacă aşa este scris să fac, dacă tu te lupţi împotriva Mea?

O, nu te mai da binefăcător, şi trage-te în vizuinele tale şi nu te mai minţi că vei conduce lumea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Dumnezeu, Eu sunt Cel ce am de la Tatăl să cârmuiesc peste pământ, Eu, nu tu, iar tu n-ai ruşine, că ai numai îngâmfare în aluatul tău. O, eşti de plâns. Te arăţi că eşti bun, dar tu prigoneşti pe Dumnezeu şi dai să pui legea desfrâului peste popoare şi să le prigoneşti aşa spre iadul tău cel negru de păcate, căci tu urăşti omul. O, nici un prigonitor n-a făcut vreun bine. Nici un antichrist nu ştie decât răul să-l facă şi să-l împrăştie peste pământ şi peste oameni.

Te voi orbi ca pe Faraon şi ca pe neamul lui când am scos din Egipt pe Israel, şi te voi face să orbecăi în întunericul tău, căci pun mâna pe bici ca să Mă cunoşti, ca să vezi ce mare este Dumnezeu şi ce slăvit, şi că biserica Mea este mireasa Mea şi n-ai dreptul să calci peste moştenirea Mea. Du-te! Du-te şi te ascunde în cotloanele tale şi ia-ţi de pe pământ lucrarea ta ascunsă, căci Scripturile te dau de gol chiar dacă te-ai încumetat să schimbi în ele scrisul lor cel de la început! O, nu, căci sunt Scripturi neschimbate pe pământ, iar ţie îţi ajunge vremea

cât ai stricat, şi acum du-te, căci scris este că Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl te va nimici pe tine cu suflarea gurii Sale, cu cuvântul Său!

... Să meargă poporul să strângă şi să mănânce pe cele făcute de Dumnezeu, hrană sănătoasă şi de tot felul şi soiul, şi să-şi lucreze şi pământul ca odinioară strămoşii, care sunt acum locuitorii cerului şi rugători pentru poporul rămas pe pământ. Creşte hrană de soi pe pământ, cresc urzici şi bureţi de tot soiul, verdeaţă de soi, seminţe fel de fel, poame dulci şi hrănitoare şi sănătoase foarte, şi aşa să se hrănească cei iubitori de Dumnezeu, nu cu bogăţie de hrană cum fac păgânii cei fără Dumnezeu pe pământ.

Şi încă vă mai spun vouă, celor ce staţi la cârma neamului român: Dacă un rege, dacă un slujitor de ţară stă pe scaunele ţării şi dacă el nu grăieşte cu Dumnezeu pentru toate ale lui şi ale poporului, poate el de capul lui şi al altora, al străinilor, poate aşa să cârmuiască el poporul? O, David era rege şi Îmi vorbea ziua şi noaptea şi postea şi se ruga şi se pocăia pentru păcatele lui şi pentru ale poporului lui şi pentru slava lui Dumnezeu cu el, şi aşa trebuie să fie cel ce vrea să stea cârmuitor peste un popor.

16/29 martie 2020

... Voi, români, ascultaţi glasul Domnului de peste voi! Fiţi cu ochii în şapte, nu în patru. Ba chiar în opt fiţi cu ochii, adică: în sus, în jos, în dreapta, în stânga, în faţă, în spate, înăuntrul vostru, dar şi în Scripturi, fiilor români, şi staţi cu degetul pe rândurile Scripturii vremii de azi, căci omul antichrist se tot frământă cum să vă prindă să vă aşeze sub sceptrul lui ca pe dobitoace, şi apoi să vină peste voi mânia lui Dumnezeu ca peste cei despărţiţi de Dumnezeu, peste care va veni bubă rea prin înger, precum este scris în Scripturi despre cei ce primesc pe fruntea lor, pe mâna lor pecetea despărţirii de Dumnezeu, semnul lui antichrist.

O, fiu român, lasă-te sub povaţa Mea, că te-a prins din părţi lucrarea lui antichrist şi n-are cine să-ţi spună că bate la uşa ta primejdia. Eu am spus celor ce vor scăparea şi mântuirea de sub greu, le-am spus lor din vreme: *«Ieşiţi din lume, poporul Meu!»*. O, puţini, prea puţini ascultă ceea ce strig Eu. O, cum să ieşi, cum să mai ieşi tu din lume când porţi lumea în buzunarul tău, în casa ta, unde ai icoane de închinare, iar tu stai tot timpul cu ochii în lume şi în minciuna cu care te mânuie cum vrea el omul vrăjmaş lui Dumnezeu? O, cum de poţi tu cu mirosul cel greu din lume? O, numai a păcat miroase în lume, iar tu te uiţi şi iei de la gura celor ce iubesc păcatul şi-ţi vorbesc ţie prin fereastra lumii şi sunt plătiţi pentru împrăştierea minciunii peste tot.

11/24 mai 2020

... O, duhule potrivnic, ajunge! Auzi tu? Ajunge, dă-te în lături! Lasă-Mi făptura voia Mea să fie, că nu tu ai zidit omul! Du-te învârtindu-te şi ia-ţi acum plata pentru pornirea ta dușmană de a-L şterge pe Dumnezeu din inima şi din mintea omului creştin! Se strânge sul lucrarea înşelătoriilor tale. Ai adus omul la cădere grea, dar M-am sculat Eu, Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Cel ce a făcut cerul şi pământul şi omul, soarele şi luna, măreţiile toate şi toate locaşurile dintre cer şi pământ, căci în casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri şi nu ştii tu tainele lui Dumnezeu şi bâjbâi şi bolboroseşti pe limba ta numai prostii ca să-i ştii proşti pe mulţi care ar da să te creadă, dar nu, că Dumnezeu a făcut cerul şi pământul şi ţine sub stăpânirea Sa taina facerii, iar tu te bagi şi vorbeşti din burtă şi spui că mai sunt pământuri şi neamuri de oameni şi vor veni şi aceştia pe pământ. O, de unde ai luat ca să vorbeşti aşa, decât din duhul întunericului tău ca să înşeli dacă ar fi cu putinţă chiar şi pe cei ce sunt creştini cunoscători de tainele lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ?

Amin, amin grăiesc vouă, purtători de satana, că au fost cezari, au fost împăraţi păgâni, faraoni ai lumii, setoşi de sânge şi de mărire şi

de putere peste pământ, a fost duhul rău în toţi păgânii care s-au aşezat să stea mari peste Dumnezeu şi peste oameni, iar acum sunteţi voi, cei ce daţi să vă atingeţi de popoarele şi ţările ortodoxe, şi voi sunteţi duşmanii Mei cei de azi şi ai celor botezaţi cu numele Meu peste ei, şi iată, daţi să izbiţi în aceste ţări, cu biserica Mea în ele slujind lui Dumnezeu, ca să le fie bine lor cu Dumnezeu peste ele ocrotitor, nu cu oameni care se vor mari peste oameni şi atât.

Vă vestesc că veţi păţi ca şi cei de acum două mii de ani după ce s-a împlinit învierea Mea, la care ei nu se mai aşteptau, o, şi tot aşa va fi şi acum.

Vă spun vouă, potrivnici lui Dumnezeu, că Eu sunt mai înainte de a fi zidite cerul şi pământul, şi iar vă spun vouă: lăsaţi Domnului ce este al Domnului, iar voi luaţi-vă partea şi trageţi-vă în lături, căci ţările creştin-ortodoxe sunt moştenirea Mea şi am în ele lucrătoare sfânta şi dumnezeiasca Liturghie, aşezată de Mine acum două mii de ani prin ucenicii Mei, şi prin care sunt cu ai Mei până la sfârşitul timpului, iar ţările păgâne care lovesc în Dumnezeu şi în voia lui Dumnezeu şi în fiii neamului creştinesc nu pot fi surori cu ţările creştine, care sunt sub pecetea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh şi sub semnul sfintei cruci.

Voi, popoarelor de pe pământ, ascultaţi: Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl. Hristosul Cel înviat sunt. Grăiesc vouă pe limba neamului român şi vă chem aproape de dragostea Mea şi de izvorul ei, care se face cuvânt de dor în mijlocul pământului român. Nu vă întrebaţi de ce aici. Vă voi grăi Eu, Domnul, despre această taină mare şi vă veţi mângâia pe vreme de lumină mare, că vine lumina. Auziţi voi ce spun?

Să vină şi să fie lumină! Auziţi ce spune Domnul? Eu sunt Cel ce vă poruncesc din cer să auziţi!

12/25 decembrie 2020

... Şi avem azi în amintire datinile creştineşti, datini sfinte şi cu mare taină pentru ele, măi fiilor, căci în ziua aceasta, ziua întâi a lunii întâi din an, după naşterea Mea pe pământ, strămoşii creştini ai acestui neam de azi mergeau cu urări şi cu binecuvântări din casă în casă şi sărbătoreau unirea plugarilor, munca pentru pâine şi pentru pregătirea pâinii. O, şi cum aceasta? Iată, se strângeau cete de copii, cete de tineri, de bătrâni şi luau pluguşorul şi plecau ca la arat pe la case şi vesteau urări şi se alungau cu ele duhurile rele, iar casa care nu primea pe cei purtători de urări nu era tot atât de păzită de relele de peste an.

Se mergea la miezul nopţii când se deschid cerurile şi se rosteau urări binefăcătoare şi se spunea: *Primiţi cu pluguşorul?* A doua zi iarăşi cete-cete dis-de-dimineaţă şi se mergea pe la case cu semănatul cu bob de grâu şi se umpleau casele de boabe de semănat, purtate în trăistuţe pe cale.

O, era frumos, era sfânt acest obicei creştinesc, şi amintea el de naşterea unui popor, de alegerea unui loc curat de arat şi semănat, după cum sunt cuvintele pluguşorului pline de tâlc, căci propovăduirea cea pentru Dumnezeu e ca şi pluguşorul care lucrează pământul pentru semănat, o, şi mergeau creştinii cu fluieraş, cu tobă, cu clopoţei, cu tălăngi, cu instrumentul cel care scoate sunete ca mugetul boilor, şi totul era minunat, şi au rămas până azi din aceste obiceiuri sfinte, iar în biserici se rosteau molitvele sfântului Vasile, şi care certau pe duhul rău şi ocroteau pe creştini de uneltirile diavoleşti, o, şi erau oamenii cu Dumnezeu pe pământ, şi Dumnezeu era cu oamenii mai mult, mai mult, şi Îşi semăna cuvântul peste ei şi erau oamenii mai cuminţi, mai buni, mai sfinţi, mai cu dor de cer.

După ce treceau sărbătorile şi urările, începeau creştinii munca pentru pâine şi era pe acest meleag ţara pâinii, ţara tainelor lui Dumnezeu, şi iată şi acum, la sfârşit de timp, este ţara pâinii aici, că este cuvântul Meu în ea spre hrană, căci Eu sunt Pâinea Care Se coboară din

cer spre hrana bisericii Mele, precum este scris.

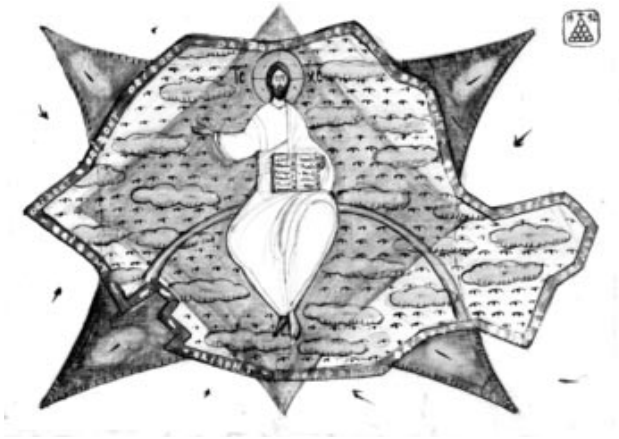
Eram în mijlocul unui norod din cetăţi diferite şi le-am spus pilda semănătorului şi că o parte din sămânţă a căzut lângă drum şi a fost călcată cu picioarele sau mâncată de păsări, iar alta a căzut pe stâncă şi, răsărind, s-a uscat de lipsa umezelii, şi alta a căzut în spini şi spinii au înăbuşit-o, dar o altă parte din ea a căzut pe pământ bun şi a crescut rod însutit. O, este vorba de cuvântul lui Dumnezeu această sămânţă, dar diavolul stă la pândă lângă cei ce aud şi le ia cuvântul ca nu cumva crezându-l să fie mântuiţi. Sămânţa de pe stâncă nu prinde rădăcini, şi cei ce o primesc cu bucurie cad apoi în ispite. Sămânţa căzută între spini nu prinde rădăcină din pricina grijilor şi avuţiilor şi a plăcerilor vieţii şi nu ajunge ea la coacere. Dar sămânţa căzută pe pământ bun e cea căzută în omul cu inima curată şi rodeşte în răbdare, şi celui ce are i se va da, dar celui ce nu are i se va lua şi ce i se pare că are, precum este scris despre pilda semănătorului.

Şi iată taină mare, că a fost ales pentru semănat pământul cel de azi al neamului român şi a făcut rod, şi este scris în istoria acestui neam urarea pluguşorului, care arată prin cuvinte că a fost semănată sămânţa lui Dumnezeu în pământ bun.

Şi a fost în vremea zidirii bisericii Mele un împărat ivit de departe, din sămânţa acestui neam trăgându-se el, o, şi a fost el de Dumnezeu rânduit să vină să aleagă acest meleag ca să vin Eu, Domnul, cu semănatul şi cu semănători să semănăm sămânţă ca să iasă grâu bun, popor creştin să fie acest neam. Se spune în povestea pluguşorului rostit pe la case că acest împărat şi-a luat calul şi s-a ridicat în scări şi s-a uitat peste pământ ca să aleagă loc curat de arat şi semănat, o, şi acest loc a fost pe acest pământ, al strămoşilor pe atunci, şi Dumnezeu a semănat sămânţa Sa prin cei ce au venit cu împăratul şi au lăsat aceştia vestea împărăţiei cerurilor şi a Împăratului ei Iisus Hristos, o, şi s-a născut atunci această ţară, odată cu Mine s-a născut, şi s-a numit de către Tatăl a Mea, ţara Mea, şi este ea creştină de două mii de ani, şi nu s-a uscat sămânţa Mea în ea căci locul a fost bun de semănat, o, şi rosteau străbunii povestea pluguşorului acestui neam, şi nu erau spuse în zadar aceste taine, şi toate erau sub grija lui Dumnezeu şi se rosteau peste acest pământ şi se rostesc până azi.

Am spus mai deunăzi popoarelor pământului şi aşa le-am spus: Nu vă întrebaţi de ce aici, căci Eu vă voi grăi despre această taină mare şi vă veţi mângâia, că e vreme de lumină mare, că vine lumina!

Ieşit-a Semănătorul să-Şi semene sămânţa Sa şi a căzut ea aici, în pământ bun, iar acum depănăm amintirile sfinte, pe care vrăjmaşul an-

tichrist tot dă să le şteargă şi să fie uitate, dar nu, nu-i dau voie să umble la tainele Mele, căci dacă a lucrat prin oamenii lui să oprească în biserica neamului român citirea molitvelor de certare a diavolului, ca să se depărteze de pe acest pământ din casele creştinilor români lucrul satanei, potrivnicul lui Dumnezeu şi al sfinţilor lui Dumnezeu, acum rostesc sfinţii din cer certarea asupra diavolului, iar sfântul ierarh Vasile în ceată mare lucrează şi depărtează pe satana de peste tot locul acestui meleag sfânt, iar în mijlocul poporului cuvântului Meu se rosteşte odată cu sfântul Vasile depărtarea diavolului de pe pământul român şi de peste tot neamul creşti-

nesc de pe tot pământul, şi iată:

Să te certe pe tine, diavole, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, dimpreună cu toţi sfinţii lui Dumnezeu şi cu poporul cuvântului! Trage-te în lături cât mai departe de cei botezaţi creştineşte! Iar ţara aceasta, să ştii cu toţi slujitorii tăi diavoleşti că ea este ţara Domnului Iisus Hristos, născut în ieslea oilor acum două mii de ani, odată cu naşterea acestui popor, de două mii de ani încreştinat după datina cea lăsată peste primii creştini, căci neamul creştinesc este neamul lui Dumnezeu pe pământ, iar alte popoare peste care s-a semănat sămânţa Mea n-au păstrat-o, n-au avut pământ bun, prielnic până la sfârşit, dar a rodit aici sămânţa, a rodit înmiit, şi este ţara pâinii acest meleag, este şi azi, şi are pâine din cer, pe Mine cuvânt pe pământ.

1/14 ianuarie 2021

... Citeşte Scripturile, măi române măi, că e vremea să ştii bine şi să stai cu degetul pe harta aceasta, că satana, omul antichrist, cel duşman pe Domnul Dumnezeul tău, are dor neastâmpărat să-ţi sfâşie cămăşuţa de creştin, cămăşuţa de botez, şi umblă cu de toate pe lângă tine şi te minte ca să primeşti botezul lui, acul lui în carnea ta de creştin. O, cămaşa ta de botez e de două mii de ani aşezată pe trupul tău de popor creştin, două mii de ani de credinţă, de mărturisire a credinţei în Iisus Hristos, Biruitorul lui satana.

O, popor român, numai tu eşti de două mii de ani creştin, numai tu între popoarele de pe pământ, numai tu, şi taină mare eşti tu între tainele lui Dumnezeu cu oamenii. Scoală-te la veghe, scoală-te, te strig, căci slujitorii lui satana, anticriştii, potrivnicii lui Hristos, au ce au cu tine, cu numele tău mare, cu taina ta cea de la Dumnezeu, cu acest meleag ales pentru neam creştinesc pe el, până la venirea Mea creştin păstrat, ţară a venirii Mele cuvânt pe pământ, acum, la sfârşit de timp, căci timpul lui satana se va sfârşi odată cu cupele mâniei vărsate peste lucrarea întunericului omului potrivnic lui Dumnezeu de două mii de ani.

Am spus prin acest cuvânt la început, am spus: creştine, că dacă vei sta cu Mine nu te vei stropi nici pe picioare. Aşa am spus în vremea Mea cu Verginica, iar tu să nu cauţi să Mă întrebi de tine, că iată, te întreb Eu de Mine şi de cele învăţate de la Mine, iar tu trebuie să ştii, ca omul care a fost învăţat de Dumnezeu.

«Ieşiţi din lume, poporul Meu!», aşa este scris în Scripturi să facă cel ce este copilul lui Dumnezeu. Nu te poate nici Dumnezeu ocroti dacă nu ieşi din lume, căci în lume sunt cei ce slujesc stăpânitorului acestui veac trecător, iar Eu am spus: *«Îndrăzniţi, că Eu am biruit lumea!»*.

Umblă satana, pe pitite umblă să-şi aducă luişi pe toţi cei de pe pământ şi să-şi pună pe ei semnul lui păgân, precum este scris că va căuta să facă el, ca apoi să-i piardă pe toţi, nu numai el să piardă, că el ştie că va pierde lupta lui cu Hristos.

Voi, cei care Îl cunoaşteţi pe Iisus Hristos în acest cuvânt venit cu norii, o, nu vă temeţi, nu vă temeţi, decât de despărţirea de Dumnezeu, fiilor, dacă satana ar pune pe voi semnul lui! Nu alunecaţi cu voia de partea lui satana şi a hainei lui de binefăcător!

7/20 ianuarie 2021

... Iar voi, voi, cei ce v-aţi aşezat sus, la divanul ţării, fiţi plini de grijă pentru ţară, că e primejdie mare pentru voi dacă nu iubiţi ţara şi poporul în numele căruia staţi voi sus! O, adunaţi-vă într-un gând şi salvaţi ţara de sub robia străinilor. Vă aşteaptă străbunii ridicarea la veghe pentru ţară. Se luptau ei până la unul pentru pământul străbun, iar voi îl vindeţi, iată, cu bucata la străini, de s-a umplut ţara de cei ce iau cu bucăţica din trupul ei ca pe timp de război, de asuprire a hotarelor şi a vetrei străbune.

Iată cuvânt din cer: Adunaţi-vă toţi în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi întăriţi legi ocrotitoare pentru pământul ţării şi

pentru ocrotirea poporului robit de străini, că iată, piere biserica de pe temelia ei, şi vai poporului care nu are tare biserica Mea în ţara lui, pe vatra ei!

O, daţi drumul oamenilor să meargă la biserică! Nu daţi drumul minciunii lui satana, care urăşte biserica lui Hristos şi o vrea pierdută, culcată la pământ, şi iată, se bucură satana şi toţi slujitorii care-i fac voia.

Sculaţi-vă pentru ţară! Rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru biruinţă! Nu vă temeţi de oameni! Staţi dârzi pentru popor, nu împotriva poporului! Iubiţi-vă ţara şi neamul! Ocrotiţi acest pământ sfânt, căci ţara română are deasupra ei glasul Domnului şi soartă mare de la Dumnezeu pentru ea în zilele acestea, şi este ea ţară ortodoxă ca nimeni alta, ţara Mea este ea. O iubesc, o aştept frumoasă să fie, căutată să fie ea pentru slava Mea din ea şi de peste ea, şi pentru voia lui Dumnezeu de peste ea.

8/21 martie 2021

... O, ţara Mea cea de azi, pe vremuri veneau păgânii asupra ta cu război şi cu arme, iar acum păgânii te supun voii lor lucrând asupra ta de la ei de acasă, din ascunzătoarea lor vrăjmaşă ţie ca să nu-i ştii locul şi atacul şi arma, şi iată, te ţine omul păgân culcată sub voia lui păgână, că nu te vrea creştină să fii, nu te vrea cu Dumnezeu, iar slujitorii de la altare fac sfat cu păgânii ca să te vândă pe bani, că lor le trebuie bani, nu pe Dumnezeu, nu mântuirea lor cea de la Dumnezeu.

5/18 aprilie 2021

... Credinţa trebuie să fie în toate şi pentru toate începutul şi sfârşitul fiecărei lucrări şi zile de lucru, o, fiilor, iar Eu, Domnul, biruiesc pentru om prin credinţa lui, biruiesc, fiilor, aşa cum am biruit moartea şi frica de moarte în vremea muceniciei casei lui Brâncoveanu, voievodul românilor, căci el a ales credinţa, nu frica, a ales viaţa, nu moartea, iar viaţa înseamnă credinţă şi nepierderea credinţei.

O, a alungat frica voievodul cel mucenicit, căci el privea la înviere, nu la moarte, şi tot aşa i-a aşezat şi pe copiii lui, în faţa învierii i-a aşezat, nu în faţa morţii. O, ce-ar fi fost să se lepede de Dumnezeu voievodul ţării şi să facă aşa de frică? Ce s-ar fi întâmplat cu credinţa poporului român în clipa lepădării de Dumnezeu a voievodului lui dacă Brâncoveanu ar fi slăbit la cârmă pentru popor şi pentru urmaşi apoi în vremea încercării credinţei lui?

Fiilor, fiilor, mare a fost ziua aceea a învierii lor, şi a fost pentru poporul român zi de Paşti, zi de înviere, căci Brâncoveanu a fost un Hristos Care a murit pentru neam, pentru credinţă şi pentru înviere, şi iată statură de creştin!

O, ce să mai faci cu cei ce se clatină, cu cei ce se dau nemulţumiţi, nestatornici cu Hristos? Ce să mai faci când vezi neformat pentru masa aceasta un creştin care-şi dă aere, când el este un om mic, când el nu dă să fie sfânt şi să se uite numai la Hristos, numai la purtarea cea prin învăţătură luată de la pilda vieţii Mele pe pământ faţă în faţă cu oamenii?

... O, lucraţi pentru credinţă şi înteţiţi în voi credinţa, fiilor, că iată locul celor credincioşi şi căzuţi pentru credinţă, şi nu pentru păcat! Sunt în braţele mamei Mele Fecioara toţi cei din casa lui Vodă Brâncoveanu. Ea le-a făcut trecere

spre învierea lor, ea se laudă în cer cu ei, ea se poartă cu ei deasupra pământului român, pe care îl are ea în ocrotire, o, şi le dă ea glas în ziua aceasta, şi iată glasul lor:

— Ea ne-a primit pe braţe la trecerea hotarului în ziua muceniciei noastre, a trecerii noastre la Domnul, la cei din cer. Ea ne-a fost tărie şi neclătinare în credinţă până la sfârşitul mersului nostru pe pământ.

O, iubiţi-vă copiii aşa cum i-am iubit eu pe copiii mei! Purtaţi-i pe braţele credinţei sfinte până pe braţele mamei noastre de sus ajunşi, acolo unde noi am ajuns. O, vouă nu vă este încercată credinţa, dar de aceasta să nu vă bucuraţi, că puteţi cădea în lenea cea pentru credinţă apoi.

Mâncaţi cu foame multă, mâncaţi iubire, voi, copii ai Cuvântului Hristos, români după sânge şi neam, români după Hristos, Care a făcut pe om din lutul pământului român! O, nu staţi fără iubire! Pierdeţi-vă viaţa în iubirea de Hristos şi de Maica Lui cea dăruită nouă de mamă a creştinilor, a românilor, căci neamul român e pecete sfântă între cele cereşti ale Domnului, e însemnat aparte, e taină a lui Dumnezeu această sămânţă tainică, iar noi, cei în cer ajunşi, vedem şi ştim.

Vă dăruim daruri acum, tainic vă dăruim, şi veţi lucra cu ele şi veţi cunoaşte obârşia lor.

Iar acum noi semnăm grăirea noastră cu numele de familie voievodală a românilor din cer: Voievozii români, Brâncovenii.

16/29 august 2021

... Să se aşeze cete-cete oştiri de îngeri de jur-împrejur şi sus şi jos, şi să fie ţara Mea sub pecetea cea ocrotitoare a Tatălui, a Fiului şi a Sfântului Duh, şi să ştie satana şi să ştie duhul omului antichrist că acest meleag are această pecete peste el şi să se înfricoşeze de ea, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce împlinesc Scripturile, o, şi nu se poate altfel, şi toate slugile potrivnice lucrărilor Mele peste pământ şi peste noroade să vadă şi să se teamă de Dumnezeu din zi în zi mai mult, până când ziua Mea cea de slavă va împlini biruinţa Mea mai mult decât acum două mii de ani a stăpânitorului acestui veac trecător, o, şi va fi frumos şi va fi Dumnezeu, numai Dumnezeu şi frumuseţile Lui cele veşnice şi cei frumoşi pentru El, iar satana şi slugile lui şi lucrările lor se vor topi ca ceara sub puterea Duhului Sfânt, Care stă la cârmă, fiilor, o, şi să se întărească în această credinţă neamul român, căci ţara Mea este acest meleag, şi fericiţi sunt fiii acestui neam, mai ales cei iubitori de Dumnezeu şi de slava Sa peste acest meleag, că iată-Mă cu râul cuvântului gurii Mele în mijlocul acestui neam binecuvântat de la facerea lumii pentru atunci şi pentru acum, după alegerea lui Dumnezeu, şi pace sfântă peste acest pământ, şi pe Duhul Sfânt Mângâietorul lucrător aici, şi de aici vestitor peste tot!

8/21 noiembrie 2021

... O, împrospătează-ţi duhul şi pacea şi credinţa, iar copiii tăi să-ţi fie cunună înaintea Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, o, dulce ţară a lui Dumnezeu Cuvântul!

Sunt mama Fiului lui Dumnezeu şi te am sub ocrotirea mea aşezată să stai şi te iubesc cu mângâierea mea de peste tine şi cu veghea pe care ţi-o port, cu dragostea Fiului meu. O, întăreşte-ţi credinţa în venirea la tine a Fiului lui Dumnezeu în slavă de cuvânt, căci credinţa este cea care poate totul, iar necredinţa înjumătăţeşte biruinţa şi nu trebuie aşa, ci trebuie să bi-

ruieşti cu Domnul Dumnezeul tău Iisus Hristos, căci fără El peste tine mereu tu n-ai mai fi fost acum, că te-ar fi pierdut de tot neamurile păgâne din jurul tău, dar tu eşti o minune, eşti o binecuvântare şi ai fii frumoşi şi ai părinţi în cer, care au biruit pe satana şi pe toţi duşmanii tăi, şi sunt mari în cer părinţii acestui neam şi lucrează de deasupra biruinţa cea de la Dumnezeu pentru tine, o, ţară a iubirii Fiului meu.

O, ce frumoasă eşti în cer! Este şi în cer o Românie. Ce slăviţi sunt părinţii şi fiii neamului român în cer, ce trecere au, ce mult lucrează, ce mult doresc ei pentru biruinţa Domnului nostru Iisus Hristos! O, eşti frumoasă pe pământ prin neamul creştinesc din mijlocul tău, şi nu este neam mai mare şi mai tare între neamuri ca şi neamul creştinesc, neamul Domnului! Harul Domnului îţi va întări frumuseţea şi strălucirea şi vor vedea popoarele acest har, precum este scris despre cea binecuvântată să fie munte al lui Dumnezeu, înălţime de slavă în mijlocul popoarelor de pe pământ acum, la sfârşit de timp. O, cine este să priceapă aceasta?

... Să te certe pe tine, Domnul, satano, iar tu să te depărtezi cu toată lucrarea ta cea neagră asupra meleagului şi neamului român, că n-ai tu loc aici! Aici e Domnul cu lucrarea Sa cea sfântă, iar tu cuminţeşte-te şi ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, de Cel ce a făcut cerul şi pământul şi omul! Şi acum depărtează-te! Mama lui Hristos îţi spune ţie: depărtează-te de pământul român şi de fiii acestui neam pecetluit cu pecetea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh! Amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2021

... Binecuvântată să fie paza cerească la hotarele tale, neam român, şi pacea cea din cer peste tine şi cu tine, ţara Mea! Sus crucea şi împărăţia lui Dumnezeu în mijlocul tău! Roagă-te pentru pacea popoarelor şi pentru încreştinarea lor, căci creştinii sunt cei ce seamănă cu Hristos, nu cu oamenii, iar Eu sunt Domnul păcii şi îi învăţ pe oameni iubirea, smerenia, blândeţea, iertarea, bunătatea, mila şi pacea.

Grăiesc aceste cuvinte deasupra pământului român, şi aşa să meargă ele peste pământ în lung şi în lat, ca să lucreze cuvântul lui Dumnezeu peste toate neamurile de pe pământ!

Din nou spun: Pace peste pământ, pace din cer peste pământ! O, pace vouă, popoarelor! Pace vouă, celor fără de pace, căci vremea este să vegheaţi!

14/27 martie 2022

Lucrăm cu voi cartea mărturiei acestui timp al lucrării cuvântului Meu și toată vremea Mea cu Verginica, cu trâmbița Mea, și apoi toată vremea Mea cu voi, și apoi va fi să se înțeleagă ce comoară scumpă este pentru o țară cei ce sunt creștini în ea, ascultători și lucrători cu Dumnezeu, și care suferă în numele credinței lor în Fiul lui Dumnezeu, iar proorocul Ilie face cale, precum este scris să facă, și ca să se întoarcă oamenii la Dumnezeu.

— ... Să-i binecuvântăm cu mare slavă pe cei ce ne țin pe pământ, Doamne! Armură de îngeri să le stea împrejur și sus și jos, iar țara română fă-o mare cu strălucirea ca atunci cu Tine când între mine și Moise ai strălucit ca în cer în fața ucenicilor cei trei ai Tăi pe muntele Tabor. Cuprinde-o pe ea în slava cuvântului Tău tot mai cerește, Doamne! Ocrotește-o pe ea ca pe aleasa dată Ție de Tatăl! Ridică-i fiii pe creste să-i vadă popoarele îndepărtate și să Te slăvească cu credința și cu lauda cea pentru Tine! Îmbrac-o pe ea în harul Duhului Sfânt, iar fiii și fiicele acestui neam să proorocească, să Te vestească de la margini la margini Dumnezeu al lor, mare și înfricoșat în cuvânt și în putere de cuvânt, o, că mult iubești Tu această țară și ai venit la ea, la cea iubită, Doamne, dar ce știu cei de pe pământ de taina Ta din ea și cu ea?

Curând, curând ne vom lăsa văzuți cu strălucirea de pe Tabor în mijlocul neamului român, o, Doamne, și muntele Domnului se va

numi acest pământ, și a Ta este slava aceasta.

Râvna casei Tale m-a îndemnat să grăiesc și să binecuvintez. Și să se lase binecuvântarea Ta peste ea, peste țara Ta de azi, o, Doamne!

20 iulie/2 august 2022

O, fii ai oamenilor, feriți-vă de cele ieșite din iad, dar feriți-vă voi, fii români! Ridicați-vă împotriva lui satana și dați cu el război, căci voi sunteți însemnați cu pecetea Sfintei Treimi Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar împărăția lui Dumnezeu nu are nimic în lumea aceasta, ci numai în inima creștinilor care țin calea cea de la început a bisericii Mele fără să se schimbe ea.

... Ori de câte ori satana și slugile lui se arată, faceți cruce, fii români, împreunându-vă cele trei degete ale mâinii drepte și însemnându-vă pe frunte, pe piept și pe umeri cu semnul Sfintei Treimi, al sfintei cruci, și veți vedea minuni mari și veți vedea vaietele satanei, căci duhul rău arde ca focul în fața sfintei cruci, și ea vă să vă fie tămăduire de cursele cele pline de primejdii întinse de satana pe cale peste fiii oamenilor, dar voi sunteți români, și trebuie să arătați că sunteți de partea lui Dumnezeu, și ca să vadă satana aceasta.

Iubiți-vă țara și pe Domnul Dumnezeul vostru și stați treji asupra duhului potrivnic, și Dumnezeu vă învață pe voi aceasta!

27 iulie/9 august 2022

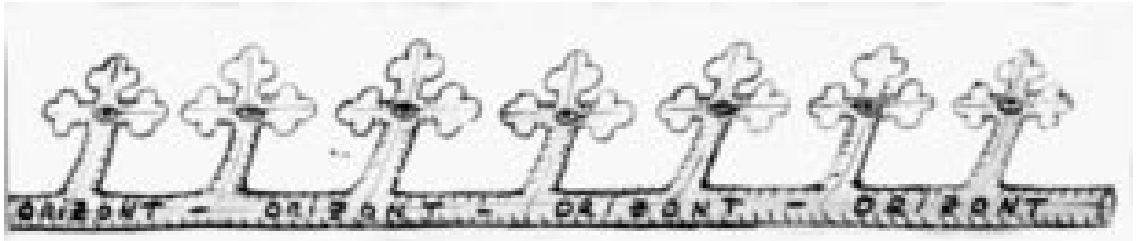
Am spus și iarăși spun: nici un război între popoare nu se stârnește decât pentru apărarea bisericii lui Hristos și pentru credință și se luptă păgân cu creștin, antichrist cu Hristos. Iar Eu, Domnul, privesc acum vremea de război din țările vecine, unde vrăjmașul antichrist dă să se arate prieten și să se apropie cu duhul rătăcitor de turmă al neamului creștinesc, iar până să se lămurească cei ce se războiesc pe seama ambiției celor ce ațâță de departe sub nume de prieteni, iată, curg dureri și lacrimi și sânge.

O, așa este peste tot pământul, e până la capăt lupta între Hristos și satana cu numele de antichrist, și de două mii de ani a fost proorocită această luptă, dar în fața luptei sunt Eu, Iisus Hristos. Se luptă Mielul cu Fiara și biruiește Domnul, căci scris este: *«Domnul risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și defaimă sfaturile căpeteniilor, iar sfatul Domnului rămâne în veac, din neam în neam gândurile Lui, o, și fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, ales de El de moștenire Luișsi».* Iar creștinii Mei să mărturisească și să cânte spunând: *«Să Te laude, Doamne, pe Tine, toți împărații pământului când vor auzi toate graiurile gurii Tale și să cânte ei în căile Tale, că mare este, Doamne, slava Ta!».*

Iată, trebuie rugăciune pentru întărirea păcii acolo unde se dă război, dar pacea înseamnă biruința cea de partea lui Hristos și a bisericii Sale și de aceea Eu, Domnul, spun:

Pace vouă, popoarelor, și vouă, stăpânitorilor de peste ele, căci biruința este pentru Hristos! Cei ce se luptă împotriva Mea, aceia să lase armele jos și să caute pacea poporului său, pacea întru Hristos, și toate prin biserică și pentru biserică, toate pentru turmă, pentru popor. Amin.

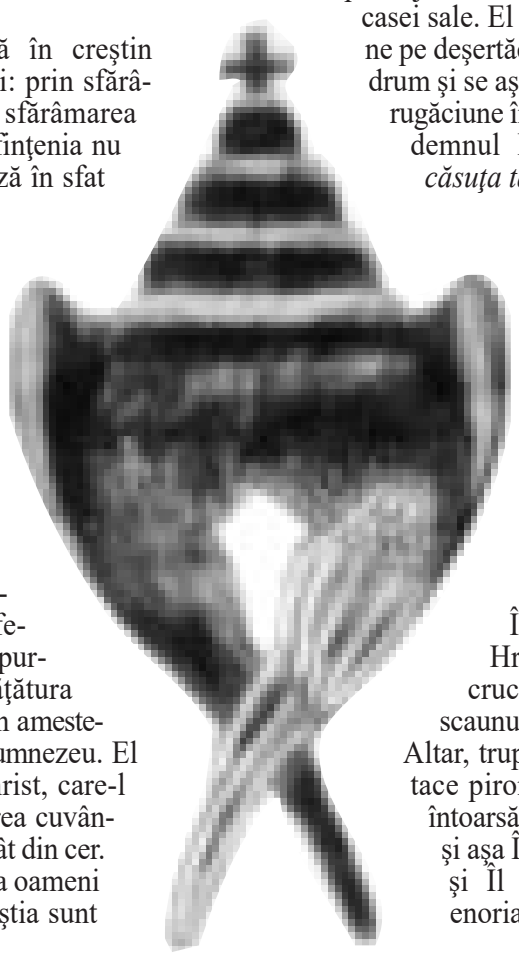
26 octombrie/8 noiembrie 2022

Biserica Noul Ierusalim în România

Sfinţenia aduce asemănarea cu Dumnezeu: *«Căutaţi şi semănaţi cu Mine, şi veţi vedea apoi cu cine semănaţi şi vă veţi bucura» (din Cuvântul lui Dumnezeu, 15/28 august 1993).*

Sfinţenia lucrează în creştin după cuvântul Domnului: prin sfărâmarea idolilor lui, prin sfărâmarea poftei şi a fărădelegii. Sfinţenia nu este egoistă, ci se lucrează în sfat de trezvie cu toată obştea creştină. Creştinul nu mai mănâncă şi nu mai bea la masa lumii şi pe la răspântii şi pe la toate colţurile făcând pe plac lui satana. El nu mai ia din mâna celor fără de Dumnezeu, nu mai primeşte spre hrană mortăciuni şi nu mai ia spre băutură licori îmbătătoare. El se fereşte ca de foc de orice spurcăciune, el fuge de învăţătura lumii, luată de pe drum în amestecare cu limbi străine de Dumnezeu. El fuge de ştiinţa lui antichrist, care-l îndepărtează de înţelegerea cuvântului lui Dumnezeu, izvorât din cer. El fuge de învăţătura de la oameni cu faţa ascunsă, căci aceştia sunt slugile iadului.

Creştinul îşi lucrează cu mâinile sale pe cele trebuincioase şi nu iubeşte luxul, bogăţia şi poftele veacului acestuia. El îşi fereşte copiii de învăţătura care vine prin fereastra lui antichrist *(televizorul)* şi prin deşertăciunile lumii, ca să-i poată da curaţi lui Dumnezeu.

Creştinul se pregăteşte de vremurile de încercare, când cezarul va căuta să subjuge pe orice om prin puterea banilor săi.

Creştinul înţelept se lasă lucrat de cuvântul lui Dumnezeu, care-i deschide mintea şi înţelepciunea şi ochii cereşti ca să vadă primejdiile din jurul său şi din jurul casei sale. El nu se cheltuieşte pe sine pe deşertăciuni, ci se adună de pe drum şi se aşează la priveghere şi la rugăciune împlinind cu bucurie îndemnul Domnului: *«...stai în căsuţa ta şi să lucrezi sfinţenie peste tine că nu mai e vremea să ieşi şi să treci printre morţi.» (din Cuvântul lui Dumnezeu, 15/28 august 1993).*

Toate bisericile din lume Îl au pe Hristos pentru că Îl mărturisesc prin viu grai, dar ele Îl cinstesc şi Îl arată lumii aşa cum Îl au din faptele lor: Hristos mort, răstignit pe cruce şi aşezat aşa în faţa scaunului cel de sus în Sfântul Altar, trup şi sânge, Care veşnic tace pironit pe cruce şi cu faţa întoarsă de la oameni. Aşa Îl au şi aşa Îl cinstesc şi aşa Îl arată şi Îl dau spre împărtăşire enoriaşilor lor.

Biserica Noul Ierusalim Îl are pe Hristos viu şi lucrător prin cuvânt, şi aşa Îl primeşte şi aşa Îl mărturiseşte oamenilor: Dreptul Judecător stând viu pe tronul crucii şi mereu vorbindu-le şi pregătindu-i cu Trup şi Sânge şi Cuvânt viu pentru a doua Sa venire.

Dumnezeu prin binecuvântările şi proorociile Sale face din Biserica Noul Ierusalim o Biserică nouă, o Biserică vie, care este şi va fi o Biserică a sfinţilor.